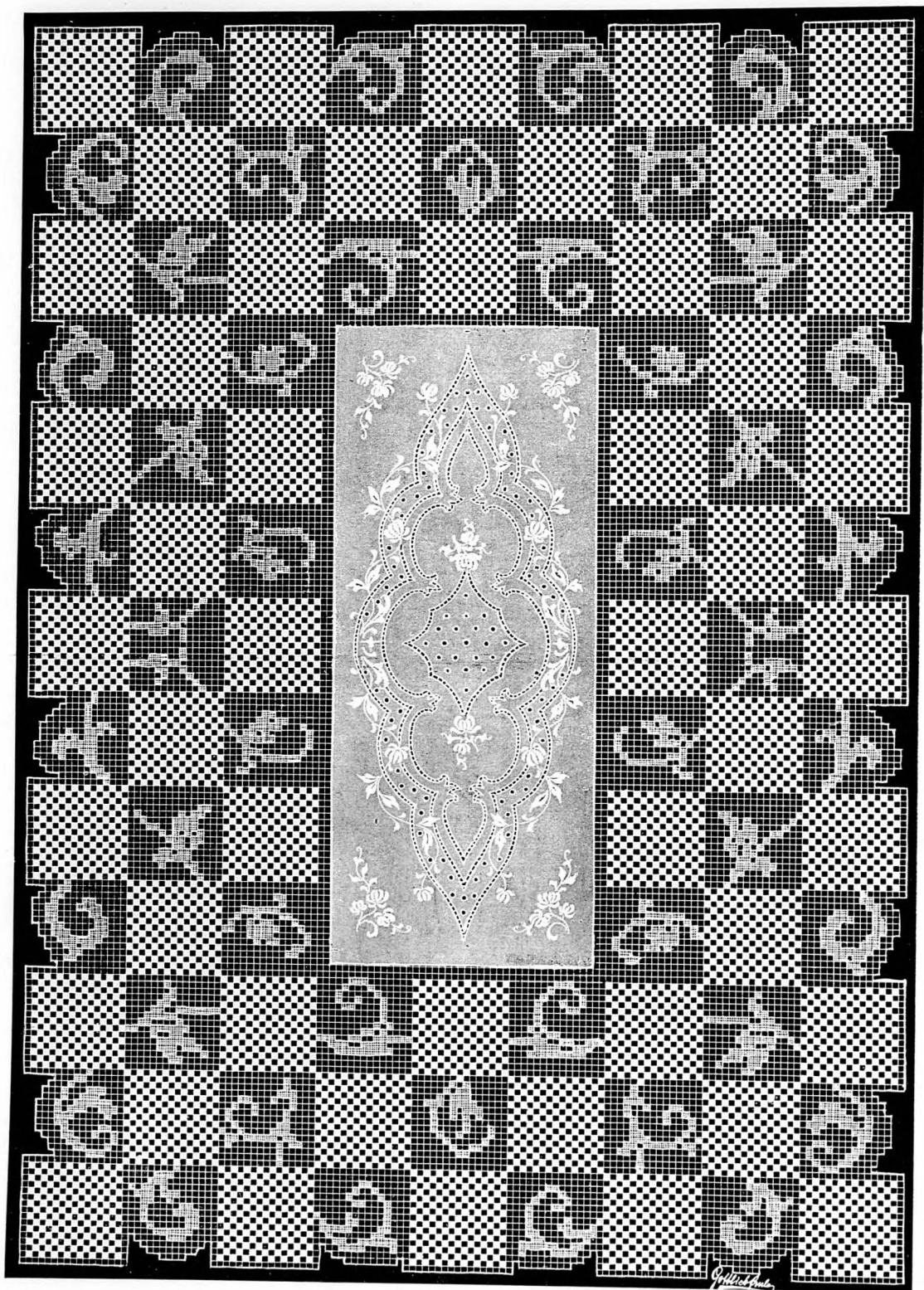

MAGYAR URIASZONYOK LAPJA

Veres udvari és kamarai fényképész felvétele, Budapest

milotai Gáthy Béláné és gyermekei

ÁGYTERÍTŐ (Gottlieb rajza)

MAGYAR URIALASSZONYOK LAPJA

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Főszerkesztő: KERTÉSZ BÉLA

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR: 1-ÉN, 10-ÉN ÉS 20-ÁN • SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KER. JÓKAI-UTCA 37 (BERLINI-TÉR SAROK) TELEFON: AUTOMATA 107—23 • POSTATAKARÉKPÉNZTÁRI CSEKKSZÁMLA: 41.490
ELŐFIZETÉSI ÁR MAGYARORSZÁGON ÉS AUSZTRIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 24 PENGŐ, FÉLÉVRE 12 PENGŐ, NEGYEDÉVRE 7 PENGŐ.
BELGIUMBAN, FRANCIAORSZÁGON ÉS AUSZTRIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 24 PENGŐ, FÉLÉVRE 12 PENGŐ, NEGYEDÉVRE 7 PENGŐ.
15 PENGŐ, CSEHSZLOVÁKIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 180 CSEHKORONA, FÉLÉVRE 90 CSEHKORONA, NEGYEDÉVRE 50 CSEHKORONA.
ROMÁNIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 900 LEI, FÉLÉVRE 450 LEI, NEGYEDÉVRE 250 LEI, ANGLIÁBAN ÉS JUGOSZLÁVIÁBAN:
EGÉSZ ÉVRE 40 PENGŐ, FÉLÉVRE 20 PENGŐ. AMERIKÁBAN EGÉSZ ÉVRE 8 DOLLÁR • EGYES SZÁM ÁRA 80 FILLÉR

FELESÉG ÉS ANYÓS

Írta: PAPP JENŐ

A közfelfogás azt tartja, hogy a házassélet hadszínterén két viharsarok van: a feleség és az anyós. A belső békének és a férj nyugalmának e két fontos tényezőjét úgy tünteti fel minden történet, minden író és legtöbbször maga az élet is, mint két félelmetes ellenfelet. Azt mondják, hogy a fiatalasszony és az anyós közt olyan mélyenfekvő ellentétek vannak s olyan szakadékok, amelyeket nem lehet áthidalni. Hogy a feleség és az anyós két külön világ, amelyet emberi erő még nem tudott összehangolni.

Ha ez igaz lenne, akkor feltétlenül megsemmisülne minden házasság. Ha ez a két szembenálló fél naponta sűrűn összecsapna, akkor nemcsak önmagukat teritenék le, hanem darabokra tépnék annak a harmadiknak a szívét is, aki láthatatlanul mindig köztük áll és aki akaratlanul is végig kell hogy szenvedje a két nő legtitkosabb és legnyiltabb harcát is. A férj szívét marcangolja szét a fájdalom, ha ők ketten összecsapnak. Minden vasvillatekintet kirepítése és minden fullánkos szó nyillóvése előtt jusson eszébe anyósának és feleségnek egyformán, hogy a vasvillatekintet és a fullánkos szó nyilvesszeje nem az ellenfelet találja el először, hanem a férj lelkén fúródik át és azt sebzí meg. Még ha a férj ezt nem is árulja el.

De ha az anyós is, a feleség is emberi gyöngédségből elfeledkezik erről a harmadik mártírról, akkor nyílnék meg mindkettejük előtt fenséges hivatásuk nagysága és e hivatás ragyogó feladatai előtt rakják le mindketten jegyvereiket, a vasvillatekintetet és a fullánkos szó nyilvesszejét is. Az anyós szavát, mozdulatát és tettét a bölcsesség burkolja be. Ő a házassélet nyugdíjazottja, övé a mult minden gazdagsága, emléke és tapasztalata, — a jelen teljes egészében, minden tövisével és örömeivel a fiatalasszonyé. Az anyós a jelenben már csak néma és patinás szobor, akire a fiatalok csak addig nézhetnek föl mély tisztelettel, amíg a szobor el nem hagyja az idők talapzatát és amíg érvényesülni nem akar újra összes emberi gyengéivel együtt. A szobor a jóság, szeretet és belátás legfelső fokán örökölte meg az anyóst, maradjon ő meg ebben a halhatatlan pózban s ne rombolja le saját ideálját azzal, hogy mindent úgy akar intézni, berendezni és dirigálni, mint azt az ő idejében tette. A világ változik és vele változnak az idegek, körülmények és a kenyérkereset is. Az anyós maradjon meg a házasságban bálványának, mert ha leszáll a piederstárlól és sebeket osztogat: abba a magasságba soha többé nem kerülhet vissza. Engedje meg, hogy az ő lábai előtt sirja el férj és feleség az élő szív naponkénti bánatát. Csepegtessen türelmet a panaszkodók égő sebére, forrassa össze őket, amikor eltávolodnak egymástól, figyelmeztesse őket a jövőre, a gyermekre és részesítse őket a tisztultabb világ balszámbájában.

Ha forrongó szenvedélyekkel, elégedetlenséggel, állandó kritikával él ott a férj és

a feleség között, akkor csak egy idejétmult világ haragos harcosát fogják tisztelni benne. A család, a lakás, a gyermek és a férj: mind-mind a feleségé. Ő a ma töviskoronás királynéja. Ő az ebéd, a megszegett mindennapi kenyér és a férj kitáruló szívének édessége. Fénye a napi robotnak, ébresztője és riadója a gyermek napsugaras lelkének, muzsikája a bölcsőnek, lombja és puha árnyéka a fáradt férjfejének. Roppant felelősség nyugszik két gyenge vállán, — a letörölgetett bútorok, a tiszta konyha, a megvarrt fehérenemű, a jól meguetett esti ágy, a meleg fürdővíz és a harmóniában együtt tartott egész rokonság őt dicséri, ha mindez kifogástalan — és őt korholja, ha egy porszem otmarad a zongorán, vagy hogyha a pókháló himbálódzik a kamrában a befőttes üvegek fölött. A feleség működési területe szinte beláthatatlan, figyelme ki kell hogy terjedjen a férji becsületétől kezdve a szív megszólalásán át egészen a kisgyerek harisnyájáig. Mint a házasság egyetlen királyi foglyának: védekeznie kell az idegen udvarlók s a házassági háromszög betyárjai ellen, — de ugyanakkor, amikor magát védi, meg kell hogy tartsa a szűk területen férjét is.

Éva volt az egyetlen fiatalasszony, akinek nem volt anyósa. De a paradicsom, amelyben ez a páratlan eset előfordult, nem ismerte a mai súlyos idöket. Ma üres az asszony éléskamrája és barázdákkal van tele a férji homloka. Anyós és feleség ne rakjon több tövist erre a homlokra, amelyet a férji értük tart oda céltáblának minden harcában s kettejük közt a szívét csak úgy tudja igazságosan megosztani, ha ők ketten nem marakodnak, hanem versengenek érte.

Kultuszminiszter Úr!

Engedje meg nekünk, hogy a kultúrának szentelt nemes munkájában néhány percre megállítsuk, nem azzal a céllal, hogy elvonjuk figyelmét a tárcája körébe tartozó ügyektől, sőt ellenkezőleg: hogy rátereljünk olyan jelenségekre és tényekre, amelyekről sokoldalú elfoglaltsága és messzeágazó tevékenysége közben bizonyára nem szerzett tudomást. Ezeket a tiszteletteljes sorokat Excellenciád felvilágosítására írjuk le, minden támadó él, minden kritikai megjegyzés nélkül, tisztán a magyar művelődés legmagasabb szempontjaitól vezéreltetve. Miniszter úr, ne keressen semmit a sorok mögött és a sorok között, őszintén és becsületos érzéssel tárjuk fel mondanivalónkat, nem bujósckáznak a szavakkal s nincs bennünk turbulens szándék.

Excellenciád csak pár hónappal ezelőtt vállalta el a közoktatásnak s a vele összefüggő szociális érdekeknek legfelső gondozását. Már csak az idő rövidege miatt sem lehetett módjában, hogy akár a tanítóság, akár az elemi iskolás tanulók minden aprólékos ügyét s mindazokat a dolgokat megismerje, amelyek az ő szerény életsorsukban nap-nap után fölmerülnek. Bizonyára méltóztatik tudni, milyen nehéz és siralmas egy idő óta a magyar tanítók helyzete és megsértenők vele, ha itt bővebb fejtegetésbe bocsátkoznánk arról a kérdéssről, milyen pótolhatatlan munkát végeznek s a nemzeti jövő alapjait milyen áldozatos lélekkel rakják le azok a nők és férfiak, akik együttvéve a népoktatók testületét alkotják. Kegyelmes úr igazságérzete, magas kultúrája, emberismerete és humanizmusa egy pillanattal sem hagy kétséget

aziránt, hogy a tanítók és tanítónők buzgalmat, kötelességtudását, egész tevékenységét teljes mértékben méltányolja.

Az ő védelmükben és a nevelésükre bízott gyermekek nagyrésze érdekében emelünk szót. Van egy kultuszminiszteri rendelet, amely megengedi a népiskolák vezetőinek, hogy minden iskolai évben egyszer az állam költségén szerezhessék be a szegénysorsú tanulók írószereit. Gyönyörű, szociális érzéstől diktált rendelet ez. Ámde mit mutat az élet?

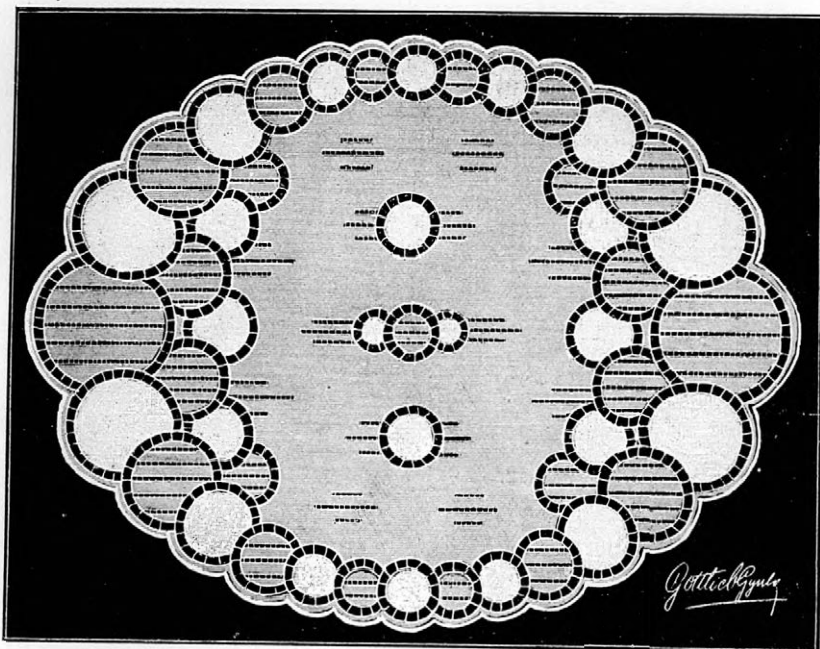

Chippendale karosszék (Erma terve)

Annak a szegény iskolágyereknek nem egy, nem is kettő, hanem nyolc és tíz irkára van szüksége egy esztendőben. Írásbeli dolgozat nélkül sem a nyelvtanban, sem a számtanban nem tud előhaladni a kisdíák. A lelkiismeretes tanító kétségbeesve látja, hogy a tanulók egyrésze írka nélkül jön az iskolába. Mit tegyen? A zesebé nyúl — értsen meg, Miniszter úr, a saját zesebébe, ahonnan apránként minden állítólagos »fölsőleget« kiszivattyúzott a fizetésredukció — és a maga keserves pénzén vásárolja meg a 8—10 filléres füzeteket. Havonként s évenként igen tekintélyes summára megy a jólelkű oktatónak ez az önkéntes adakozása. Az egyik talán a vacsorapénzét költi rá és a másik lyukas cipője talpalásának az árát. De odaadja, mert a magyar pedagógus szíve dobog a mellében, azé a tanítómesteré, aki büszke a gondjaira bízott gyermekek szellemi és lelki pallérozottságára, tanulmányi előhaladására.

Ugyebár, Kegyelmes úr, erről eddig nem méltóztatott hallani?... Hát arról referáltak-e Excellenciádnak, hogy Budapest környékén és szerte az országban úgynevezett vándortanítógyűlések vannak, amelyekre a tanítóknak — gyakran igen nagy távolságból — a saját költségükön kell elutazniok? Ezek a gyűlések kitűnő pedagógiai célt szolgálnak, alkalmat

adva a gondolatok és tapasztalatok kicserélésére. De szerény véleményünk szerint nem lehet megkövetelni a háromszor is meg rövidített javadalmazású tanítóktól, hogy a köteles összejöveleket a maguk pénzén látogassák. Mi komoly akadálya van annak, hogy az államasutas igazgatósága szabadjegyet adjon ezekre a közcélú, sőt hivatásbeli utazásokra? Nagyméltóságod bizonyára igen meggyőző érveket fog találni, hogy kiváló kollégájával, a kereskedelmi miniszter

úrral ezt a jogos kérelmet megérttesse.

Excellenciádat valószínűleg nagyon meg fogja lepni a most következő »leleplezés«, — pedig Isten látja lelkünket, minden szenzációhajhászás távol áll tőlünk. A tanítók és a tanítónők fizetéséből ugyanis levonásokat eszközölnek bizonyos lapokra. Ezt az eljárást szeretőik itt súlyosabb megítélés alá vonni, de ismerve a kegyelmes úr erkölcsi felfogását, nem terheljük vele, — enélkül is megalkotja magának Excellenciád a minden józanul gondolkodóval egyező véleményt. Abból a nagyon szűkös, az utolsó morzsáig ki-mért kenyérből hasítanak le tehát egy-egy karéjt, amely az oly szomorúan alacsony gazdasági színvonalra sülyesztett tanítóságnak még megmaradt. Fölvetjük itt a kérdést: mit szól hozzá, Miniszter úr, hogy egyes sajtóorgánumok rá tudják kényszeríteni magukat a tanítói társadalomra és mintegy erkölcsi ellenőrzés alatt tartják, ami veszedelmesen hasonlít a presszióhoz? Kiben, miben bizakodnak azok az urak, akik a tanítók éhbérént dézsmálgatják, előfizetési pénzeket sajtoltva ki belőlük? Hogy a Nagyméltóságod intenciójával föltétlenül ellenkezik az ilyen eljárás, ebben semmiképen sem kételkedünk.

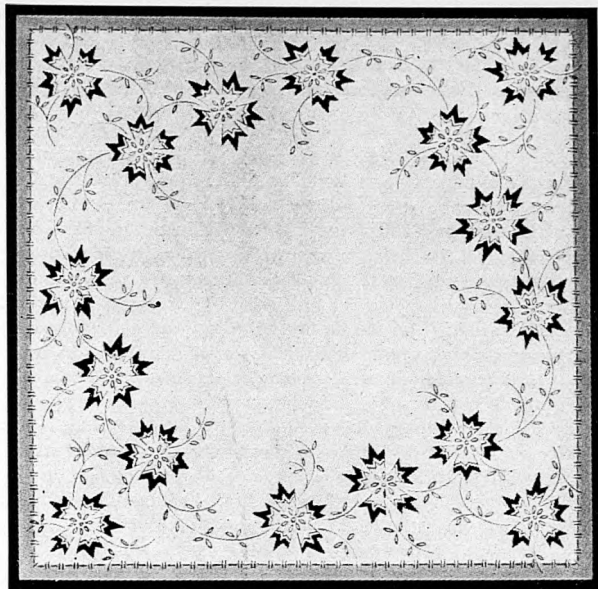
És most beszéljünk a szegény tanulókról. Magunk sem hittük volna, ha szavahihető tanuk nem állítják, hogy a főváros periferiáin és a környéken, de a vidék számos helyén is éhesen küldik iskolába gyermekeiket a nin-

csetlen szülők és hogy ezek a boldogtalanok a szemétdombról szedgetik fel a penészes személyehulladékokat, a romlott húsdarabkákat, a rothadásnak ezeket az undortgerjesztő termékeit, hogy valamiképp megtöltsék üres gyomrukat. A tanítók tehetetlenül állnak szemben a szörnyű nyomorral, a borzalmak borzalmaival. Miniszter úr, köszöngünk, tegyen valamit ezekért a százalomraméltó gyermekekért. A jövőendő Magyarország férfiaiért és asszonyaiért.

Mentse meg őket, tegye lehetővé, hogy minden népiskolának legyen valami szerény segélyalapja, amelyből legalább kenyéret és tejet vásárolhasson a tanító az ő szerencsétlen éhező kis növendékeinek. Hogy nincs rá fedezet? Kegyelmes úr, engedje meg, hogy mindjárt meg is jelöljünk egy olyan tételt, amely a kultuszminisztérium költségvetésében fordul elő. Méltóztassék csak bekérni az illetékes ügyosztály jelentését, hány ezer meg ezer pengőt költenek évenként újságok, könyvek és egyéb nyomtatványok támogatására — és nyomban igen jelentékeny fődözetet talál Excellenciád a szegény tanulók irkaszükségleteire és ingyenkenyérrel, ingyentejjel való ellátására.

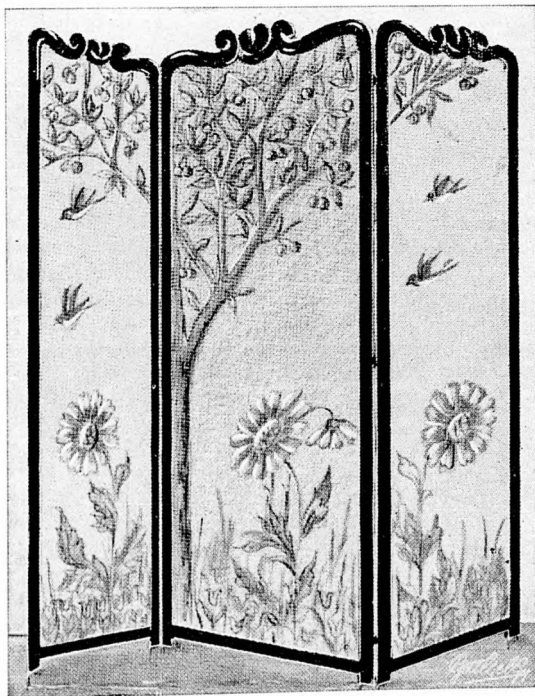
Kegyelmes uram, higgye el nekünk, szakembereknek: nem újság az az újság, amelyet úgy kell rátküldeni a közönségre. És nem nélkülözhetetlen könyv az a könyv, amelynek kelendősége még csak a nyomtatás költségeit sem biztosítja. Az újság — üzlet. Aki szerkesztő akar lenni, akit csak a hiúság csiklandoz, az fizesse meg az árát. Az állam nem arra való, hogy olyan lapok megjelenését tegye lehetővé, amelyek a maguk mondanivalójának fontossága révén, a tulajdon erejükből nem tudnak boldogulni. Az újságot — még a szaklapot is — az előfizetőknek, a példányonként vásárlóknak kell eltartani. Ha nincs elegendő érdeklődés, szűnjék meg. Aminthogy az okos magánvállalkozó be is szünteti az ilyen senkinek vagy csak keveseknek kellő lapot. Közpénzekből azonban kizárólag közintézményeket szabad fenntartani. Ezt Nagyméltóságod éppoly jól tudja, mint mi, de azt kell hinnünk, hogy a pár hónapi miniszterség alatt nem jutott ideje az ügy megvizsgálására és ezt követően arra az erélyes kékczeruza-vonásra, amellyel egyszersmindenkorra kiirtja a költségvetésből az újságok, könyvek és mindenféle füzetek szubvencióját. Így teremtheti meg, Kegyelmes úr, azt a népiskolai segélyalapot, amelyről szoltunk s amelyhez — a fentről jövő nemes példaadás nyomán — a tehetősek sietni fognak hozzájárulni, hogy az alamizsnára szoruló kisdiakok arccsokjájáról eltűnjön a halálraitéltek ijesztő, sápadt lárvája.

Miniszter úr, mi boldogok lennénk, ha együtt dolgozhatnánk azokkal, akik a kultúra őrtornyaiban állnak. Mi nem gáncsoskodni és kellemetlenkedni, hanem segíteni és gyógyítani akarunk. Jogot az ad hozzá, hogy nem kértünk semmit. Soha és senkitől. Reméljük, nem értette félre a jószándékot, a becsületes akarást, amely tollat nyomott a kezünkbe. És magáévá teszi a vergődő tanítóság, az inséges tanulóifjúság ügyét. Mindenkor számíthat legönzetlenebb támogatásunkra. Csak egyet kérünk. Cselekedjék... minél előbb!

Vászonmilió

(Wieg Testvérek terve)

Paraván

(Gottlieb terve)

CSILLOGÓ PALOTÁK

SÖTÉT EMBEREK

Írta: FORRÓ PÁL

2.

Frau Wolfgang bécsi felsőbb leányiskolájáról köztudomású volt, hogy oda csak nagyon gazdag és előkelő lányokat vesznek fel. A hatvanesztendős igazgatónő néhai férje őrnagy volt Ferenc József kabinetirodájában és Wolfgangné, aki főnemesi családból származott, szentül meg volt győződve, hogy csak az a tökéletes nevelés, amely udvari dámákat és csillagkeresztes hölgyeket csiszol a tanítványokból.

Ezzel szemben a gondjaira bízott fiatal lányok már az amerikai sportladyk szabad és vidám szellemét hozták az intézetbe és Frau Wolfgang rémülten állapította meg, hogy egyre több a lázadó és turbulens elem a nyájban és semmiféle szigor, könyörgés, prédikáció nem képes a régi jó erkölcsök világát visszavarázsolni.

E pillanatban is a heti bűnlajstromot tanulmányozta.

Báró Fiedler Nina padjában egy doboz púdert találtak elrejtve.

Wenckenheim Nóra titokban Maupassant novelláit olvasta a számtan óra alatt.

Kolowrat Klári szerelmeslevelet írt a költészettani órán.

Mikor Wolfgangné ideért, levegő után kapkodott és felháborodva csengett.

A titkárnő szolgálatkészén jelent meg a küszöbön.

— Parancsol a méltóságos asszony?

— Értesitse kérem a tanárnői testületet, hogy a déli szünetben konferenciát tartunk!

Szerencsére már csak tíz perc hiányzott a szünethez, éppen annyi, hogy Wolfgangné alaposan átgondolja, miket fog a tanári karnak mondani.

A tantestület — csupa állig begombolt, fekete ruhájú hölgy — izgatottan várta az igazgatónő bevonulását.

Ugyanakkor a folyosón egy sereg bájos, megriadt kislány dugta össze a fejét.

— Az anyacárnó villámokat szór! — mondotta a vöröshajú Nóra. — A mai ebéd-ről ismét eltüntetik a tésztát! Nagyon praktikus büntetés. Mindennap más ürügy alatt rövidítik meg a kosztunkat és ezért fizetjük az ezerkétszáz sillinget havonta.

— Azt hiszem, nagyobb baj lesz! — vélte Nina. — Láttam az előbb . . . pulykavörös! Tudjátok, ha kipirul az orrahegye, az jelzi a vulkanikus kitörést. Érzem a büntetési feladatok előszelét.

— Csak a városi sétát ne vonja meg! — aggódott Klári. — Mit gondoltok: nagyon fog murizni a levél miatt?

A lányok édesen összekacagtak.

— Azt hiszem, el fogja kérni az illető fiatalember arcképét és szépségének arányában szabja ki a büntetést! — nevetett egy fekete, babaarcú lányka.

— Csak a címét ne árulja el, még képes ő is írni neki! — mondotta harsogó derültség közepette Fiedler Nina.

De hirtelen torkukra fagyott a kacagás. A titkárnő lépett a folyosóra és zord, hivatalos hangon kiáltotta:

— Kolowrat Klári kisasszony! Jöjjön az igazgatónő önméltóságához!

— Ne hagyj magad! Védekezz elszántan! — súgta Nóra.

Klári intett, hogy ne féljenek, meg fogja ő magát védeni.

A tanári szobában jeges, feszes hangulat fogadta a belépő, megszeppent lányt, aki most már korántsem volt olyan hős, mint amilyennek a barátnői előtt mutatta magát.

— Kolowrat kisasszony, — mondotta a direktorné, aki legnagyobb pápaszemét

tette ezúttal az orrára, — ön szerelmes levelet írt a költészettani órán. Ezt a súlyos eltévelyedését csak az mentheti, ha mindent, őszintén bevall. Kihez írta a levelet?

— Kérem, azt a levelet nem is én írtam!

— Nem maga írta? Hát nem a maga kezeírása ez? Nem magától vette el Martens doktorkisasszony?

— Ez igaz, de azért a levelet mégsem én írtam, hanem Goethe.

— Mit beszél?

— Igenis, Goethe írta 1798 augusztus 10-én Steinnének. Nekem csak nagyon tetszett és emlékezetből lemásoltam . . .

A direktorné nagyot nyelt.

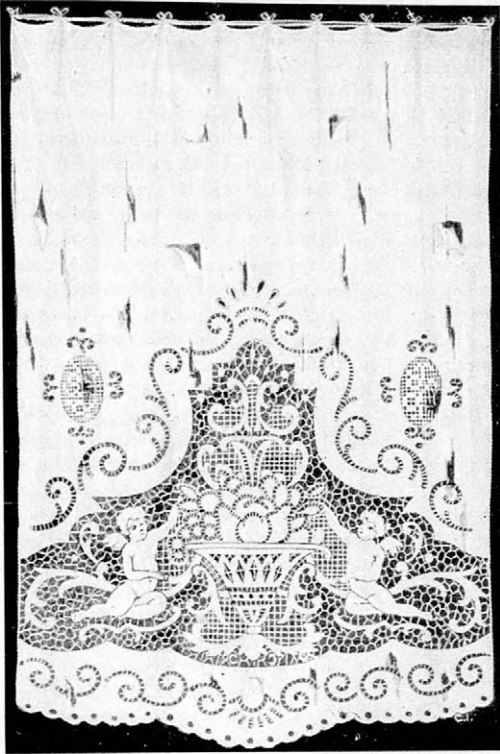
— Ez mindenesetre lényegesen enyhíti az ön bűnét. Tehát azt állítja, hogy nem élő és ön által ismert férfihoz intézte e levelet? Nem volt szándékában azt továbbítani? Nem olyan célzattal vetette papírra a halhatatlan költő sorait, hogy azokat mint saját érzéseit és gondolatait közölje valakivel?

— Nem, méltóságos igazgatóné, az egész csak azért volt, mert Martens doktorkisasszony olyan szépen beszélt a költészet halk és finom szépségeiről, hogy én is írni akartam valamit . . .

— Nagyon helytelenül tette. A tanítványnak óra alatt figyelnie kell. És ha klasszikus költőket másol, akkor annak a verseit, vagy egyéb nyilvánosságnak szánt műveit írja le, nem pedig magánleveleit, melyeknek csak életrajzi jelentőségük van . . . Megértette?

— Igenis!

— Most csak azért nem sujtom szigorúbb büntetéssel, mert Miss Dorotti szerint ön az utóbbi időben feltűnően nagy haladást tett az angol nyelvben. Míg azelőtt sohasem tudott hármasnál jobb osztályzatot kapni, most a jelesek közé emelkedett. Ez nagyon örvendetes tény, úgyszintén az is, hogy feltűnő

1. Az elrongyolódott és használhatatlanná vált függönyből...

buzgalommal jár énekóráira...

— Igenis kérem. Éppen most akartam megkérni a méltóságos igazgatónót, hogy engedjen ma délután is Elena Carmi kisasszonyhoz. Különórákat vesznek. A nagynénim nagy súlyt helyez arra, hogy mielőbb megszerezsem az énekesnői oklevelemet...

— Ki fogja elkísérni?

— Nóra...

— Nóra kisasszony nem mehet. Egyheti szobafogságot vetettünk ki rá a Maupassant könyvek miatt!

— Akkor Drau Vilma.

Az igazgatónő bólintott.

— Rendben van. Vilma kisasszony a legmegbízhatóbb, legjobb viseletű növendékünk.

Klári tánclépésekben hagyta el a tanári szobát.

— Lányok, mindent megúsztam, nincsen semmi baj!

— Nem tudnak semmit az angolodról? — kérdezte izgatottan Nóra.

— Nem. Beadtam, hogy a szerelmeslevelet Goethetől loptam.

— És nem igaz?

— Persze, hogy nem. Tudtam, hogy úgy sem néznek utána. Ezek csak a Faustot ismerik... a szerelmeslevelet nem tanulmányozták.

— És ma is találkozol Bobbal?

— Igen... A szokott helyen vár. De sajnos, ma nem te kísérsz el, hanem Vilma.

A lányok el voltak ragadtatva, hogy a dolog ilyen simán folyt le. Mert titokban valamennyien nagyon drukkoltak Kláriért, akit két hét óra még jobban szerettek, mint azelőtt. Ő volt az intézet hősnője. Néki volt egyedül komoly és érdekes kalandja és a leányok ezt úgy tekintették, mint valamennyiük közös ügyét, mely az összes növendékek védelme alatt áll.

A dolog úgy történt, hogy Klári éppen az énekórájáról jött haza Nórával, mikor az egyik utcasarkon egy elegáns, atléta termetű, szőke fiatalembert pillantottak meg, aki kézzel-lábbal próbálta magát megértetni a posztoló rendőrrel, aki azonban egy betűt sem értett angolul. Klári, aki büszke volt arra, hogy ő milyen bátor és vállalkozó szellemű lány, erre odalépett az angol úrhoz és megmagyarázta neki, hogy merre kell mennie a múzeumok felé.

Ebből a magyarázatból azonban néhány percen belül igen élénk és kellemes párbeszéd fejlődött. Az angol úr bemutatkozott: Lipton Bob, New-Yorkból. Édesatyjával utazik Európában, az öregúr azonban e pillanatban Londonban intézi az üzleti ügyeket és Bobot előre küldte Bécsbe, hogy bizonyos dolgok számára készítse elő a talajt addig, amíg ő Londonban tárgyal.

És ettől kezdve Klári és Bob minden másodnap találkoztak. Mert valahányszor Klári Carmi kisasszonyhoz énekórára ment, Bob már várta a Schottenring sarkán és elkísérte a Schwartzberg-térig. Egy közeli cukrászdában megvárta amíg Klári befejezte énekleckéjét és azután megint együtt mentek vissza az intézetig. Minthogy a szigorú házirend értelmében a növendékek sohasem mehettek egyedül, Klári kénytelen volt a titkába avatni barátját, akik boldogan vállalták az elefánt szerepét. Noha Bob és Klári csupa komoly dologról diskuráltak, például képtárakról, sportbajnokságokról és a legújabb hangosfilmekről, mindenki tudta, hogy itt szerelem bimbózik és erre az egész intézet igen büszke volt.

Bob, a rokonszenves amerikai óriás 24 éves lehetett. Jóképű, örökké mosolygó fickó volt, akinek úgy villogott a hófehér fogsora, mint ahogyan a fogpépreklámokhoz modellt álló színészeké szokott.

Minden találkozás alkalmával két csomagot hozott. Egy doboz cukrot, ezt Klári barátnőjének nyújtotta át hálából a kíséretért. A másik csomagot szívdobogva és

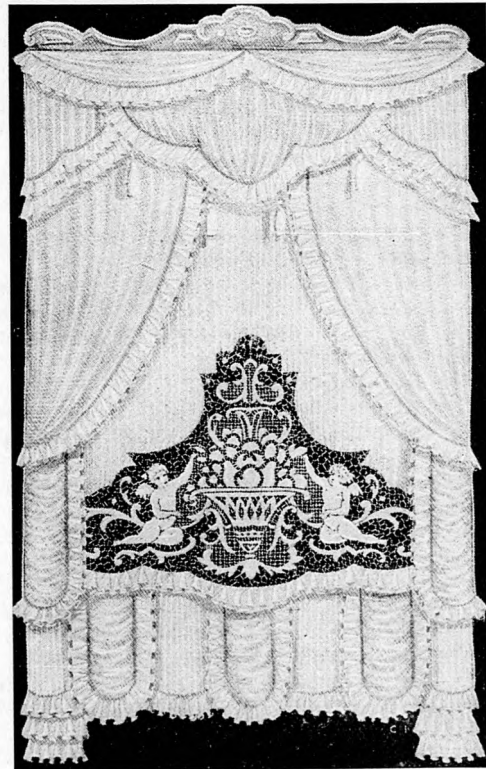
izgatottan Klári kezébe nyomta.

Bob az udvarlás és szerelmi vallomás egészen különös és ötletes módját találta ki. Minden találkozás alkalmával másféle parfümöt vásárolt Klárinak és hála az illatszergyárosok költői képzeletének, mellyel gyármányait elnevezik, Klári eddig a következő nevű parfümöknek volt birtokában: Első szerelem! Tavasz mámor! Férfihűség! Örök vágyakozás! Leánycsók!...

Világos, hogy Bob a virágnyelvek mintájára megalkotta a parfümnyelvet és Klári, aki a Wolfgang-iskola egyik legélesebb eszű növendéke volt, minden különösebb magyarázat nélkül is megértette azt.

Klári úgy járt, mintha álomvilágba csöppent volna. Az első, muzsikásan szép tavaszi szerelem minden poétikus bája és könnyű láza ejtette meg. Kis szíve felremegett a névtelen gyönyörűségtől és arra gondolt, hogy mekkora szemeket fog mereszteni Karolin néni, ha egy szép napon Bob majd eléje áll és megkéri a kezét...

Mert Klári bizonyos volt

2. ...ily módon lehet teljesen új függönyt készíteni (ERMA lerve szerint)

abban, hogy ez meg fog történni. A lányok is mind mondták, hogy az amerikai fiúk nem tréfálnak, azok komolyan udvarolnak és ha egy lány mellé szegődnek, hát abból előbb-utóbb házasság lesz. A kis Battenberg Gréte meg is jegyezte irigykedve:

— Micsoda szerencséd van! Elsőül mingyárt amerikai fiú került a hálódba!

Ez a Bob csakugyan olyan rendes, házias fiúnak látszik. Biztosan fog tetszeni a Karolin néinek is. Klári egyébként már eddig is sokat beszélt Karolin néniről, aki bárónő, Berlinben lakik és a legelőkelőbb társaságbeli hölgyeket és urakat látja vendégül palotájában.

Bob ezúttal is már messziről integetett és mosolygott, mikor megpillantotta Klárit. A derék fiú már régen megállapította, hogy Bécsben Klárin kívül semmit sem érdekesebb huzamosabb ideig megcsodálni. Illedelmesen üdvözölte Vilmát, nagyon megszorította Klárika kezét és azután átnyujtotta az új parfümöt. Klári csak egy pillantást vetett az üveg aranyvignettás feliratára: Suttogó szív!... és pirulva, zavartan hajította le fejcskékjét, miközben titokban visszazorította Bob kezét.

Bob azonban feltűnően szótlan és szórakozott volt, látszott, hogy valami rága a lelkét, amivel nem mer előhozakodni Csak nézte Klárikát, mintha el akarná nyelni a szemével. Vilma meg is bökte Klárit és a fülébe súgta:

— Te, ez a fiú olyan szerelmes, hogy már beszélni sem tud!

Mikor az énektanárnő lakása elé érkeztek, Bob megjegyezte:

— Ha vége lesz az órának és visszajön, nagyon fontos mondanivalóm lesz!

Klári úgy megjegyti és olyan izgatott lett ettől a kijelentéstől, hogy alig tudott a lépcsőn felmenni. Vilma is egészen sápadt volt. Teljesen átérezte a nagy percek minden ünnepélyes súlyosságát.

— Klárikám, — mondotta meghatottan, — úgy látszik, Bob meg akarja kérni a kezét. Majd én egy kicsit hátramradok, hogy zavartalanul beszélgessek, de esküdj meg, hogy később mindent pontosan elmondasz!

Elena Carmi túlzott olasz temperamentummal tárta ki karját bájos növendéke felé:

— Signorina Klára... mia carissima... hogy vagy, te pacsirta?

— Drága Elena néni, — mondta Klári, — ma nagyon fáj a fejem... nem érzem jól magam... nem tudok órát venni!

— Oh! Mía povera bambino! Te szegény kis madárka, te lenni beteg? Új ide kanapéra... pihenni ki magad!

— Nagyon köszönöm, édes Nénim, de az orvoskisasszony azt ajánlotta, hogy sétáljak inkább a szabad levegőn... Holnap majd behozzuk a mai mulasztást! — Jó... akkor csak otthon szorgalmasan skálázni... és holnap egészségesnek lenni, értetted?

— Igenis, kezit csókolom...

— Hogy te milyen okos vagy! — bámult a lépcsőházban Vilma.

— No hallod, — válaszolta Klári, — csak nem gondoltad, hogy egy óráig ki-bírom ilyenkor!

Bob kellemes meglepetéssel ugrott fel a cukrászda ablakába tolt asztal mellől, mikor a két lányt megpillantotta.

— Nos, kedves Bob, amint látja, siettem vissza. Hát kíváncsi vagyok, mit akart mondani? — kérdezte Klári.

Bob komor arcot vágott.

— Miss Klári, — mondotta, — én nagyon boldogtalan vagyok!

— Szent Isten, mi történt? — rémült meg Klári.

— A papa táviratozott. Holnap érkezik Bécsbe...

— De hát ez csak nem baj?

— Ez nem. De ha a papa jön, akkor mi néhány nap mulva továbbutazunk Berlinbe. És akkor nem láthatom többé...

Klári édesen nézett Bobra:

— És ezt maga olyan nagyon sajnálná?

— Nagyon! El sem tudnám viselni!

— Hát akkor... ezen lehet segíteni!

— Igazán? Hogyan?

— Elfelejtji, hogy május vége van. Néhány nap mulva megkezdődik a nyári szünet és akkor a nénikémhez utazom!

— Berlinbe megy?! — kiáltotta öröndezve Bob. — De hiszen erről eddig egy szót sem szolt!

— Mert eddig én sem tudtam. A nénikém sem tud róla. A nénikém ugyanis azt akarta, hogy az intézetből egyenesen Helgolandba utazzam egy kis tengeri levegőt szívni. De én szépen le fogok szállni a berlini pályaudvaron és beállítok hozzá. Helgolandba ráerek később is utazni!

— Ragyogó! — ujjongott Bob. — Oh, hogy én most milyen boldog vagyok!

Es melegen, fellobbanó fiatalos temperamentumának minden hevével rázta meg Klári kezét. Vilma, aki néhány lépéssel mögöttük maradt és egy kirkat tükréből figyelte ezt a jelenetet, most megfordult, Klárihoz sietett, átölelte, két csókot cuppantott az arcára és azt mondta:

— Gratulálók!

Klári alig tudta németül megmagyarázni, hogy ne csináljon bolondokat és hogy egyelőre még nem kérték meg a kezét.

Bob azt indítványozta, hogy tekintettel arra, hogy Klári nem tartotta meg az énekóráját, menjenek kissé a városi parkba sétálni. Az indítvány köztetszést aratott, de kivitélére — sajnos — nem került sor. Hirtelen villámlani, mennydörögni kezdett, fenyegető szél süvített végig az utcán, amely magasra kavarta a port és megeredt az eső.

Bob könyörgött, hogy menjenek egy cukrászdába, de Klári hallani sem akart erről. Ha valaki véletlenül meglátja őket, Vilmával együtt kizárják az intézetből. Egyébként is olyan közel vannak a Schottenringhez, hogy még a zivatart előtt otthon lehetnek.

Ebbe azután Bobnak bele kellett nyugodnia.

A két lány sietve fordult be a kapun és a vihar, mintha csak erre várt volna, most már teljes erejével kitört. Az eső úgy zuhogott, mintha új vízvözön kezdődött volna. Az utca pillanatok alatt néptelen lett, mindenki bemenekült valahová.

Bob is körülnézett, hogy merre rohanjon? Szerencsétlenségére a közelben csupa magánpalota volt, melyeknek kapuja be volt zárva és a kis kapumélyedés semmiféle védelmet nem nyújtott a csapkodó jégesóval szemben.

Találomra kezdett rohanni abban

Mátyás-templom (Wieg Testvérek gobelinterve)

reményben, hogy talál egy kávéházat a közelben. A víz becsorgott félcipőjébe és érezte, hogyan nedvesedik át kabátja, inge.

E pillanatban kellemes, dallamos hang szólította meg:

— Nem parancsol egy autót, uram?

Bob nem értette a német kérdést, de a hangra felpillantott.

Gumiköpenyes, magas, karcsú, fiatal lány állt előtte és a kocsiára mutatott.

— Ez autótaxi? — kérdezte angolul meglepetten.

A leány kifogástalan angolsággal válaszolt.

— Nem, uram, ez nem taxi, de azért bérelhető autó. Az én tulajdonom és jogom van személyfuvarozást vállalni. Hová vigyem önt?

— A Bristol-szállodába.

— All right! Tessék helyet foglalni!

Bob nem ismételtette meg a barátságos felhívást. Egy szempillantás alatt bent termett a kocsiában. A sofförkisasszony bekapcsolt.

Bob csodálkozva nézte az üveglakokon keresztül a leányt, aki meglepő biztonsággal és nyugodtan ült a kormánykerék mellett. A bő köpeny ellenére is fel lehetett ismerni finom, arányos termetét, azt a különös gyengédséget, amely éles ellentétben állt sok férfias nyersséget követelő foglalkozásával.

Utjuk azonban ezúttal igen rövid ideig tartott. Alig haladtak néhány métert, mikor az egyik autógumi olyan dördüléssel, mely még az égzengést is túlharsogta, kipukkadt.

A sofförkisasszony habozás nélkül, szempillantás alatt leugrott és már ott termett a keréknél.

De már ezt Bob nem nézhette szótlanul. Feltámadt benne az amerikai férfiudvariasság és tiltakozva szolt ki az ablakból:

— Kérem, kisasszony... ez lehetetlen... ezt nem engedhetem!

A leány mosolygott.

— Legyen nyugodt, uram, megszoktam én már ezt!

— De ebben a rettentő viharban...

És mintha csak válasza lenne szavaira, újabb szélrohamba süvített végig az utcán. Olyan irtózatossággal rohant az autónak, hogy majdnem felborította és a fiatal leány a sárhányóba kapaszkodott, hogy el ne vágódjon...

— No látja! — mondta szemrehányóan Bob. — Ha nem hagyja abba, én is kiszállok a kocsiából, pedig semmi kedvem sincsen még jobban megázni... Nézze, véletlenül éppen egy kis cukrászda

előtt állunk. Jöjjön, igyunk meg egy teát, hiszen maga is átázhatott. Ez a gumiköpeny nem elég védelem ilyen égszakadásban.

A leány egy pillantást vetett az égre, amely vígasztalanul ólmos és fekete volt és megadással teté vissza szerszámain.

— Azt hiszem, igaza van, uram!

Bent a cukrászdában Bob meglepetése még jobban nőtt. A leány levetette kabátját és sofförsapkáját és most már teljes bájoságában bontakozott ki keskenyvágású, kékszemű, szőke hajjal koszorúzott arccskája, vékony, elegáns termete és feltűnően hosszú ujjú, finom, fehér keze. Huszonöt-huszonhat éves, kisportolt, fiús alakú, nagyon szép leány volt, aki mosolyogva nézte Bob nagy elképedését.

— Azon csodálkozok, hogy sofför vagyok?

— Azt mondta, hogy ez a kocsija sajátja. Érték az autókhoz. Ez egy elsőrendű Buick-kocsi. Akinék ilyen autóját van, nem igen szorul arra, hogy fuvarozzon! És a német sofförök nem szoktak ilyen kifogástalan angolsággal beszélni. Talán fogadásról van szó? Meg akar bosszantani valakit?

— Nem, kérem, én csakugyan sofför vagyok...

— Nem értem!

— Néhány hónap előtt még magam sem értettem volna. De az ember néha igen gyorsan tanul meg olyan dolgokat, melyekről azelőtt nem is álmodott... Ámbár ha meggondolom, nem is történt nagy változás az életemben. Mindössze annyi, hogy azelőtt passzióból ültem a kormánykerék mellett, most pedig megfizetnek érte.

A cukrászsisasszony eléjük rakta a párolgó teáscsészéket és Bob dupla adag rumot öntött a magáéba.

— Tudja kérem, — mondta mentegetődzve, — be kell hoznom azt, amit Amerikában mulasztottam. Ön az előbb valami tragédiára célzott... nagyon érdekelné, ha közelebbit mondana róla...

— Ami velem történt, az nem az én egyéni tragédiám, hanem egy nemzeté és talán minden mai fiatal leányé! Az édesatyám magyar nagyrú volt. Ön amerikai. Hiába magyaráznám azt, hogy ez mit jelent. Hogy egy magyar nagyrú ezerszer különb minden Rockeffellernél, Vanderbiltnél. Mert úr csak a magyar tud lenni. Pénzt maguk is tudnak szórni, de úgy, ahogyan a magyar

Részlet a Városligetből (Wieg Testvérek gobelinterve)

úr cselekszi ezt, olyan szépen, cigányzenésen, szívet szakító gyönyörűséggel, édes nekibúslással, cudar haraggal, sírva-vigadással, azt nem utánozhatja senki a világon. Tízezer hold földünk volt... főhercegek jöttek hozzánk vadászni, négyes fogaton hajtattak hozzánk a vendégek és még a béresgyerekek is pezsgőt ittak... Ki tudja azt megmondani, hogy miféle végzet, micsoda ősi átok ül a boldogtalan magyaron, hogy annak mindig felejenie kell... Ki értheti meg az én drága, boldogult édesapám bánatát, amikor könnyes szemmel ölelt magához és azt mondta: ne dobj rám követ! Ne haragudj rám, amiért ilyen vagyok!... Imádtam apámat, ezt a nagyszerű, őszhajú gyermeket. És nem tudtam nevet adni a keserűségének, mégis megértettem. Nekünk magyaroknak rettentő árnyak elől kell menekülnünk, szörnyű történelmi tragédiák véres árnyéka elől, melyek ott sirnak, zokognak bennünk. És egy hajnalon, egy átmulatott éjszaka után olyan tengerre dagadt ez a keserűség, hogy nem lehetett tovább elviselni és az édesatyám golyót röpített a szívébe... És még akkor is nevetett, ott a halálos ágyán, a vérző szívével és elhomályosuló szemével: nevetett! Megérti ön azt, hogy mi van az ilyen nevetésben?! Milyen fájdalmas gúny, rettentő szenvedés? Én nem is tudom, hogyan éltem túl ezt a szörnyű pillanatot...

Bob megdöbbenve meredt a leányra. Nagy, gyermeklelke szorongó félelemmel tart meg. Szinte visszafojtott lélekzettel várta: mi következik?

— Mikor édesatyámat eltemették és a temető kapuja előtt eloszlott a gyászoló tömeg... magam maradtam. Egészen árván és egészen egyedül... Azután megtudtam, hogy minden elúszott. A föld, a jószág, a kastély... minden! Csak éppen ez a Buick-kocsi maradt meg. Az én csodálatos apám ezt a születésnapomra vásárolta. És makacs könyörgéssel, csellel, ezer kis fortélyal meg tudta csinálni, hogy

ezt ne bántsák a hitelezők. Ez az én magántulajdonom. Persze, jötték hozzám rokonok, jó barátok, akik mind segíteni, támogatni akartak. De én az apám vére vagyok. Nemes gyergyópusztai és kenesei Hadházy Éva! Én nem vagyok vattába csomagolható bábú, hanem egész ember. Érettségiztem, angol és svájci leányintézetekben tanultam. Elhatároztam, hogy magam keresem meg a kenyereimet. Odahaza, ahol mindenki ismer, nem maradhattam. Feljöttem hát ide Bécsbe. Volt itt egy jó barátunk, tábornok, a Mária Terézia-rend lovagja. Ő járta ki számomra az autófuvarozási engedélyt...

— És bírja ezt a munkát?

— A munkát igen. De az embereket már sokkal kevésbé. Mert amit eddig mondtam, az magyar tragédia. De ami ezután következik, az már minden ország minden leányának a közös tragédiája. A lényege az, hogy minden férfi elsősorban a csinos és kívánatos voltunkat fedezi fel. Azt, hogy leányunk vagyunk. Fogalma sincsen, mennyi otromba és szemtelen megjegyzést kell naponta zsebrevágnom. Nem magyarázhatom meg külön mindenkinek, hogy én úrileány vagyok, dolgozni akarok, a tisztességes munkámból akarom eltartani magamat. Most már megszoktam a szellemtelen, ostoba megjegyzéseket, nem is igen hallom őket. Csak akkor emelem fel a hangomat, ha egyik-másik kézzelfoghatóan akar udvarolni és az arcomat akarja megcsipdesni, vagy egyéb módon óhajt enyelegni. Valamikor vívni és bokszolni is tanultam. Fájdalom, már többször megtörtént, hogy igénybe kellett vennem ezt a tudományomat is...

— Maga bokszolni is tud? — kiáltotta lelkesedve Bob, aki mint telivér amerikai, ezt méltányolta a legjobban.

— Istenem, a magányos leány üldözött vad, aki állandóan védekezni kénytelen... De hagyjuk ezt, uram... nézze, a vihar már csendesedik... Azt hiszem, kiavithatom a defektust!

Felállt, hogy kimenjen.

Bob zavartan útját állta.

— Nem szeretném, ha egyedül fáradna, engedje meg, hogy én is...

De Éva szigorú, rendreutasító tekintettel mérte végig és ellentmondást nem tűrő hangon mondotta:

— Bocsánat, uram... éppen most mondtam önnek, hogy nem szeretem, ha a foglalkozásomban észreveszik női voltomat!

És kisetett a géphez.

Az eső valóban elállt és a szél is elcsendesedett. Édes, májusi levegő töltötte be a várost. Valahonnan messziről orgonavirágillatot hozott a szellő, a tavasz minden varázsa beröppent a város szürke kőfalai közé.

Nem csoda, ha a Wolfgang-intézet növendékei, akik kitárt ablakaikban könyököltek és belesóhajtottak a nagyszerű tavaszi alkonyatba, valami hajk, sejtelmes vágygal a szívükben úgy érezték, hogy most valami nagyon szép dolognak kellene történnie. Valaminek, ami olyan szép, mint a csillagos ég, vagy a virágzó rózsakert...

Különösen Klári volt kimondhatatlanul mámoros, boldog hangulatban.

— Gyerekek! — kiáltotta, — én valami örültséget akarok elkövetni! Nem férek a bőrömbé! Mit akartok? Minden kívánságotok teljesítem!

— Tudod mit! — mondotta a mindig praktikus Nóra, — surranj ki az intézetből és hozz néhány jó habos fánkot a Schüttler-cukrászdából. Legalább kárpótolva leszünk a délben elmaradt süteményért!

Ez az indítvány lelkes visszhangra talált. Klári egy pillanatig sem habozott.

— Meglesz, gyerekek! Az egész pénzemen tortát veszek!

És habozás nélkül kimászott az ablakon. A leányoknak alig kellett segíteniök, nagy gyakorlatuk volt már az ilyen kis tornamutatványokban.

Kacagva, jókedvűen futott végig az utcán és éppen be akart lépni a cukrászdába.

Ekkor azonban valami borzasztó történt.

A cukrászdából Bob lépett ki és mellette egy autóköpenyes fiatal leány. Élénk beszélgetésbe merülve mentek a cukrászda előtt álló kocsihoz és Bob az autóbába ugrott, a leány pedig a kormányhoz ült és elindította a kocsit...

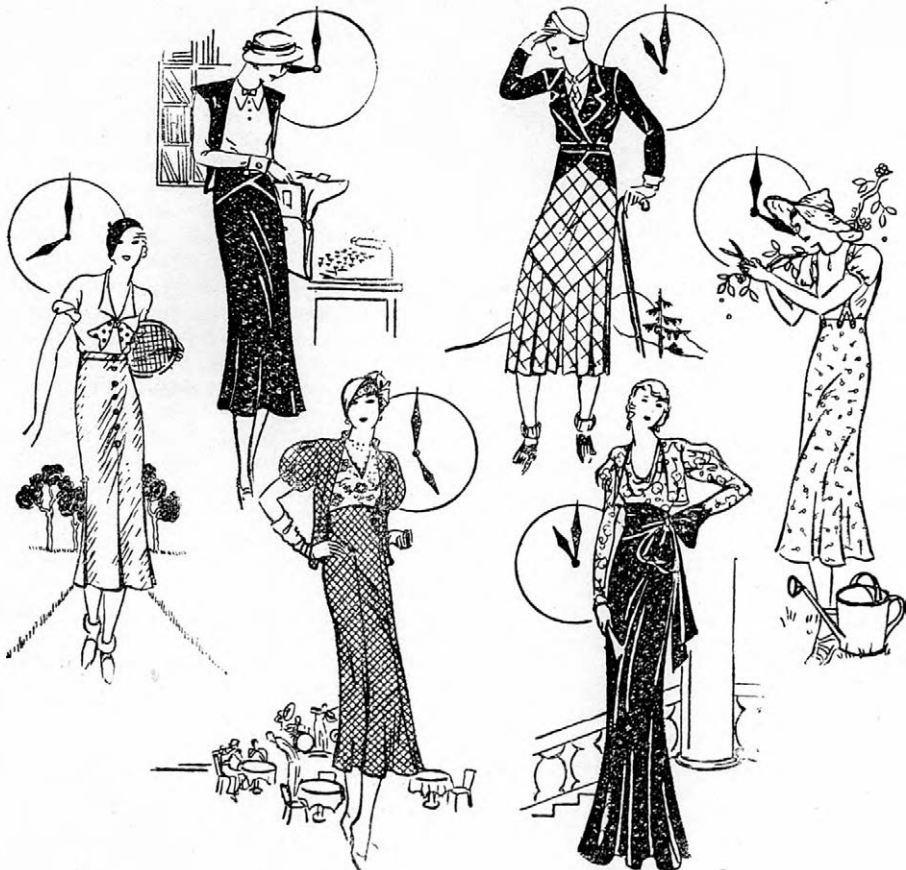
Klári egy pillanatig úgy állt, mint akinek vasmarokkal szorították össze a szívét. A lába a földbe gyökeredzett, a lélekzete elakadt, halottápadt lett.

Azután vad kétségbeeséssel sikoltott föl:

— Bob! Bobi!

De az autó már továbbrobogott és senki sem hallotta a leány síró kiáltását.

Folytatjuk.

O. Goldman:

A SÉTABOT

Fred besurrant az állatkertbe és megborzongott a csudaszép reggelben.

Minden csillogó zöld volt és tarka virágok pompáztak a gypágyak közepén. Ahol vörös virágot látott, Fred önkéntelenül a vérre gondolt és be kellett húnynia a szemét. Madár füttyörszett a lomb közt: összeborzongott, mintha öreg nagynénje sípoló hangját hallotta volna.

Később aztán, a meleg napfényben, mégis visszanyerte jókedvét és szinte nevetve mormolta maga elé:

— Megöltem a nagynénémet... Az én nagynémén vén szipirtó volt... És végtelenül gyöngé teremtés...

— Hé? ... Mit beszél ön?! — kérdezte az egyik etető, aki véletlenül mellette ment, el.

— Semmi köze hozzá!... Egy

Divatos menyasszonyi fátyol

Heine-verset szavalgatok, — mondta Fred és egy mellékútra kanyarodott.

Ezalatt megtalálták az áldozatot.

Hálószobájában, közvetlenül az ágy mellett feküdt. Csak a hálóing volt a testén. A földön, a vértócsa közepén, nehéz csontfoggantyús sétabot.

A rendőri bizottság az egész lakást átkutatta.

Rablógyilkosság történt talán?

Lehetetlen. Semmi nem hiányzott a lakásból, pedig az öreg zsigori hölgynek sok pénze és ékszere volt.

Ezzel szemben találtak több levelet, amiket egy bizonyos Fred König, az öreg hölgy unokaöcse írogatott, aki állandó pénzzavarban szenvedett.

Bizonyosnak látszott, hogy ez a Fred König a gyilkos. A hulla mellett talált sétabot fémgűrűjén is az F.K. monogram állott.

— A gyilkost lelkiismerete vissza-csalta a tett színhelyére, — mondta a rendőrfelügyelő, aki az ablaknál állt.

Ugyanis szemben, az utca másik oldalán állt Fred és zavartan lesett föl. Lesiettek és őrizetbe vették.

— Mit keres ön újra itt?

— Persze, eljött a pénzért, amit első felindultságában ittfeljtett... Amikor megpillantotta a véres hullát...

A fiatalember megtorpant és csak fáradt tekintete kérdezte:

— Hulla?... Micsoda hulla?

Felvitték az áldozat hálószobájába. Halálsápadt lett az arca, a falhoz kellett támaszkodnia és érthetetlen szavakat mormolt maga elé.

Amikor megmutatták neki a véres sétabotot, vad nevetésben tört ki:

— Ez az!... Hát persze, hogy ez az!

Többet nem lehetett kihozni belőle.

A fogház cellájában föl és alá szaladgált és egyre ezt ismételte:

— Persze!... Persze!... Ezek az örült álmok!

A vizsgálóbíró előtt is az álmairól beszélt:

— Álmomban követhettem el, de semmiről sem tudok. Nagyném a másik szoba pamlagára fektetett le. Előtte iszonyuan veszekedtünk, mert nem akart nekem több pénzt adni... Rettenetes álmom volt, — és megkínzott arcát két kezébe temette. — Korán ébredtem, iszonyu fejfájás gyötört, gyorsan felöltöztem és búcsúzás nélkül távoztam...

— És a sétabotja? — szakította félbe a vizsgálóbíró.

Fred erősen gondolkozott.

— Igen... a sétabotom... Nagyon kerestem... Este az előszobában hagytam, de olyan korán reggel nem akartam a nagynénémet álmában megzavarni...

A bíró a fejét rázta. Egy másik tettes már mindent bevallott volna.

Az egész bűnügy a törvénytörési orvosszakértők elé került.

Lehetséges-e, hogy valaki egy álmom kényszerítő hatása alatt, még álmomban gyilkosságot követ el és aztán semmire nem emlékszik?

Egyes pszichiáterek »igen«-nel, mások »nem«-mel feleltek.

A vizsgálóbíró eközben megkapta a helyszíni fényképfelvételeket és azokon látta, hogy a hulla mellett a padlón egy újság hevert. Nagyítóval kezdte nézegetni: május 12-i dátum volt az újságon. Annak a napnak a dátuma, amelynek reggelén a gyilkosság történt.

Hogy kerülhetett ez az újság a lakásba?

Kihallgatták az újsághordót. Ő az újságot reggel hét órakor az előszoba nyitott felső ablakán hajította be. Tehát ekkor még élnie kellett az öreg hölgynek! Másként nem vihette volna be hálószobájába az újságot!

Ujra vallatni kezdték Fredet: mikor távozott a lakásból?

— Körülbelül félhét volt... De nem muszáj elhinni. Tanuval nem szolgálhatok...

Az állatkert egyik etetője is jelentkezett és közölte a vizsgálóbíróval, hogy a vádlott nyolc óra tájban ment el mellette és azt mormolta magában:

— Megöltem tulajdon nagynénémet...

BOGNÁR ELEK, a Művész-színház tagja, a fiatal színész-nemzedék izmos tehetsége

Fred egyszerre nagyon nyugtalan lett.

— Igen, ezt álmodtam!

A vizsgálóbíró újból kiszállt a helyszínre.

A hulla, természetesen, már nem volt ott. Rég elhantolták. De az ágy előtti megszáradt vértócsa mellett ott feküdt az újság. A bíró felvette: csak a főlap volt, a többi hiányzott. Az egész lakást átkutatták, sehol sem találták. Különös!

Egy öreg, beteg írnok volt a vizsgálóbíró kíséretében. Az ágy elé térdelt és egyszerre felkiáltott:

— Itt hátul van az újság többi része!

— Hozza elő!

— Nem érem el a kezemmel, — nyögte a féloldali gutaütést szenvedett

írnok. — Kellene valami, hogy előpiszkáljam... Tessék egy pillanatilg várni!

Kiment az előszobába és visszatért egy női ernyővel. Amikor újból le akart térdelni az ágy elé, hirtelen szédülés fogta el. Kóválygott, féloldalára dült és nekiesett az éjjeliszekrény élének. Az ernyő pedig kihullott a kezéből...

— Vigyázzon! — kiáltott rá a vizsgálóbíró.

— Nincs semmi bajom, — nyugtatta meg az öreg írnök, amikor újra a lábára bírt állni. — Nem történt semmi, kérem...

— Semmi? — kiáltotta felindultan a bíró és maga vette a kezébe az ernyőt, hogy kihúzza az ágy alól az újság többi részét. — Fred König ártatlan! Érti?! Maga, itt, most bebizonyította nekem! A gyilkosságot csak álmodta, de nem hajtotta végre. Már nem is volt a lakásban, amikor az újság az ágy alá került. A takarítónőtől tudom, akit tegnap hallgattam ki, hogy az öreg hölgy reggelenként az ágyban olvasta az újságot. Ezt a fontos ténykörményt a nyomozás elején elhanyagoltuk...

Az írnök hitetlenül vakarta a fületövét.

— Nem tudja elképzelni, hogyan történhetett? — folytatta a vizsgálóbíró. — Önnek is szüksége volt egy ernyőre, hogy kihalássza az ágy alól az újságot. Az öreg hölgy is ilyen alkalmatosságot keresett, meglátta unokaöccse sétabotját, — Fred König természetesen még aludt akkor a másik szobában, — az öreg hölgy az ágy előtt lehajolt, a vér a fejébe szállt, nekiesett az éjjeli szekrénynek és...

Az öreg írnök éppen a homlokát simogatta, amelyen egy véraláfutásos daganat képződött.

— A nyomozás szerint az öreg hölgy homlokát valami szerszámmal verték be...

— Magának mindig az a sétabot jár a fejében! Egy bűnügyi nyomozónak tudnia kell, hogy a zuhanás hatása épp olyan, mint az ütés!

A bíró az éjjeliszekrényt az ablakhoz huzatta és nagyítóüvegével megvizsgálta a felső sarkát.

Megtalálta a döntő bizonyítékot!

Néhány szál csapzott ősz haj és kevés aludt vér rajta. Az öreg hölgy haja és vére, aki elestében bezúzza a homlokát!

Jókedvűen sietett vissza a vizsgálóbíró a törvényszék épületébe. Ember volt ő is, akinek legnagyobb öröme abban tellett, ha egy ártatlanul meghurcoltnak visszaadhatta a szabadságát!

Széljegyzetek az élet noteszében

Ha embertársaidal csak félannyra meg vagy elégedve, mint sajátmagaddal: te leszel a legboldogabb ember a világon.

Ha azt mondd valamelyik embertársadnak, hogy egy másik ismerősöd teljesen olyan, mint ő: kellemetlenkedő fráternek fog tartani. Ha azt mondd neki, hogy feltűnően emlékeztet téged másvalakire: még ezt a kijelentésedet sem fogja örömmel hallgatni. Mert minden ember azt hiszi magáról, hogy egyetlen és senkihez nem hasonlítható. És azt akarja, hogy a többi ember is ilyennek tekintse őt.

Az élet sebeit csak az idő gyógyítja meg.

Csak egyetlen eszköz szolgálhatja a világ fejlődését: önmagunk fejlődésének munkálása.

Ha az emberek jók lennének, szép volna az élet. Ha pedig megtanulnának szépen élni, elvesztett jószágukat is visszaszereznék.

Nem az jelenti igazi életedet, amit átélsz, hanem: ahogyan élsz.

Minél szabadabb lesz az ember, annál inkább rabja érzékeinek.

Aki velem akar beszélni, ne arra törekedjék, hogy a saját véleményének hangoztatásában gyönyörködjenek.

Nem volt még ember a világon, aki bármelyik embertársáról valamit is jól és pontosan tudott volna.

Dante szerint: tökéletes hit és valódi ártatlanság csak a gyermek lelkében lakozik.

Ifjúságunkban olyan könnyű a szívünk, hogy a legkisebb madár is elviheti magával.

Akinek belsejében megelégedett-ség fészkel, annak a külseje is derűs nyugalmat sugároz.

Csak öreg korodban eszmélsz rá arra, hogy az élet mennyi szépségével találkozott fiatalságodban és mégis érzéketlen göggel mentél el mellette.

Java szigetén született magyar kisleány
Dr. Cseszhó Gyula missziós orvos és felesége
eörmalmi Hadady Emma kedves előfizetőnk
fél éves Emmácskájára, bennszülött dadájával

Kis érdekességek a nagyvilágban

GYORSASÁG NEM BOSZORKÁNY-SÁG — tartja a magyar példaszó. de azt a száguldó iramot, amely Amerikában dívik, a vénheht Európa már nem fogja utólni. Ezúttal nem a rohanó gépkocsikról van szó, hanem — a robogó Amorról. A szerelem kis istennője odaát az újvilágban sokkal, de sokkal gyorsabban bogoz és old, mint erre mifelénk. Nyilacsckáját egy pillanat ezredrésze alatt röpíti ki és ugyanennyi időrészecske alatt húzza is ki a megsebzett szívből. Ez a szédületes tempó maguknak az amerikaiaknak sem nagyon tetszik már, főleg azóta, hogy a gombamód tenyésző filmsztárok (a szebbik nemre gondolva) egyszerűen beállítottak az anyakönyvi hivatalba az ő kiválasztott párjukkal és minden előzetes bejelentés, kihirdetés nélkül összeadták magukat. Az Egyesült Államokbeli Kalifornia állam egyik nagytekintélyű törvényhozója a túlgyors házasságkötés ellen való védekezésnek azt a szellemes módját találta ki, hogy a boldog szerelmesek, akik efféle »gyors-

forraló-házasságot» akarnak kötni, három napi meggondolási idő betartására utasítandók. Kaliforniának ez a bölcse ugyanis hosszabb megfigyelés alapján rájött, hogy a studiók forró levegőjében hirtelen születő házasságtervek inkább csak afféle fellobbanások és szapanuborékok, mintsem komoly, egész életre szóló elhatározások. A filmszínésznőknek és hódolóiknak házassági statisztikájával, helyesebben: a válások statisztikájával bizonyította be ezt a föltevését. Százat véve alapul, legalább kilencvenöt válás követte a »holtomiglan-holdodiglan« könnyelmű bemondását. Adjatok hát három napi meggondolási időt a házasulni szándékozónak! — mondta Kalifornia házasság-reformere... és vajjon mit ért el vele? Azóta messze elkerültek a filmszillagok Kalifornia anyakönyvi hivatalait és — Arizonába zárandokolnak. Yuma városában, egy csöndes vidéki fészekben találták meg a mindenáron és tüstént házasodni kívánók az új Eldorádót. Gloria Swanson, a filmekről ismert szí-

nésző nyitotta meg a sort. Sürgősen elvált a férjétől, Falaise márkitól és még sürgősebben akart egybekelni egy fiatal párizsi bankárral. Amerikai ügyvédje tanácsára Yumába ment, ahol egy pillanat alatt összehorontálta őket a tempórekordot javító anyakönyvvezető. A kisváros az eset óta kiemelkedett az ismeretlenség homályából és zárandokhelye lett mindazoknak, akik valamely okból hirtelen akarják lebonyolítani a házasságkötési formasságokat. Yuma város népe el van ragadtatva az anyakönyvvezetőjétől, aki nemcsak híressé tette őket, hanem olyan életet, olyan idegenforgalmat varázolt a szürke falak közé, amilyenről álmodni sem mertek volna. A romantikus házasságkötés nagymestere ma versenyen kívül a yumai anyakönyvi hivatal főnöke. Van is annyi »kuncsaftja«, főleg Angliából és Amerikából, hogy valószínűleg már »segédekkel« dolgozik. Lám, a gyorsaság nemcsak hogy nem boszorkányság, de üzletnek is elsőrendű.

KEVESET TUDUNK az orosz konyháról azóta, hogy a szovjetrendszer teljesen kikapcsolta ezt az óriási birodalmat és másfélszáz millió lakosát a civilizált világból. Annál érdekesebb az a röpke pillantás, amit egy Oroszországot járt és nagyon gyakorlatias érzékű német tudós vetett az orosz konyhába. (Természetesen arról a nagyon kevés szovjetgazdagról lehet csak szó, akik az ottani általános nyomorúság közepette is megengedhetik maguknak a terített asztal örömeit.) Dr. Anton Mayer, neves költő, műkritikus és min-

den földi szépség csodálója írja le most megjelent könyvében, hogy az orosz konyhának legfőbb kelléke — a tejföl. Minden népet jellemez valami sajátos fűszer vagy étel. Ami az olaszoknak az olaj, a franciáknak a vaj, a németeknek a liszt, az angoloknak a víz, a magyaroknak a paprika meg a szalonna, az az oroszoknak a tejföl. Az orosz konyha az éghajlat zordonsága miatt erősen zsíros. Minden ételt úgy készítenek, hogy »csúsós« legyen, hogy minél több kalóriát adjon a nagy hidegben, amely megszakítás nélkül nyolc hónapig tart. (Csaknem úgy, mint — újabbban nálunk, Középeurópában.) Az ételnek ezt a fokozott táperejét a tejföl hozzáadásával érik el. Még a heringet is meghempergetik előbb tejfölben. »Szakuska« a neve annak a nagyon kellemes ízű előételnek, amely sűrű, vastag tejfölből, heringből és galuskából áll. A szakuska oda van készítve a buffetre, de a legtöbb házban az úriszoba, sőt a hálószoba egyik fontos kelléke is. A háznép nem várja ki az ebéd- vagy vacsoraidőt, hanem nekiesik az ízletes szakuskának. Ha vendégség van, akkor is a szakuska nyitja meg az ételsort — még pedig anélkül, hogy asztalhoz telepednének. Állva fogyasztják el, közben egy-egy pohár pálinkával öblögetve le és kényelmesen cigarettázva. A német tudós »melegen« ajánlja a hideg szakuskát az európai háziasszonyok figyelmébe. Azt mondja, igen nagy előnye ennek a speciális orosz eledelnek, hogy a vendégek nem bosszankodnak és nem maradnak éhesen, miközben a későn érkezőket várják. Tekintettel arra, hogy a mi tejfölünk legalább van olyan ízes, mint a szovjethehenek tejterméke, érdemes volna a tanácsot megfogadni és a szakuskát kipróbálni.

KI ÓHAJT FELESEGÜL MENNI? — ezt a kérdést a világ legnagyobb lapjaiban legtöbbször argentin férfiak teszik fel. Aki

figyelemmel olvassa az északamerikai, angolai és németbirodalmi újságokat, sűrűn találkozik az argentinai legények és özvegyemberek próbihirdetéseivel, amelyek mögött valóban komoly házassági szándék van. Délamerikának ez a hatalmas területű országa ugyanis nem bővelkedik annyira nőkben, mint a többi országok, sőt a legújabb népszámlálás eredménye azt mutatja, hogy minden száz nőek közül 54 a férfi és csak 46 a nő. Ez pedig óriási aránytalanság, ha tudjuk, hogy a földkereken — átlagban számítva — néhány tízmillióval több a nő, mint a férfi. (A Föld lakóinak száma, nyolc millió híjján, kétezermillió.) Európa valamennyi országában több a nő, mint a férfi. Száz közül 51—52 a nő és 48—49 a férfi. Lettországbán ez az arány feltűnően elhajlik — a nők rovására. Itt száz közül majdnem 54 a nő és 46 a férfi. Vagyis éppen fordítottja az argentinai arányszámnak. Sokat gondolkodtak kiváló természettudósok azon a nagyon érdekes jelenségen, miért áldja meg az Ég az emberiséget több leánnyal, mint fiúval. Csodálatos, rejtelmes, izgató probléma ez... Hiszen a — fájdalom — sűrűn dühöngő háborúk a férfiak sorait kaszálják, ritkítják. Hiszen a veszélyes üzemekben: bányák mélységes aknáiban, tengeren és tenger alatt, vasutakon, repülőgépeken, rob-

banoszereket gyártó ipartelepeken csaknem száz percentig férfiak dolgoznak. A természet logikus pótlásának eszerint a férfi-létszám kiegészítésére kellene szorítkoznia. Igen ám, de mit láttunk a világháború után? Csak az imént jelent meg egy végleges kimutatás a háború halottjairól. Huszonnégy millió férfi esett el vagy pusztult el, nem szólva a nyomorékok tíz- és tízmillióiról. És lám, Európában mégis odáig javult fel a két nem közti arányszám, hogy 51—52 nőnek átlag 48—49 férfi felel meg. A természet tehát igenis bölcsen és nagy-lelkűen gondoskodott a férfiak pótlásáról.

Mi pedig, minden hosszadalmas tudományos búvárkodás nélkül, a józan ész és a tapasztalat (empirizmus) alapján ezt mondjuk: a nőt az ő magasabbrendű elhivatottsága több testi fájdalommal, megpróbáltatással sújtja. A nő mint anya állandóan ott van az élet, az ujhodást kívánó élet első tűzvonalában. A hitves és az anya hozza a legtöbb s legnagyobb áldozatot. Az ő soraitak még kegyetlenebbül ritkítja a halál, mint a háborúskodó és veszélyes munkában fáradozó férfiakét. Ezért gondoskodik a Teremtő a női nem bőségesebb létszámáról. A nagy és egyszerű kiegyenlítődének a két nem számaránya közt, ime, ez a mélységes titka.

A nő és a szerelem

A szerelem egyidős az emberiséggel. Két leküzdhetetlen szenvedély van amely mindennél erősebb: a szerelem és az éhség. Goethe mondta, hogy szív és gyomor kormányozza az embert. És ha az üres gyomor rossz tanácsadó, ha az éhség meggondolatlan tettekre ragadtatja az embert, bizonyos, hogy a ki nem elégtűlt szív, a viszonzatlan szerelem az élet sok tragédiájának okozója és sok érthetetlen élet-rejtvény megfejtésének a kulcsa. A szerelem és az éhség két nagy problémája közül mindenesetre a szerelem az, amely bonyolultabb, tiltakozatosabb. A le nem csillapított éhség pozitív fájdalomérzettel jár és bármily sokat beszéljünk nyomorról, nélkülözésről — ez az érzés valamiképpen mégis csak kielégülést talál. A különbség csak az, hogy az egyik jobb és táplálóbb, a másik (sajnos, a többség) kevesebb és gyöngébb eleddel talál enyhülést az éhező gyomor kínjaira.

Igy vagyunk-e vajjon a szerelemmel is? Gusztusa szerint ki ki nevezheti a szerelmet a lélek, a szív, vagy a vér táplálékának: a lényeg az, hogy a szerelemre való éhség épp úgy megtámadja és megkínóztatja az embert, mint az ételre való éhség. Élettanilag mindenesetre jelentős a különbség a két éhség között, hogy a gyomor szükséglete a megszületés pillanatában kezdődik és az elmúlásig tart, míg a szív szükséglete csak az érettség periódusával lép föl, de hogy meddig tart... ki tudná megmondani!

A férfi és a nő egymásmellé rendeltetése: a Teremtés szépségét bekoronázó gyönyörűséges költemény. Van sok nemes emberi erény: jóság, hűség, igazságosság, bátorság, önfeláldozás, az esesettek gyámoltása és árvák gondozása, aggastyánok megsegítése, — nem mondom, hogy ezek a civilizáció termékei, mert hiszen még a barbárok is gyakorolták őket, de mégis csak a gondolkodás, a megfigyelés, az ember-séges érzés a szülőanyjuk. Más, egészen más valami a szerelem. A szerelemnek semmi dolga nincs az értelemmel. Sőt: igen gyakran az értelem

szetes szerelemjogának érvényesülése. A fiatal emberek házasságát gátló gazdasági okok rengeteg komplikációt idéznek elő, mert a természetes megoldástól messze eltoltják a két nemet, amely pedig az örök vonzódás törvényeinek van alávetve. Mesterséges korlátok állják útját a férfi és nő egymásratalálásának, de ezeket a korlátokat évezredek erkölcsi törvények állították fel és nem lehet, nem szabad ledönteni azokat, mert a családiasság kereteinek összetörésével az egész civilizáció összedőlhet és az emberiség rég túlhaladott barbár korszakába süllyedhet vissza.

A nőnek a szerelemhez való jogát épp oly tiszteletben kell tartanunk, mint az anya jogát ahhoz, hogy gyermekét fölnevelje, vagy mint minden élőlény jogát ahhoz, hogy hajléka és tápláléka legyen. A gazdasági életnek sem szabad akadályokat gördíteni a nő szerelemjogának érvényesülése elé mást, mint a morál követelményeit, sőt minden könnyítést meg kell adni, hogy a nő minél fiatalabb korban, még illúziókkal a szívében megtalálja és magáénak vallhassa azt a férfit, akivel ha megosztja életét, egész életet él, amint hogyha nem tudna megosztani vele életét, vagy a féleletét veszítené el, vagy az egészet.

Ne feledjük el, hogy a nő életét teljesen betölti a szerelem, míg a legtöbb férfi életét legfeljebb csak színessé teszi.

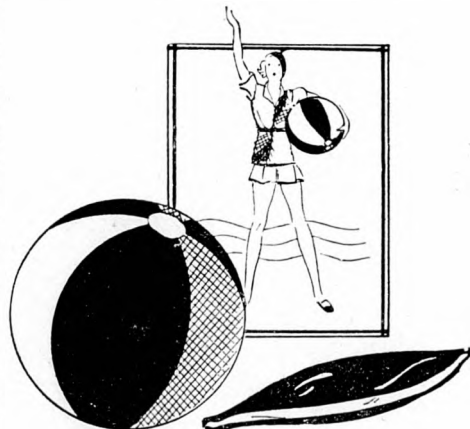
Gyermekek nyári boldogsága

józan parancsával száll szembe. A szerelem: öncél s mint ilyen nem számol semmi más mellékkörülménnyel, csupán az egyén szent önzésével. Szerelmes vagyok és akarom, minden áron akarom azt, akit szeretek. Aki nélkül az életem üres és céltalan. A szerelemben egy új életet, egy új életcélt talál az ember, nő és férfi egyaránt. És mikor két ilyen hatalmas önzés ellenállhatatlan erővel, a vízesés fenséges zuhatagának egymásba csapó hullámtornaival, szikrázva és tombolva találkozik: a leghatalmasabb egoizmusból megszületik a legcsodálatosabb altruizmus.

De talán kissé eltávolodtunk ennek a rövid elmefuttatásnak eredeti útjától. Arról szeretnénk beszélni, hogyan viszonylik a nő szerepe a férfiéhez a szerelemben? Túlhaladott, naiv dolog azt a kérdést feszegetni: van-e anyyi joga a nőnek a szerelemhez, mint a férfinak? Ellenben a társadalom mai feldőlt állapotában kétszeresen súlyos probléma lett a nő termé-

Professzor (a szigorló jelölőhöz): Mi az, talán nehéz a kérdés?
Jelölt: Dehogyan! Nem a kérdés nehéz, méltóságos uram, hanem a felelet.

A SZEGÉNYSÉG ÉS A ZSENIALITÁS

Azok az emberek, akik nagyon alacsony sorból küzdötték fel magukat a magasba, akik hatalmas vagyonra tettek szert, vagy pedig mint művészek, írók és színészek értek el pompás eredményt: bizonyos megvetéssel néznek le azokra, akiknek soha nem kellett éhezniük és mégis szép karriert futottak be. Az iskoláskönyvekben is mindig efféle példák sorakoznak a gyermek szeme elé, amelyek az egyszerű napszámosból, vagy teherhordó munkásból lett milliommost, vagy kiváló művészt dicsőítik. A gyermek képzeletében tehát önkéntelenül kialakul az a téves hit, hogy minden karriérnek úgyszólván szükséges velejárója a korábbi éhezés, szükség és nyomorúság és hogy tulajdonképpen nem lehet sikert elérni, csak abban az esetben, ha az illető előbb végigjárta a szegénység, sőt a nyomor iskoláját.

Ez azonban teljesen egyoldalú, sőt igazságtalan ítélkezés és életfelfogás. Ismerjük be, hogy kétszeres elismerést és hódolatot érdemelnek az emberiségnek azok a nagyjai, akiket életkörülményeik egyáltalán nem kényszerítettek arra, hogy dolgozzanak, hogy alkossanak és mégis az emberiség szellemóriásai közé küzdötték fel magukat. Ismerjük be, sokkal erősebb jellem és akarat kell ahhoz, hogy valaki, akit gazdasági okok egyáltalán nem kényszerítenek erre, mégis szakadatlan munkában törje az életét és kivívja magának embertársai háláját és elismerését. Az éhség és nyomorúság nem feltétlen kelléke annak, hogy valaki karriert érjen el. Nem egyéb ez, mint az a hajtóerő, amely a lustát

munkára kényszeríti. Ahogy vannak emberek, akiknek könnyű az álma és olyanok, akik súlyos alvásba merülnek, a társadalom szempontjából is kétféle embertípust különböztetünk meg. Az egyik fajta azonnal és könnyen felismeri élete célját és küldetését, a másik azonban csak kényszerítő okok hatása alatt. Az éhség és nyomorúság tehát nem egyéb, mint az efféle szociális értelemben vett szunyókálás ébresztő órája. Azoknak az embereknek, akik életük küldetését nem

több emberben hiányzik a képesség, hogy ezt az éhséget és szegénységet diadalt hozó motorikus erővé változtassa át. Az a néhány kivételes tehetség, aki alacsony sorból küzd fel magát a társadalom ormára, vagy az emberiség szellemóriái közé, produktív erővé tudta átalakítani azt a negatív erőt, amit a szegénység és nyomor jelentett életében.

Ne becsüljük tehát többre azoknak az embereknek az értékét, akik nagyon alulról indultak el és nagyon magasra értek. Ezek egy természetes aktivitás, egy fájdalmas kényszer, a szegénység motorikus ereje következtében dolgoztak, fáradtak, tanultak és alkotnak, hogy kiverkedjék magukat onnan, ahová szerencsétlen életkörülményeik helyezték őket. Aki azonban a vagyon és hatalom ormán sem fedlekedik meg élethivatásáról és embertársai iránt való kötelességéről, az tisztán eszmei okok és ideális hajtóerő alapján cselekedett, amivel talán még jobban kiérdemelte az emberiség háláját. Elpocsékolhatta volna az életét, szórakozhatott volna, mint hasonló jómódban élő társai, de fölismerete történelmi hivatását és kötelességét teljesítette akkor, amikor erre külső okok nem is kényszerítették. Nem szabad tehát igazságtalannak lenni az ítélkezésben és csupán a »self-made-man«-eket becsülni és értékelni. A milliomos ágyból született zseni is teljes elismerésünket érdemli ki, mert embertársaival szemben olyan kötelességét teljesítette, amire anyagi okok nem is kényszerítették.

Havonként ujitó előfizetőinket

TISZTELETTEL KÉRJÜK :
HOGYHA

a hó 20-ig nem állana módjukban a havi 2 pengős előfizetési díjat beküldeni,

sziveskedjenek bennünket egy levelező-lapon értesíteni, hogy lapunkat zavar-talanul küldhessük.

A következő havi befizetésnél az elmaradt havi díjjal együtt 4 pengő szíves beküldését kérjük.

Tisztelettel
A KIADÓHIVATAL

ismerik föl, az éhség és nyomorúság mutatja meg azt az utat, amelyen el kell indulniok és amelyen haladva, nagyszerű eredményeket érnek el. A nyomorúság ugyanis a szellemi vezetőszerepre született embereket a társadalmi ranglétra alacsonyabb fokára szorítja vissza, ami ellen jogosan lázadni fognak és minden akaraterejüket megfeszítve, nem nyugszanak meg addig, amíg ezt a születési hibát nem sikerül kikorrigálniok.

Az egyszerűbb embereknek tehát feltétlenül szükségük van a valóságos, szóval fizikai nyomorúságra, mert jobb körülmények között végigszunyóálnák az életüket és nem teljesítenék hivatásukat. És a világ nyomorúságának nem az a tulajdonképeni baja, hogy éhség és fizikai nyomorúság van, hanem az, hogy a leg-

NŐK A VILÁGTÖRTÉNELEMBEN

Irta: LÁZÁR ISTVÁN

Hedvig királynő

Szólnak a krakkói legendák egy szép, romantikus szerelemről, mely Hedvig lengyel királynő tündéri alakja köré fonódik a XIV. század utolsó negyedén. A híres szerelmi románc másik főszereplője Vilmos osztrák herceg, ki még egész fiatalon eljegyezte Nagy Lajos magyar király kisebbik leányát, Hedviget. Hogy milyen gyönyörű volt a királykisasszony, arról csak az elragadtatás hangján beszélnek az egykorú krónikák: drága lilomszál, mennyei szépség, mosolygó szülő, ékes alma, csengő barack, minden testi és lelki szépség rajta tündöklött, mint szín, fény és zengés, az ő hmvas ifjúságán, ám Vilmos osztrák herceg sem volt mindennapi dalia, hanem vitéz, bátor, finom, hódító lovag, minden asszonyok álma, — szóval: egymáshoz illő pár, amilyen csak ritkán, igen ritkán találtak ott fent, a trónok magasságában, a királyi jegyesek között.

Tudjuk, hogy Nagy Lajos magyar király fiú-örökös nélkül halt el és így a koronája első leányára, Máriára szállt, a magyar szent korona alá tartozó Lengyelország azonban kijelentette, hogy csak úgy ismeri el lengyel királynőnek, ha lemond a magyar trónról és beéri a lengyel koronával. Erzsébet, a diplomata anyakirályné úgy oldotta meg a nehéz külpolitikai problémát, hogy ifjabb leányát küldte ki Lengyelországba és a lengyel rendek, Magyarországtól elszakadva, 1384-ben királynőjükké is koronázták a világszép ifjú Hedviget.

Csak hogy minden fénynek megvan az árnyéka: a lengyelek azt követelték Hedvig királynőtől, mondjon le vőlegényéről és menjen férjhez Jagelló litván fejedelemhez, hogy e frigy révén létrejöhessen Lengyelország és Litvánia egyesülése, a régi lengyel álmom. Hedvig királynő kétségbeesve tiltakozott, hiszen rajongásig szerette a daliás osztrák herceget, ám a lengyel rendek elébe tárták, hogy milyen nagy érdemeket szerezhet ezáltal Isten, a pápa és a lengyel nép előtt, ha megtéríti a pogány Jagelló herceget s így keresztanyja lehet az egész litván népnek. Nagy, dicső és szent cselekedet és emellett ünnepelt királynője lesz egy nagy birodalomnak, melynek sorsa e

Dívtos délelőtti bevásárló ruha

pillanatban csak az ő elhatározásától függ, — s ezenkívül Jagelló fejedelem is szép és sugárzó férfi, akinek az oldalán a földkerekség legboldogabb asszonya lehet. A sok zengő-csengő érv hatott és megingatta Hedvig királynőt Vilmos iránt, hiszen bármennyire is szerette vőlegényét, mégis csak nő volt s vasból sem lehetett a jelleme. Megfogták a hiúságán s néhány csendesen

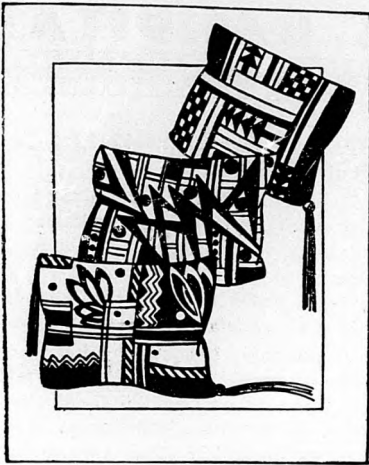
A két kedvenc

átsírt éjszaka után beletörődött a rendek akaratába és fájó szívvel visszaküldte Vilmos herceg karikagyűrűjét.

Derült égből villámcsapás: a herceg lórapattant s kíséretével Krakkó felé vágatott, hadd hallja meg a királynő ajkáról a váratlan szakítás okát. Sok futamatnyi út után meg is érkezett Krakkó alá, de a lengyel rendek bezáratták előtte a város kapuit s közölték vele, hogy be nem léphet a felsővárosba semmi szín alatt. A herceg hát az alsó-városban vert szállást, innen küldözgetett titkon levelet a királynőnek, elpanaszolva boldogtalan életét. Hedvig régi szerelme ismét föllángolt és a gáncsnélküli lovagnak légyotat adott. Úgy intézte a dolgot hogy a minoriták templomában találkoztak, innen pedig átmentek a klastrom étkezőtermébe, hogy utóljára még egy-két szót válthassanak, de csakis a kíséretük jelenlétében, ahogy illik. Igen, de az első találkát a második követte, ezt meg a harmadik, úgyhogy mindennap összejöttek a minoriták vendégszerető hajlékában s kíséretük és a szerzetesek társaságában elbeszélgettek itt kedvesen.

Hordogatták a kegyes minoriták az ódon pincéből a lengyel ó-borocskát s traktálták édes-jó süteménnyel a bájos udvarhölgyeket, de még a legrejtettebb titkoknak is híre kel. Szomorúan közölte Hedvig királynő a hódoló lovaggal, hogy többé már nem jöhet, mert Jagelló fejedelemhez kell férjhezmenie, hogy bevezesse népével együtt a keresztény egyházba, egyben biztosította őt változatlan szerelméről, sajnos, kényszerhelyzetében más egyebet nem tehet. A szerelmes herceg kétségbeesett, aztán gondolt egyet: álrühába öltözve, egy alkalmas pillanatban belopódzott a felsővárba és a királynő közelébe férközött. Hedvig királynő sem tudott ellenállni viszont vonalmának és elrejtette vengdéjét

a várkastély legbelső termébe. Kerek két hétig tartott a királyidill nagy szerelemben és boldogságban, de hát ez is kipattant valahogy, a krakkói várnagy tudomást szerzett a hivatlan vendégről és intézkedett a rendek parancsára, hogy fogják el és nyilvánosan utasítsák ki a herceget. Éjfélre jár. Riadalom a palotában. Csak a királynő nem veszi el a fejét, hanem az örök nő született ösztönével szökteti szerelmesét a hátsó várfalak felé. Jön a várnagy a katonákkal, hogy elfogja a herceget, de az utolsó pillá-

natban egy jókora kosarat kerít a szerelmes királynő, hosszú kötelet köt rá, még egy utolsó csók és leereszti, saját liliumkezelével ereszti le a bástyáról a kosarat, a kosárban a herceget, hogy a világra szóló botrányt kikerüljék, mert szerelmem ide, szerelmem oda, mégis csak első a becsület s a látszat a legfőbb dolog. Isten veled, Vilmos herceg! A gáncsnélküli osztrák lovag még akkor éjjel eltűnt, kód előttem, kód utánam, meg sem állott a lengyel határig...

A följegyzések szerint apácarendbe akart lépni a szép lengyel királynő, hogy inkább Krisztus jegyese legyen, semmint Jagellóé, de mégis csak meg gondolta könnyhullatásos éjszakáin és hozzáment feleségül a délceg Jagellóhoz. Első szerelmét azonban sohasem tudta elfelejteni, ahogy egyetlen aszszony sem felejtí el és Vilmos herceg szívében is tovább izzott őszinte és nemes szerelmük parazsa, — csak akkor nősült meg, amikor vagy négy évre rá Hedvig királynő halála bekövetkezett. Szegény királynő! Talán az első csók emléke hervasztotta el olyan fiatalon... Így végződött a híres szerelmi románc, szomorú-vidám története a két királyi mártírnak, kik nem lehettek örökre egymásé a királyi

korona árnyékában settenkedő politikai érdekek miatt. De örzi legendás szerelmük emlékét az engesztelő kegyelet a mindenkori szerelmesek okulására és vigasztalására, hogy királynő, varrólányka, kis dézsatündér, mind egy a szerelemben, mind egyforma nő, mind egyforma szív, s lám, a herceg úr öfensége is beleül a sza-

badító kosárba s míg a királynő rózsaszírom-tenyérekjének kiserkenő vércseppjei pirosra festik a durva kötelet, ott lebeg az úr felett szívzorongva, mint valami csintalan diák. Minden szívnek megvan a maga kis románca. Hölgyeim és uraim, legyünk hát őszinték s vegyük le kalapunkat e két szerelmes, porladt szív előtt!

RÉGI FELJEGYZÉSEK SZERINT

##

Svédország területén 1684-ben helyezték üzembe az első márványbányát. Minthogy szép jövedelmet hajtó üzemnek bizonyult, hamarosan annyi márványbánya keletkezett, hogy nem találtak hozzá elég kötő munkást. A márvány bányászása, különösen a XVII. század kezdetileges övintézkedései mellett, nem csupán rendkívül fáradságos, hanem egyenesen életveszélyes foglalkozás volt. Ezért úgy segítettek a munkáshiányon, hogy a — halálbüntetést olyan bűnökre is kiterjesztették, amelyeket addig nem sújtottak ilyen kemény büntetéssel. Törvényben mondták ki, hogy a legkisebb tolvajlásért is már — halálbüntetés jár, amit aztán életfogytiglani fogházra változtattak. Az elítélteket pedig a márványbányákba vitték dolgozni, ahol aztán igazán nem számított, ha életüket veszítették.

*

Párizsban 1771-ben nagyon rossz konjunktúrájuk volt a kávéházaknak. (Akárcsak most nálunk.) A francia forradalom előtt állott Párizs népe, ezt a forradalmat pedig mégis csak a polgárság és a nép nyomorúsága indította el romboló útján. Az élszegényedett párizsi lakosság tehát nem igen járt a kávéházakba. Az egyik kávéház tulajdonosa, a forgalom föllendítése céljából, vak kol-dusokból álló zenekart szerződtetett. A konkurencia sem hagyta magát és — púposokból álló zenekarral akarta magához esalni a közönséget. Hiába, az üzleti érdek nem riad vissza még az emberi nyomorúság kihasználásától sem,

*

Bécs városában a XVIII. század folyamán a következő rendelet volt érvényben: „a halászok a vásártéren és piacokon födetlen fővel kötelesek tartózkodni, mert csak ily módon biztosítható, hogy eladásra szánt portékájuk valóban friss“. Ha meggondoljuk, egészen bölcs volt ez az intézkedés. A nyári

nap tüzeben födetlen fővel nem lehet hosszú ideig állni az árnyéknélküli vásártéren (mert bódékat nem volt szabad építeniök). Viszont rossz időben és hidegben sem kellemes a födetlen fő. Így tehát a halászok kénytelenek voltak gyorsan túladni frissen fogott halaikon. Ha pedig ez nem sikerült, tovább álltak, de a halakkal együtt. Annyi mindenesetre biztosítva volt, hogy Bécs lakossága friss halakat vásárolhatott a piacokon.

*

A francia királyi udvarban, 1750-ben, nagyon furesa divat kapott lábra. A főrangú hölgyek és urak új játékot tanultak és kultiváltak, amit „koponyajáték“-nak neveztek, mert — emberi koponyák kellettek hozzá. Mindenkinek saját „házi“ koponyája volt, amivel hivalkodott és amely nem volt más, mint valamelyik meghalt ellenségének, vagy riválisának a feje. A királynénak is volt egy ilyen koponyája, amelyet „kis kedvenc“-ének nevezett és amely — állítólag — nem volt más, mint riválisának, a király egykori barátjának: Ninon de Lenclos-nak a feje.

— Te ugyan szépen leitted magad, mondhatom!
— Hála Istennek, kedves Te. Te a Teréz...
én... di... direkt boldog vagyok, hogy így tetszem
neked!...

MIBE KERÜLNEK AMERIKA BANDITÁI

A legtokéletebb rádiók, a leggyorsabb autók, a legszebb fürdőszobák hazájában, a kultúrájára büszke Amerikában, épp olyan rablóvilág van ma is, mint volt kétszáz évvel ezelőtt. De míg annakidején az indiánok rabolták el a betolakodó fehérek gyermekeit, ma a fehérek rabolják el egymás fiait. Az indiánok hatalmas harci technikája átragadt a művelt nyugati hódítókra, akik ezt a szerzett módszert bőven gyarapították öröklöttükkel.

Igy született az amerikai alvilág. Rózsasándorainak hamisítatlan Jenki-energiáját mi sem jellemzi jobban, mint az idei »Crime Bill«, a bűn-számla, mely a New-York Herald Tribune című lap szerint az elmúlt évben kerek 18 billió dollárt tett ki az Egyesült Államokban. Ebből a hatalmas összegből mintegy hatbilliót a szabad (?) amerikai állampolgárok s kormányuk költött el védekezésre, biztosításokra, spiclikre. A többi tizenhét millió dollár »forgalmat« a banditák csinálták.

E »hivatalos« kimutatás persze csak az elrabolt, kiszarolt, visszarabolt s a rendőrség kémeinek megfigyelésére tartott ellenkémeeknek fizetett összeget öleli fel. Nem szerepel benne az a sok-sok millió dollár, melyet a bandák a páratlanul korrump amerikai rendőrség megvesztegetésére költenek.

»A bandita temetése« — volt a címe annak a mulatságos rajznak, melyet

nemrég láttam egy amerikai vicclapban. A bandita koporsóját három rendőr és azok gyászbaöltözött családja kíséri.

»Ki gondoskodik rólunk a jövőben? — ez állt a rajz alatt.

Mint a bűnlistából kiderül, idén is a szeszbanditák voltak a legszorgalmasabbak. Nemcsak rekordjövédelmet mutatnak fel, hanem megragadtak minden alkalmat, hogy túlórázhassanak.

Óceánrepülő dala

*Fölöttem ég, alattam ár.
Csillag vagyok-e vagy madár?
Mögöttem messze már a start.
Elöttem messze még a part.*

*Egy asszonyt hagytam reggel ott...
Szegényke nem sírt. Hallgatott.
A polcon egy nyitott regény...
S a nyitott égen lengek én.*

*Hová szállok? Hol landolok?
Az égbe mért barangolok?
Más ilyenkor — ott arra lent —
Már rég a hivatalba ment...*

*A szél fagyott pelyhet kavart.
Nincs baj. Kering a légeszavart.
Ha megövik majd egy napon,
A kisfiam beiratom...*

*Mi látszik ott? Sziget-brigád!
Az Azórok vagy Hebridák?
Otthon, ha földet ért a »cajgs«,
Átrándulunk Budára majd...*

Emőd Tamás

Fay, az a taxivállalkozók közt Ted Schulz.

De nemcsak az ékszert, a taxit és a szesz terrorizálják Amerikában a »gang«-ek, a bandák. Áldozatuk a zsengekorúak itala, az ártatlan tej is. Bizonyos Mister Higgins vet ki állandó adót a tej-vállalatokra.

Valamennyi bandavezér közül a prém-gangster, Danny Ahearn tett azonban szert a legkülönösebb hírnévre. Bevonult az irodalomba. »Hogyan gyilkoljunk?« című könyve ma a huszadik kiadásnál tart s az olvasót bevezeti a mesterség összes titkaiba. Danny felvilágosít bennünket arról, hogy Amerikában, a self-made milliomosok hazájában, a banditaság az egyetlen mesterség, amelyhez előtanulmányok szükségesek. Aki például tejjangster akar lenni, annak jártasnak kell lennie a tejszakmában s nem lehet ékszerbandita akármilyen jött-ment jó-madar. Ebbe az elite-bandába csakis ékszerész-multtal rendelkező fiatalembereket vesznek fel. Őket se könnyűen. Danny Ahearn egyik kebelbarátjának felvételi vizsgája például abban állt, hogy mialatt New-York a bevonuló Byrd kapitányt éltette, neki ki kellett fosztania egy lakást, melynek lakói a huszadik emeletről intettek a hős kapitánynak.

Danny barátja ragyogóan megállta a vizsgát. Mire az ablakon kilógó család tagjai kiegyenesítették fájó derekukat, lakásuk teljesen ki volt fosztva.

Feiks Magda

nak. Amint a rendőrséggel folytatott harcok kissé szüneteltek, azonnal egymásnak rohantak, hogy külön-csatákban intézzék el nézeteltéréseiket.

Jövédlem tekintetében csak az ékszerbandák vehetik fel velük a versenyt. Jaj annak az ékszerüzletnek, annak a safenek, milliárdosnői nyakéknek, melyre Larry Fay szemet, jobban mondva félszemet vetett. Mert bár Larry jobbszeme üvegből van, nála senki sem választja ki jobban a legértékesebb gyémántot. (Két mogyorónagyságút egyszer fekete kendővel lekötyött szemüregében csempészett át Mexikóba.)

Ami az ékszerészek világában Larry

Asszonyok birodalma

az otthon, az a kis világ, amelynek megteremtését, kormányzását majdnem öntudatlanul vállalják, mikor a kiválasztott férfinak odanyújtják a kezüket. A fiatal pár fészekrakásánál és az új birodalom napi ügyei intézésénél dől el, hogy az asszonyka rendelkezik-e kellő ismerettel, gyakorlattal és valóban hivatott kezek kormányozzák az otthont. Az érettségi tárgyaiból jelesen vizsgázott leány előtt ismeretlen thézis, miként biztosíthatja a férjürem szerény fizetéséből a háztartás egyensúlyát, ha az édesanya elmulasztja növekedéleányát iskolai tanulmányaival parallel oktatni és a háztartás bonyolult tudományába elméletileg és gyakorlatilag bevezetni. A háztartás sokféle csinját-binját máról holnapra a fiatal asszony nem sajátíthatja el s ezért a tűzhely egyben katedra is, az anyák katedrája, ahonnan okossággal, türelemmel vezetik be életbevágóan fontos ismereteikbe leányaikat.

A nagystilű világvárosokban csak a nábobcsaládok engedhetik meg maguknak azt a luxust, hogy a szó igazi szép értelmében otthont alapítsanak, háztartással, gyermekekkel, saját konyhával, mert a középosztály asszonya és férfia ebből a paradicsomi életből ki van zárva. Kizárja őket a pénzért való hajszá, amely minden percüket elrabolja. Éhségüket a legközelebbi automata-büfékben elégítik ki és rohannak tovább munkahelyükre, vagy szórakozás után, ahelyett, hogy szegények ismernék az otthon melegét, nyugalmit, megpihentető csendjét.

Európába is átspace az csalágot, kecsesítő «vitamin» jelzővel dúsan reklamizozott konzervek, levespasztillák, stb. gyártmányok híre és annak jóvendőlése, hogy a konyha, a főzés véglegesen meg fog szűnni, mert az állítólagos nagy tápértékű pasztillák — akár Wells fantáziájában — teljesen pótolják a fáradsággal előállított ebédeket, nagy öröme azoknak, akik a főzésben rabszolgaságot látnak.

Nem szánandó-e az a család, amelynek tagjait a déli harangszó nem figyelmezteti, hogy szerető szivek várják terített asztallal és egyszerűségükben is kitünő, tápláló, egészséges ételkkel? Hogy mi a különbség a jó háziasszony főzti és a gyárilag előállított ételkivonatokat tartalmazó pasztillák között, arra a laikus így felelne: amabba a háziasszony a szívet adta bele, szeretetének zamatja, gondossága, szemének körülsimogató melegsége emeli tápértékét olyan magasra, amilyenre semmiféle konzerv, vagy vitamint tartalmazó

kivonata a vegyészeti tudományok fel nem érhet. Álljunk meg a pékipar mai kenyérsütési kulminációja mellett, amelyről a külföldiek ódákat zengenek és hasonlítsuk össze a jó háziasszony utólérhetetlen magaslaton álló házi kenyérével. Hogy valóban kenyér-e ez, vagy kalács, azt csak abból sejtjük, hogy pár árnyalattal sötétebb a színe, de íze, foszlósága, puha, vékony héja nem azt juttatja eszünkbe, hogy kenyéret eszünk, hanem, hogy igazán Isten áldását tartjuk a kezünkben. Kenyér és kenyér között és ugyanazon étel és étel között olyan nagy különbség lehet, amilyen különbség van a művész és a kontár műve között.

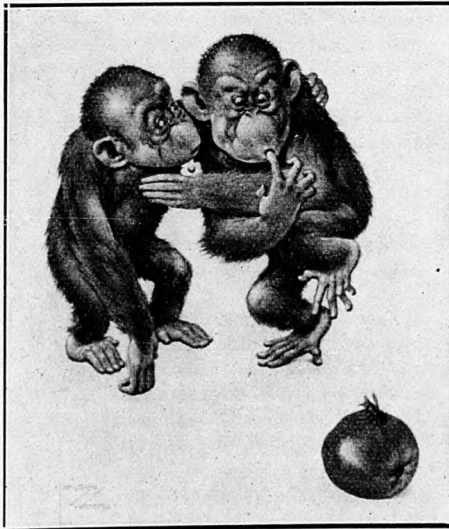
Kitünő szakácskönyveink a főzés tudományába csak azokat kalauzolhatják el, akik a főzés alapismereteivel nemcsak elméletileg, de gyakorlatilag tisztában vannak, mert nem vicc, hogy az a fiatal asszonyka, aki leánykorában orrfintorral elkerülte a konyhatájt, de mint asszony, férje előtt szégyelte bevallani eme tudatlanságát: dicsekedni akarván a saját főztiével, jó ebédre invitálta haza férjét. Oda is készítet mindent, amint a szakácskönyvből kiböngészte, azonban éppen csak tüzet felejtett el gyújtani, mert a szakácskönyv összeállítója ezt elfelejtette beírni. Esetleg még humorosabb kudarcok is kiderültek volna, ha tudja, hogy tüzet kell gyújtania. A megbízható szakácskönyv nélkülözhetetlen segédeszköz a háziasszony laboratóriumában, de csak segédeszköz, mert az ételk ízet, köznyelven savát-borsát, nincs olyan szakácskönyv, amelyik milli-

grammra megadná. Ezt a háziasszonynak tudni kell és azt is, hogy meddig sütheti, főzheti, hogy ki ne száradjon a sültje és fagygyúzi ne legyen húsevese, vagy sültje úgy virítson, mint a rózsás ha kell, olyan fehér maradjon, mint a patyolat. A jó varró nő, ha megkapja a komplikált ruha modelljének szabásmintáját, minden nehézség nélkül készíti el róla a ruhát, míg a varrásban analfabétának hiába áll rendelkezésére a legkitünőbb szabásminta, a ruhát nem tudja elkészíteni. Előtanulmányok, alapismeretek, gyakorlat nélkül sem főzni, sem varni senki nem tanulhat meg, vagy a kísérletezéssel komoly árat kell fizetni érte, sokszor a jól indult családi élet boldogsága megy rá.

Külföldi éttermekben, de itthoniakban is a menükártyákon idegen elnevezésű ételek szerepelnek, amelyekre érthető, ha kételkedve sandít rá az éhes ember szeme, mert a saját gyomrán senki sem szeret kísérletezni. Ha már a szakácskönyveknél tartunk, néhány ilyen idegen nevű étel nevét lefordítjuk, megalkalmadtán a menüválasztást megkönnyítsük. Pl. Szárnyas aprólék — abatis de volaille, szardellaszlet — filets d'anchois, kapormártás — sauce d'anet, spárga — asperges, tejeles mártás — sauce á la Bechamel, áttört ráklevés — bisque d'écrevisses, bárány, vagy borjú, becsinált — blanquette, marhahús — boeuf, párolt marhahús — boeuf braisé, főtt marhahús — boeuf quillé, marhasült — boeuf roti, apró vajás pástétom — bouchée,

húseves tojással — bouillon á oëuf, zsemlyegombóc — boule de pain, sárgarépa — carotte, őz — chevreuil, kelkáposzta — chou-choux, fehér káposzta — chou blanc, vörös káposzta — chou rouge, szarvasgerinc — cimier de cerf, őzgerinc — cimier de chevreuil, nyúlaprólék — civet de lièvre, szopós malac — cochon de lait, borjúlábkocsorya — colle de pieds, párolt galamb — pigeons en compote, erőleves — consommé, ecetes uborka — cornichon.

E nagyképfűsködő francia szavak mögé megbújt erőleves, párolt galamb, ecetes uborka stb. mindennapi ételk ismerősként huncutul kacsintanak a megrettent böngészőre, aki a meglepődésből magához térve nevetve fogja a ceruzát, füleket agaszt az előkelő címek mellé és a megoldott rejtély otthonos ízével kerül tányérjára.

Mi lehet az ijedség oka?

(L. Wood rajza)

Az ideális asszony

(Nyolc nyilatkozat)

Egy angol ujság körkérdezt intézett olvasóihoz, hogy milyennek kell lennie annak az asszonynak, akit jogosan megillet az ideális jelző. A beérkezett feleletek közül nyolcat talált méltónak arra, hogy olvasóival megismertesse. Az első nyilatkozatot egy dúsgazdag gyárigazgató írta és szól a következőképen:

— A mai asszony-ideál az okos, értelmes és megértő asszony, aki nem csupán sajátmagával törődik, hanem szűkebb környezetét, sőt az egész emberiség iránt érdeklődést tanúsít. Aki azt is hajlandó elismerni, hogy a többi embernek is lehetnek gyöngéi. Egyébként a mai asszony-ideál semmiben sem különbözik az asszony tegnapi eszményképétől.

Egy festőművész röviden így fogalmazta meg az asszony-ideál meghatározását:

— Aki mindig jókedvű, még akkor is, ha semmi oka sincs erre . . .

Egy gépirókiasszony szerint:

— Mindenekelőtt rendkívül sokoldalúnak kell lennie, mert nagy a konkurencia. Olyan hivatást kell betöltenie, ami az egyéniségének megfelel. Nem elég az, ha kitűnő anya és példás háziasszony. Izlésesen kell öltöznie, ápolnia magát, sportolnia, de a szellemét is művelnie kell, hogy nagyon ne maradjon a férje mögött.

Egy vasúti hivatalnok viszont más követelményeket állított fel:

— Elsősorban rendben kell tartania a háztartást, harisnyát stopolni és jól főzni. Viszont ahhoz is értenie kell, hogyha a férjének kedve támad, vele menjen a mulatságba és tudja a modern táncokat. Feltétlenül jól öltözködjék, de ezt kevés ruhával érje el.

Egy nagyvilági hölgy így nyilatkozott:

— Főzőn, de ezt ne lássa senki. (Még az ura sem!) Szép legyen, elegáns és jól tudjon táncolni, de ezt mindenki ismerje el. (Még az ura is!)

Egy fiatal tisztviselő szerint:

— A mai asszony-ideál az, aki a tánchoz és a főzéshez, a kacsagáshoz és a gondok elviseléséhez egyformán ért.

Egy eladósorban lévő leány a következőképen formulázta meg véleményét:

— Mindig és mindenben olyanak kell lennie, mint amilyenek az ura kívánja.

Végül pedig egy művésznő így nyilatkozott:

— A mai asszony-ideál: az önálló asszony. Mindenhez kell értenie és minden helyzetben föl kell találnia magát. De mindenekelőtt föl kell ismernie a férje gyöngéit, meg kell értenie és meg kell bocsátania anélkül, hogy ezt elárulná és hangsúlyozná.

*

Igy a nyolc nyilatkozat.

Mi pedig csak annyit fűzünk hozzájuk, hogy a ma ideális asszonya az, akiben a férje megtalálja az — ideális asszonyt.

HUMOR

Arisztid gróf megjelenik az ügyvédjénél és bejelenti, hogy el akar válni a feleségétől, mert becsapta őt.

— Mivel csapta be, méltóságos uram? — kérdezi az ügyvéd.

— Hát kérem, tíz évvel ezelőtt, mikor elvettem, azt mondta, hogy harminc éves és ma bevallotta, hogy negyven.

*

Kohn és Grün találkoznak az utcán.

— Na, Kohn, — mondja Grün, — halom, hogy elvetted a Blau-lányt.

— Igen.

— Na és miért tetted ezt?

— Tudod, nagyon megtetszett nekem a szeme.

— A szeme?

— Igen.

Grün gondolkodik egy kicsit, aztán fejcsóválva mondja:

— No és ezért el kellett venni az egész nőt?

*

Kohn és Kohnné ebéd után csendesen emésztenek. Egyszerre csak felsóhajt Kohnné.

— Na, mi az? — kérdi Kohn.

— Eszenbe jut, Samukám hogy valamikor én voltam a te egyetlen gondolatod.

— Igen, — mondja Kohn — és én, sajnos, azóta sem tudok szabadulni a gondolataimtól.

*

Taszuló gróf így szól az inasához:

— Mondja csak, Baptiste, voltam ma este vacsichán a kegyelmes asszonynál?

— Igenis volt, méltóságos uram.

— Akkock legyen szíves és oldja ki az egyik csomót a zsebkendőmön.

*

Egy fiatalembernek a házasságközvetítő már egy csomó nőt ajánlott, de az illető mindegyikre azt mondja:

— Nézz, ezek a nők mind léhák, könynyelműek. Nekem egy olyan asszony kell, aki nem lopja folyton a napot, hanem szorgalmas.

— Hát miért nem szólt, — mondja erre az illető, — van itt egy nő, annál szorgalmasabbat egész Pesten nem talál.

— Na és honnan tudja maga, hogy szorgalmas?

— No hallja? Két év óta minden áldott nap kétszer is idekutyagol hozzám Kelenföldről érdeklődni, hogy találtam-e már neki férjét?

*

— Mit kerestett ebben a gyerekkocsi-üzletben, Kovács úr?

— Most fizettem ki a gyerekkocsi utolsó részletét.

— Á, á, és hogy van a kisbaba?

— Köszönöm, jól, tegnap volt az eljegyzése.

A TÁRSASÁGBÓL

Halló! Csókolom a kezét, Nagyságos Asszonyom!... Előljáróba elmondok Nagyságos Asszonyomnak egy érdekes esetet, amelynek tegnap voltam a szem- és fültanuja. Kivételesen megengedtem magamnak azt a fényűzést, hogy egy előkelő fővárosi étteremben ebédeltem. A szomszédos asztal mellett egy kihívóan felékszerezett, rendkívül elegáns ruhába öltözött hölgy ült, egyedül. Senkit nem vett észre, sehová nem nézett, gőgösen egy pontra szegezte a tekintetét. A viselkedése egyenesen felháborító volt. A felszolgáló pincérek sorba hozták asztalához a finomabbnál finomabb ételeket, a hölgy azonban semmivel sem volt megelégedve és gorombán, epés megjegyzések kíséretében visszaküldte.

Magamhoz intettem a főpincért és megkérdeztem:

— Mondja, főúr, nem idegesíti magukat ennek a hölgynek a lehetetlen viselkedése?

A főpincér titokzatosan mosolygott:

— Ó, a legkevésbé sem!...

— Nem értem! — szóltam közbe.

— Tetszik tudni, szerkesztő úr, — mondta a főúr, — ez a hölgy újdonsült kormányfőtanácsosné. Borzasztóan büszke a címére és állandóan akarja hallani. A hölgy férje 50 pengőt adott nekünk, hogy ne törődjünk a felesége szeszélyeivel. Ha százszor visszaküldi az ételt, százszor teljesítsük a kívánságát... Viszont azonban állandóan és hangsúlyozottan, hogy minden vendég hallja, ismételtgetjük: »Igenis, méltóságos asszony!... Amint méltóztatik parancsolni, méltóságos asszony!...«

Ebben a pillanatban átnéztem a kormányfőtanácsosné asztalához, aki most küldte vissza tizedszer az ételt. A pincér azonban csengő hangon, de teljes nyugalommal és mély meghajlással mondta:

— Igenis, méltóságos asszonyom!

Társasági híreim ezek: a Kormányzó Ur Őfőméltósága Medgyaszay István, kormányfőtanácsos, építészernök, műegyetemi magántanárnak a II. oszt. magyar érdemkeresztet adományozta. — Ferenc Salvator főherceg leányával, Mária főhercegnővel Ischibe ment. — Gróf Draskovich Ivánné Pongrácz Karola grófnő Soltra utazott. — Báro Orczy Lőrincék szeghalmi birtokukra költöztek. — Wurbrand Marietta grófnő Alagra érkezett Odescalchi Fanny hercegnő látogatására. — Boross Elek, Torda város ny. főjegyzője, h. polgármester, az »Aranyosvidék« szerkesztője most ünnepelte 25 esztendő szerkesztői jubileumát. Kívánjuk, hogy a következő esztendők sok-sok szépséggel ajándékozzák meg életét, amit ez a nemesszívű és ideális lelkű jubiláns őszintén megérdemel.

Moldvury Margit kedves előfizetőnk Mátrafüredről, dr. Földes Miklósné, a Juno kozmetikai intézet vezetője, berlini tanulmányútról, aldobolyi Nagy László és neje kedves előfizetőnk pedig Harkányfüredről küldött kedves üdvözlését, amit őszintén köszönünk és hálás szívvél viszonozunk.

Közbevetőleg elmondok Nagyságos Asszonyomnak egy arisztokrata-viccet. Arisztid gróf nagyon dadog és ezért egy beszédhibásokat gyógyító szakembert fogadott fel, aki szorgalmasan tanította őt. Mikor két év eltelt, azt mondja a tanár: — Méltóságos uram, most teszünk egy próbát. Mondja ki azt a szót, hogy: ezer, de egészen lassan, szótágolva. Legjobb lesz, ha előbb csak a felét mondja ki...

Arisztid gróf rövid erőlködés után kivágja:

— Ó... ő... ő... őtszáz!

Himenhireim ezek: szentgáli és ábrahám Falussy Árpád nyug. főispán és felesége, mérlaki Jerney Margit fia, Miklós, a Magyar Nemzeti Bank felülvizsgálója, eljegyezte Kurtz Irénkét, Kurtz Béla a Szent Gellért-gyógyszálló igazgatója és felesége, Gräser Mária leányát. — Turiák Mária kedves előfizetőnk, a Turiák Nővérek-virágüzlet cégtulajdonosa és Lukács Ferenc a Szent Imre herceg-úti plébániatemplomban házasságot kötött. — Morvay Stefánia Margit kedves előfizetőnk és dr. vitéz Péterffy Zoltán m. kir. rendőrfogalmazó Szegeden örök hűséget esküdött egymásnak. Tanuk voltak vépi dr. Jugovits István és jodi Joódy Endre, m. kir. rendőrtanácsosok. — Kissolyosi Simó Ágnes, kedves előfizetőnk és Schwartzkopf Ferenc őrnagy. ny. cs. törzsállatorvos Budapestben házasságot kötött. — Egerfajmósi és sztrégovai Kandó Magda kedves előfizetőnknek a budapesti jakki kápolnában örök hűséget esküdött nőgrádi Neogrady Miklós. — A jegyes- és házaspároknak őszinte szerencsekívánatainkat küldjük.

A pénzbeszedőtől megkérdezi egy ismerőse:

— Mit szól a mai gazdasági viszonyokhoz?

— Ó, most már lényegesen jobb a helyzet, mint tavaly, — hangzik a megdöbbenő felelet.

— Jobb? ... Hogyan?!

— De mennyire jobb! — legyint kezeivel a pénzbeszedő. — Tavaly még mindenki sirt, ha számlát vittem, ma már csak nevetnek!...

Örömmel állapítjuk meg, hogy a rádió kezd leterleszteni azokat az adósságokat, amikkel színházaink mostani vezetősége tartozik a magyar zeneszerzőknek. Legutóbb Losonczy Lajos református pap és gimnáziumi tanár kompozícióival ismer-

kedtünk meg, a »Vizió« című zeneképpel, a »Vándormadár« című daljáték muzsikájával, június 3-án pedig a »Holt királyfi házassága« című dalegyüttessel. Ez a református papmuzsikusa a legistenáldottabb magyar zeneszerzőtehetségek közül való és ha a pesti színházak megnyitnák előtte kapuikat, az új Kacsóh Pongrácz bontakoznék ki a magyar közönség lelkes tapsai mellett.

Előfizetőink tavaszi pihenőjéről az alábbi beszámolómlól szól: Nemes Győzőné Balatonalmádin, Spettmann Jánosné Alsógödön, özv. Szabó Istvánné ny. főjegyző özvegye Sopronban, Zwiebel Ané Rákoshelyen, Moró Ferdinándné Révleányváron, dr. Kolbinger Jánosné Gödöllőn, Cserta Irma Mátrafüreden, Lipcseyné Uduvady Ica Sajószentpéteren, Haug Rezsóné cs. százados neje Derecskén, Wilcsek Ferencné Bocskaykerten, Levius Ernőné tanár neje Balatonfüreden, Köllő Terézia Demecseren, Szilágyi Lajosné Alsógödön, Szepessy Mártonné Veresegyházán, Hugecz Istvánné Nógrádverőcén, Solti Béláné Pirtón, özv. Sugár Vilmosné kir. tanfelügyelő özvegye Budán, rákóczi Parcsotich Józsefné Balatonfüreden, özv. Raisz Emilné Parádfüreden, Fekete Erzsébet Budafokon, Mészáros Sarolta Vajdácskán, Sztakó Rozália Budapestben, özv. Aczél Albertné Kápolnásnyéken, Odry Zuárdné Gödöllőn, Takáts Istvánné ny. pü. főtanácsos neje Szatymazon, Krádlitz Jolán Tihanyon, dr. Szabó Ambrusné Balatonalmádin, Rach Lipótné Szatymazon, dr. Machievitz Deszóné Rákosszentmihályon, özv. Berger Lajosné Győrött, Kötroczy Gáborné Szegeden, vitéz Desző Ákosné Szelizkiszfaludon, Hudra Elemérné Szolnokon, Moldvury Margit Mátrafüreden, Szabó Károlyné Révfülpön, özv. Kurucz Richardné pedig Pestszentlőrincen élvezi a júniusi napok örömeit.

Kitünően sikerült Technikusgardenparty volt a Gellért Park terraszán. — A Balatoni Yacht Club alelnökének, vitéz Kalány Imrénének tiszteletére, altábornaggyá történi kinevezése alkalmával társasvacsorát rendezett. — A négyzázéves sárospataki ref. főiskola kebelében angol gimnázium és nevelőintézet létesült, ahol a latin-görög gimnáziummal párhuzamosan az angol nyelvet is tanítják és gyakorolják.

Kezeit csókolom.

† † †

Az őszinte részvét és a mélységes megrendülés hangján közlöm Nagyságos Asszonyommal, hogy

Balla Béniné Baja Annus

ref. tanító neje

váratlanul visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. A jiatal, kedves, melegszívű asszonyka holttestét Debrecenben helyezték örök nyugalomra. Fájdalmas szívű édesanyjának és gyászborult családjának őszinte szübből jövő részvétünket küldjük.

A HERCEG KÉT ASSZONYA

IRTA: EGY VOLT VEZÉRKARI EZREDES

26.

Stuttgart a rémület napjait élte.

Óráról-órára új forradalmi megmozdulásokról, összeesküvésekről tett jelentést a titkos rendőrség Johanna Erzsébetnek.

— Az elhunyt herceghez híu tiszték Károly Sándor herceget akarják trónra ültetni!

Johanna Erzsébet tombolt.

Stuttgart házainak falán megjelentek a falragaszok: Statárium!

A kaszárnyákban naponta végeztek ki gyanus katonákat, akiket azzal vádoltak, hogy a legénységet titokban a hercegnő ellen bujtogatják.

A zsidónegyedet fosztogató bandák járták végig és rengeteg embert bántalmaztak kegyetlenül.

Azután váratlanul járványok léptek fel. Fekete himlő és vérhas pusztított.

Az orvosok kámforos füstölővel járták házról-házra, de ez úgy látszik nem sokat használt. Reggeltől estig temettek. Már alig volt család, amelyik ne siratta volna egy-két hozzátartozóját.

Mindenki elvesztette a fejét.

Hangosan mondták, hogy mindennek a sok szerencsétlenségnek Johanna Erzsébet az oka. Ő hívta ki maga ellen Isten haragját. Azért gyulladt ki Ludwigsburg mellett a Titán-hegy, a halottak szellemei tudatták így Württemberggel, hogy közeleg a leszámolás órája.

Mert meg vagyok írva, hogy a nép, aki rossz páasztort választ, maga is a halálok halálával lakol!

Nem lehet addig szabadulás, amíg Johanna Erzsébet ül a trónon.

Erzsébet érezte a vulkanikus forrongást, tudta, hogy a gyűlölet tengere veszi körül és mindent megpróbált, hogy megengesztelje a tömeget.

Alamizsnákat osztogatott, kitüntetések szórt két kézzel, bárói, grófi rangokat adományozott.

De semmi sem használt. Mert a gyilkos járványok okozta pánik mindennél erősebb volt. Az emberek processzióban járták körül a várost és böjtöltek. Hamut szórtak a fejükre, megtépték ruhájukat és mikor este lett, a másik végtelbe csaptak. Megrohanták a korcsmákat és vad félelmükben, meg elkeseredésükben részegre itták magukat. Akkor azután egyszerre felszabadult bennük a vad indulat, csoportokba verődtek és káromkodva, átkozódva járták be az utcákat, miközben torkuk szakadtából ordították:

— Éljen Károly Sándor! Vessen a hercegnő!

Összetörték minden kirakatot, felgyújtottak néhány házat, a kivezényelt katona-ság pedig közéjük lőtt.

De a tömeg már a puskagolyóktól sem félt.

Most új rémhírt suttoztak.

Hogy mindezt a sok szerencsétlenséget tulajdonképpen a zsidók zúdították a népre. Így állnak bosszút azért, mert Johanna Erzsébet meggyilkoltatta Süss Sámuel. Igaz, hogy a zsidók kiátkozták Süss Sámuel, de azért titokban mégis az ő vérüknek tekintették. A zsidó rabbiknak titokzatossá hatalmuk van, ismerik a kabbalát, melynek segítségével akár véresőt lehet hullatni a földre és meg lehet ismételtetni az egyiptomi tíz csapást.

Nem lesz addig rend, ameddig Johanna Erzsébet meg nem békíti a zsidókat.

Konrád rendőrfőnök jelentette az új mendemondát a hercegnőnek.

Johanna Erzsébet ingerülten csapott az asztalra.

— Megőrültek?... Csak nem gondolják, hogy bocsánatot kérek a zsidóktól? Konrád vállalt vont.

— Nem adhatok tanácsot fenségednek, én mindössze elmondtam, amit rendőrkémeim jelentettek.

Ludovica és Anasztázia nem győzték a hideg borogatásokat rakni Johanna fejére és migrénstíftelet kengették a halántékát, amitől azonban sehogyssem akart jobban lenni.

És közben a két halott még mindig eltemetetlenül feküdt a hegyormon.

Nem akadt senki, aki fel merészkedett volna menni hozzájuk.

Ott állt a fehér márványkoporsó a kráter tölcsérének szélén és lent a mélységben megfagyva, a hidegtől csonttá keményítve és múmiává változva pihent Süss Sámuel.

Az emberek már nem is mertek a hegy közelébe menni. Keresztet vetve osontak el a völgyben, ha véletlenül arra vezetett az útjuk.

— A halottak lelke áll bosszút, amiért nem temetik el őket illendően! — suttozták borzadva. — Nem lesz addig nyugalom, amíg meg nem engesztelik háborgó lelküket.

Johanna Erzsébet úgy járt a palota termeiben, mint az üldözött vad. Sehol sem találta helyét. Sovány alakja még szikárabb lett, az ember csodálkozott, hogyan és miből tengeti még életét ez a kiszáradt kőrő.

Lassanként az üldözési mánia jelei mutatkoztak rajta.

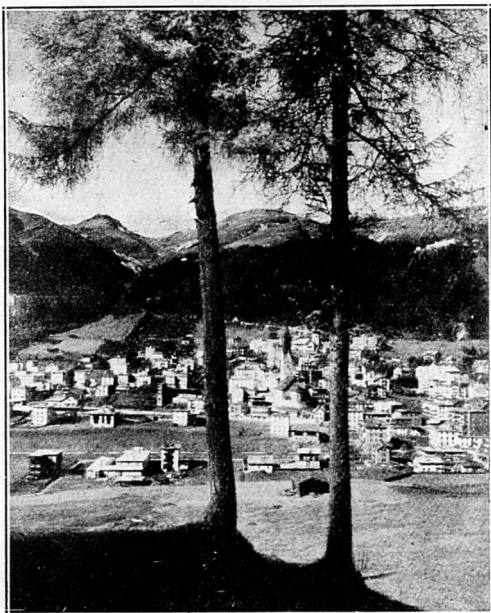
Egy éjszaka különösen hevesek voltak a rohamai.

Már Anasztáziát és Ludovicát sem ismerte meg. Amikor a két hűséges barátán szózájába lépett, mert hallották, hogy a hercegnő fennhangon imádkozik és sír, felugrott és vérbenforgó szemekkel támadt rájuk.

— Meg akartok ölni! Ellenségeim bérencei vagytok! — kiáltotta tájékozódva dühvel és felemelt törrel rohant a két halálra rémült udvarhölgyre. Csak a sikoltozásukra elősiető személyzet tudta nagynehezen lefogni.

— Száz embert végeztetek ki holnap! — kiáltotta Johanna Erzsébet. — Az egész tisztikart! Mindenki áruló! Mindenki ellenem tör.

Óráig tartott, amíg végre lecsillapodott. Akkor egész testében remegni kezdett, szörnyű gyengeség fogta el, az előhívott udvari orvos vállvonogatva jegyezte meg, hogy nem bizonyos, megéri-e a reggelt. A szív működése

Davos üdülőhely

feltűnően gyenge. Ámbár az is lehet, hogy csak ideges jelen-ség és rövidesen jobban lesz. Erős kávét kell itatni, kámmal, mustáros borogatással izgatni a szívét.

Régel öt óra felé borzalmas dördülés hallatszott. Mintha égiháború tört volna ki és a villámok pergőtűszerűen csap-tak volna le a közvetlen közel-ben. Mindenki egyszerre szűkült talpra. Még Johanna Erzsébet is. A rémület felrázta ideges aléltságából, szeme eszelősen tágra nyílt és az ablakhoz ugrott.

— Árulók! — kiáltotta. — Lázadás!

Az utca olyan volt, mint a háborgó tenger. Amerre szem látott, irtóztatos küzdelem, gyilkos közelharc folyt. Véres szuronyok emelkedtek a levegőbe, hörgés, ordítás, puskalövés, a pokol minden borzalma, őrtítő hangzavara tombolt, hullámzott. Kürtök riváltak, vezényszavak hördültek az eltorzult arcú emberek ajkain, a város minden pontján lángok csaptak fel...

Johanna irtóztatos sikoltással kapott fejéhez, a haját tépte, sirva, jajveszélve rohant a folyosóra:

— Emberek! Őrség! Segítség!

De már senki sem hallgatott rá. A fejét vesztett, halálosan megrémült maroknyi őrség fegyverét eldobálva próbált a hátsó lépcsőkön menekülni. A reszkető cselédség pedig a pincékben, padlásokon bújt meg. Ludovica és Anasztázia ájultan heverték a kis szalóban.

A kapun dübörögve koppantak meg a fejszék...

Azután betört, recsegve-ropogva bezuhan a nehéz tölgykapu és mint áldozatukért rohanó ördögfiókok rohantak, ömlöttek be rajtuk a katonák. Olyan lenyűgöző, félelmetes látvány volt ez, hogy Johanna Erzsébet mozdulni sem tudott. Mint a megbűvölt kigyó, szinte hipnotizáltan állt, képtelen volt gondolkodni, egy mozdu-latot tenni.

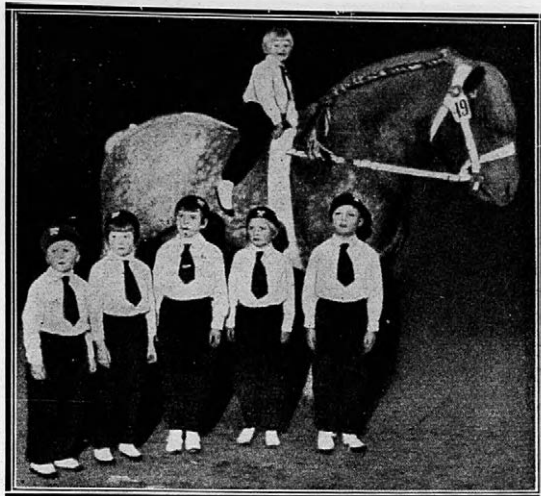
Négy tiszt ugrott melléje és karon ragadták:

— Johanna Erzsébet, ön foglyunk!

És az utca felől mindent elsöpítő mennydörgés-szerű ordítással viharzott fel a tomboló győzelmi lelkesedés:

— Éljen Károly Sándor!

A kapu körül megtor-lódott katonaság hirtelen és fegyelmetlenül két sor-ba áll és feszesen tiszteleg.

Ilyen hatalmas lovon tanulnak lovagolni a német gyermekek

gyottan. Kényre-kezdre kiszolgáltatta a győzelmes ellenségnek.

Károly Sándor egyenesen feléje tart.

Most megáll előtte keményen, katonásan.

Az udvaron halálos csend támad. Szinte a szívek dobogását lehet hallani.

Mindenki érzi, hogy történeti pillanatot él.

Johanna zsiszbadó aggyal, remegő lábbal áll. Talán le is roskadna, ha a mellette álló két tiszt nem támogatná.

— Johanna Erzsébet, — hangzik Károly Sándor szava, — ezennel megfosztom uralkodói hatalmától és azt a nép akaratából magam veszem át!

— Tiltakozom! — sikoltott fel kétségbeesetten Johanna.

— Már késő! Ön halálba üldözöte fivéremet, Eberhardt Lajost, százával küldte vérpadra ártatlan alattvalóit...

— Vesszen Johanna Erzsébet! Éljen Károly Sándor! — üvöltött a tömeg.

— Mindezt halálos büntetést kellene kimondanom önre! — mondotta keményen Károly Sándor. — De nem akarom uralomra lépésemet vérrrel bemocskolni és úgy érzem, hogy az ön vétkeiért kevés lenne a halál. Vezekelnie kell és ehhez élet szükséges. Még a mai napon Urah börtönébe vitetem és ott fogja eltölteni élete hátralévő részét.

Csak most kezdte Johanna Erzsébet felfogni a rászakadt borzalmas végzetet. Ismerte jól az urahi sziklabörtönök poklát és iszonyodva vetette térdre magát.

— Kegeylem! — kiáltotta.

Nem volt már benne semmi méltóság, büszkeség. Gyáva, az életéért rimánkodó nyomorult teremtés volt, aki sirva esdekelt bocsánatért.

De Károly Sándor sajnálkozó mozdulatot tett:

— Semmit sem tehetek! A nép ítélte így! A kintott vér a bűnös fejére száll...

— A nép nem rossz... eléjük állok... megkövetem őket... azt mondom, hogy magam ajánlottam fel az uralom átvételét!

— Akkor sem segíthetek! Az osztrák udvar is szigorúan ragaszkodik a büntetés végrehajtásához... Így kérlek számon Süss Sámuel orvul való meggyilkolását!

Intett a katonáknak és kemény, parancsoló hangon kiáltotta:

— Vigyétek!

Johanna Erzsébet ezt már nem is hallotta. Ájultan feküdt a tiszték kar-jában, akik lassú léptekkel vitték a kapu előtt álló zárt kocsis felé.

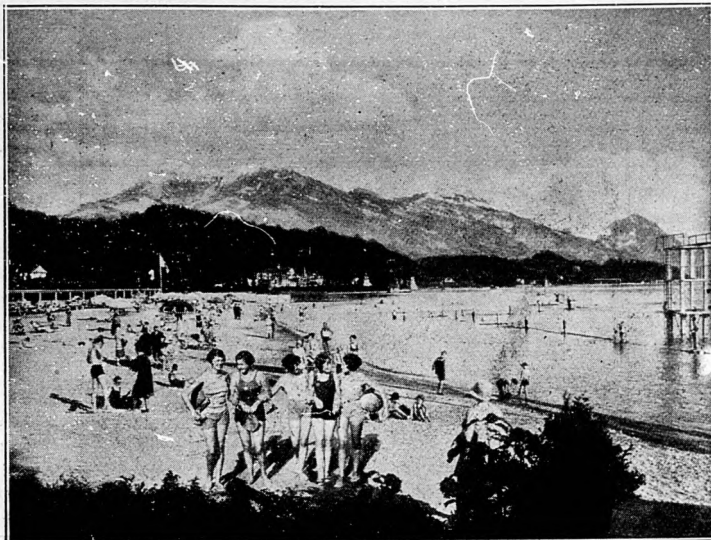
* * *

Stuttgartban lassan ma-gához tért az agyonzakla-tott lakosság. A járvány ereje megtört és a rémület napjai után megint megnyíltak az üzletek, melyek-nek ajtó: már hetek óta zárva voltak. A kereskedő:

Lengyel diákleányok fegyvergyakorlata

visszaálltak pultjaik mögé. Az utcákon újra felhangzott a hancurozó gyermekek gondtalan kacagása és lármája, a város életének vérkeringése mindenféle megindult. Mohón és kiéhezve vetették magukat az emberek a különböző mulatságokra és Károly Sándor ügyes fogással szinte naponta rendezett valamilyen parádét, katonai felvonulást, udvari bált, népmulatságot, fáklyás és zenés felvonulást, hogy szítsa és ébren tartsa a sarjzódó jókedvet.

A luganoi strand

És Süss Sámuel még temetetlenül feküdt a hegyek között...

Talán mégsem kellett volna kiátkozni a testvéri közösségből... Nem lett volna szabad halottként megsíratni.

Igaz, megtagadta az ősi hitet, keresztény lett. De csak így lehetett nagy úr, csak így vehette rá a herceget, hogy bocsásson ki egész sor olyan rendeletet, mely a zsidókat védelmezte, jogaikat tágította.

Haj! későn ébredt mindennek tudatára Süss Náthán és felesége. A két öreg fájdalom és lelki kínja leírhatatlan volt. Sámuel volt a szemefényük, házuknak ékesége, a világító szellem, akire az egész zsidóság felcsodálkozott. És ez a fényesség aludt ki, ez a fiú hagyta el a szülői házat és a zsidóságot is egy leány miatt!

És a halott ott feküdt temetetlenül a hegytetőn!...

Náthán látta víziós, tébolyult éjszakákon a fiát, amint hívta, szólította... És reggelenként elhaló érveréssel, alig pihegve találták ágyában Süssné is, aki szintén a fiával álmodott...

Nem mondták egymásnak, de úgyis tudták, hogy nekik el kell menni a halottjukért.

Olyan temetést kell rendezniök, amilyen még nem volt a világon!

Olyan temetést, amelyben minden fájdalom, nagyság benne van, melyet emberi szív csak kivethet magából.

Olyan temetést, amely az egész világot megrázza, amelyre ámulva figyelnek fel az emberek, amely nagyságával és szépségével elsöpör minden kicsinyes suttogó emberi rosszakaratot!

Több lesz ez, mint temetés!

Megbékülés, egymásra találás, egyesülés a Végtelenben!

A Süss-ház minden aranya, nemzedékek sorvasztó munkájával gyűjtött vagyona ezért halmozódott toronymagasságra. Ez a cél: ezt a temetést kell megrendezni!

A gettóban egyre riadtabban suttogták: Süss Náthán megőrült!

Gyorskocsikat röpitett szét a világ minden tájékára. Mérnökökkel, építésszelkel tárgyal és megbízott emberei ezerszámra toboznak munkásokat, akikkel valami fantasztikus épületet vagy emlékművet akar emeltetni a Titán-hegyen.

Kétmillió aranytallérba kerül ez a munka!

Gránittemplom kétezer méter ma-

gasságban, fenn, a sziklaormokon!

Őszvéreken és csigákon kell felszállítani minden egyes kődarabot.

És Süssnek semmi sem drága.

Aranyoltárt akar építeni a templomban...

És oda fogja állíttatni fia szerelmének: Vilmának a koporsóját is.

Azt mondja, hogy ez egy külön templom, a szerelmek pantheonja!

Száz szekéren indultak el Ludwigsburgba a munkások és tíz fogaton hajtottak az építészek, mérnökök, szobrászok. Elől egy zárt, fekete batárban ült Süss Náthán és a felesége...

* * *

Két év mult el.

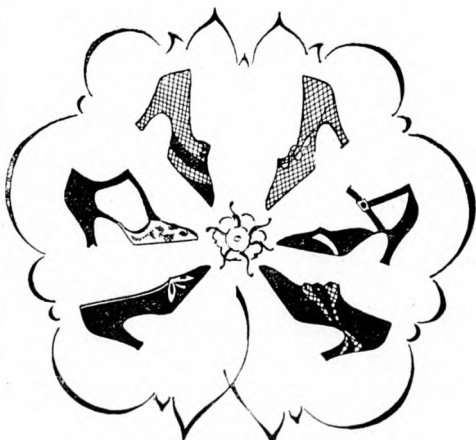
Fent a hegyormon, melyet már a Szerlem Hegyének nevezett a nép, ott állt tömör gránitoszlopain a gigantikus emlékmű. Százmázsás bronzkapu zárta el a komor bejáratot, mely felett zokogó angyalok tartottak lefordított fáklyát...

De csodálatos módon, — ki tudja, hogyan jutottak ide fel, — egy galambpár telepedett meg az oszlopok alatt. Kegeletes kezek azután ducot faragtak nekik és az emlékmű gondozója ellátta őket bőven búzaszemmel is.

Itt élt a két galamb, két feketeszárnyú, égőszemű, különös galamb. Az emberek sohasem hallották kacagni, búgni őket.

A babonások azt suttogták, hogy Vénusz, a szerelem istennője maga küldte oda szent madarait, hogy őrt álljanak azok sírja fölött, akik olyan szépen és nemesen tudtak szeretni, mint csak a kiválasztottak az emberek között!

V É G E

HIMZŐFONALAK
HORGOLÓFONALAK
GYÖNGYFONALAK
MEZ R.T. BUDAPEST
NAGYTADI GYÁRTMÁNY

Házi kozmetika

A rendellenes izzadásról

Irta : Dr. Földes Miklós
kozmetikus orvos.

A verejték-elválasztás egészséges embernél is fokozódik a melegebb időszakokban. De vannak egyének, akiknél télen-nyáron fokozottabb mértékben történik az egész test, vagy egyes testtájak izzadása. Néha ennek az alapja általános belgyógyászati megbetegedés, vagy ideggyengeség. Közismert a tuberkulózisban szenvedők erős éjjeli izzadása. Ugyancsak fokozottabb a verejtékezés Basedow-betegeknél és bizonyos szív- és szénhidrogén-szövetekben szenvedőknél. Ideges alapon oly nagyfokú lehet a kóros izzadás, hogy van egyén, akinek a kézfogás gondolatára már bőségesen csurog a tenyeréről az izzadság.

Kozmetikai szempontból főleg az egyes testtájak, mint a hónalj, láb és kéz rendellenes izzadása okoz kellemetlenséget. Természetes, ha a kóros izzadást valamely általános megbetegedés okozza, a gyógykezelés első sorban az alapjait ellen kell irányuljon.

A fokozott lábizzadás azért is kellemetlen, mivel az erjedés folytán szagával is elárulja magát. Sőt gyakran a láb bőre, az erjedő verejték behatására fel-

maródik, kisebesedik és érzékennyé válik. Gyakran gombás fertőzés is járul a bántalomhoz. A lábizzadás okozta kellemetlenségek megszüntetésére a következő eljárások szolgálnak: első sorban télen naponta, nyáron kétszer naponta kell harisnyát cserélni a bántalomban szenvedő egyének. Ugyancsak ajánlatos naponta váltani a cipőt. Jól beváltak a nedvességet felszívó itatópapír vagy asbest cipőbetétek. Fontos, hogy a cipő dacára levegő jusson a lábhoz. Ezért legalkalmasabb viselet ily esetekben a szandál, vagy alacsony fűzős cipő. Néha lúdtalp az oka a fennálló túlerős izzadásnak. Ilyenkor megfelelő lúdtalpbetét megszünteti a kellemetlenséget. De legfontosabbak a gyakori lábfürdők, melyek vizéhez 2 gr káliumhypermangánt vagy egy kávéskanálnyi formalint adunk. Jók a tölgyfakéregfürdők is. Makacs esetekben az izzadó felületet benzinnel, vagy 60%-os alkohollal dörzsöljük. A

hintőporok közül főleg a salicyles púdert szoktuk alkalmazni, melyet bőségesen kell hinteni a bőrre és a harisnyába. Némely esetben formalinos kenőcs jól beválik.

Az eddig felsorolt módszerekhez hasonlóan lehet a hónalj és tenyér kóros izzadását megszüntetni. De különösen óvatosságot igényel a hónalj bőrének ápolása, mert ez igen érzékeny terület. Ilyen esetekben a ruhába varrt gumi-izzadásgátlók károsak és eltávolítandók.

Az összes testtájak kóros izzadásának legradikálisabb és legbiztosabb gyógymódja a megfelelő területek Röntgenbesugárzása.

Többmillió pengő megy ki a statisztika szerint évenként féregirtószerekre külföldre. Igazán fölöslegesen, mert a DEJO magyar légy- és poloskairtó a legjobb külföldivel egyenértékű. Ezt állítják a mi gazdasszonyaink.

Megnyílt a Sátoraljaújhelyi Szárhegyi Tanítói Magaslati Üdülőttelep mindenki részére. Az üdülőttelep 15 percre fekszik a várostól, modern komforttal berendezve 8 hold területen szőlő és gyümölcsös és park veszi körül. A teljes napi panzió júniusban 4, júliusban 5 pengő. Strandfürdő Sárospatakon és Berecki községnél. Bővebb felvilágosítást és prospektust küld Sátoraljaújhely, Vármegeyháza, Árvaszék.

SULFAMYL

GYÓGYHATASU KÉNPUDER

megszünteti az
arc zsírosságát,
mitesszereit és
pattanásait

Szakküretlek-
ben kapható!

Kézimunka-rajzaink ismertetése

Felkérjük előfizetőinket, hogy kézimunkarendeléseknél, lapunkra való hivatkozással, szíveskedjenek közvetlenül az illető céghez fordulni.

ERMA kézimunkaház, Budapest, VIII., József-körút 11.

Chippendale-karosszék (2-ik oldalon), *ERMA* kézimunkaház terve. Úriszobába való gobelin-fotel. Támla mérete 64×72 cm, ülőke 80×80 cm. Festett alap 38 P. Hozzávaló hímzőanyag 30 P. Előhúzva összes anyaggal 95 P. A madarak petitpoint öltéssel kidolgozva 115 P.

Kerti vászonmilió (3-ik oldalon), *Wieg Testvérek* kézimunkaháza terve. Vászonra színes előnyomással kapható. A terítő szelét színes vászonnal, horgolással szegjük be. A terítő mérete 75×75 cm. Vászonra előrajzolva 2.50 P, 100×100 cm méretben 6 P, 150×150 cm méretben 9 P. Színes vászon szép színekben kapható. Szegély nélkül is készíthetjük és a szegő helyett színes perlével horgoljuk be.

Elhasznált vászonfüggöny (5-ik oldalon), melyet a 2. ábra szerint (5-ik oldal) *ERMA* kézimunkaházának terve alapján teljesen új függönnyé lehet átalakítani. Az 1. sz. ábra szerint lát-

Wieg Testvérek kézimunkaháza, Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 23.

ható elszakadozott vászonfüggönyből, melynek teljesen ép és értékes a motívja, a 2. ábra szerint látható teljesen új, divatos függönnyt készíthetünk alapanyag hozzáadásával.

TÖRÖK

VILLA

PENSIO

Harkány-gyógyfürdő

Baranya megye

Modern berendezésű szobák, minden szobában folyóvíz. — Közvetlenül a fürdő mellett. — Kénes, iszapos, rádió-aktív 62° természetes meleg gyógyforrások. — **Levelezés Török-Villa, Harkány-gyógyfürdő.**

Vidéki rendelésnél külön 50 fillér portó küldendő.

Gobelinkép »Budai Mátyástemplom« (6-ik oldalon), *Wieg Testvérek* terve. 25×30 cm méretben finom kordova kongrera előfestve 3.90 P, szükséges hímzőanyag ára 3.20 P, 40×50 cm méretben 8.50 P, hímzőanyag ára 6.40 P.

Gobelinkép »Részlet a Városligetből« (7-ik oldalon), *Wieg Testvérek* terve. 25×30 cm méretben finom kordova kongrera előfestve 3.90 P, hímzőanyag 3.20 P, 40×50 cm méretben 8.50 P, hímzőanyag 6.40 P. Ezen kép bármely más méretben is megrendelhető.

Hímzett vitrázs (9-ik oldalon), *ERMA* kézimunkaház terve. Mérete 55×80, előrajzolás díj 1.60 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 50 fillér. Szúrt sablonja 1.20 P.

Madeira- és riselő-tálcakendők (9-ik oldalon), *Wieg Testvérek* terve. 30×40 cm méretben vászonra előrajzolva 1.20 P, batiztra előrajzolva 1.— P. 40×50 cm méretben vászonra előrajzolva 1.50 P, batiztra előrajzolva 1.30 P.

MIT FŐZZEK?

Június 11. Szombat: Tejfőlösleves, borjúbecsinált zöldborsóval, darázs-fészek. **Vacsora:** Beefsteak vegyes köritéssel, gyümölcs.

Június 12. Vasárnap: Ragou-leves, spárgatök tejjellett, rántott csirke újborgonyával, uborkasalátával, cseresznyés rétes. **Vacsora:** Májpástétom hidegen mártással, prágai sonka, vaj, sajt, retek, gyümölcs.

Június 13. Hétfő: Húsleves velőgombóccal, főtt hús párolt rizszel, egresmártással, töltött metélt. **Vacsora:** Borjú naturszelet sült burgonyával, fejjellettával, gyümölcs.

Június 14. Kedd: Zöldborsóleves, sertéscomb egybesütve kalarábéféllel, meggyespité. **Vacsora:** Csirkepörkölt galuskával, sajt, gyümölcs.

Június 15. Szerda: Egresleves, töltött felszelet salátafőzeléssel, eperpuding. **Vacsora:** Kacsá rizzsel, uborkasalátával, gyümölcs.

Június 16. Csütörtök: Burgonyaleves, töltött csirke tök-főzeléssel, rácos diósszelet. **Vacsora:** Szalámi, körített liptói rettekkel, sajt, gyümölcs.

Június 17. Péntek: Csontleves daragaluskával, kirántott hal parajfőzeléssel, túrósgombóc. **Vacsora:** Zöldbab vajasmorzszával, tojásomlett gombóccal töltve fejes salátával, sajt, gyümölcs.

Június 18. Szombat: Sóskafejes piritott zsemlyével, paprikás borjúszellet makaróni köritéssel, fejes salátával, mandulás meggyepény. **Vacsora:** Kirántott borjúmáj rakott burgonyával, öntött salátával, sajt, gyümölcs.

Június 19. Vasárnap: Becsinált kalarábéleves libaaprólékkal, libamáj rizottó, libapecsenyé sült burgonyával, uborkasalátával, eperhabtorta. **Vacsora:** Töltött tojás aszpikban tartármártással, hideg sült salátával, gyümölcs.

Június 20. Hétfő: Húsleves finom metélttel, velőcsont, főtt hús petrezselymes burgonyával, sóskamártással, cseresznye-gombóc. **Vacsora:** Piritott borjúmáj tarhonyaköritéssel, fejes salátával, sajt, gyümölcs.

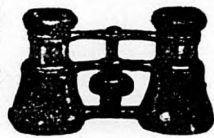
CALDERONI és TÁRSA

LÁTSZERÉSZEK

Budapest, V., Vörösmarty-tér 1. sz.

TELEFON: AUT. 84-48

Látcsövek, szemüvegek, orrcsipek, Fényképező-készülékek és cikkek. Barométerek, hőmérők.

Egyszerű étlap

Június 11. Szombat: Tejfőlösleves, borjúbecsinált zöldborsóval. **Vacsora:** Virsli mártással, sajt, gyümölcs.

Június 12. Vasárnap: Ragou-leves, rántott csirke zöldbabfőzeléssel, cseresznyés rétes. **Vacsora:** Szalámi, vajkanyér, sajt, gyümölcs.

Június 13. Hétfő: Húsleves reszelttészával, főtt hús egresmártással, párolt rizsköritéssel. **Vacsora:** Malacpörkölt burgonyával, fejes salátával, gyümölcs.

Június 14. Kedd: Zöldborsóleves, töltött kalarábé. **Vacsora:** Aludttoj, vajkanyér, gyümölcs.

Június 15. Szerda: Egresleves, cseresznyés gombóc. **Vacsora:** Rizsashús fejes salátával, gyümölcs.

Június 16. Csütörtök: Burgonyaleves, töltött felszelet salátafőzeléssel. **Vacsora:** Nyári szalámi, körített liptói, gyümölcs.

Június 17. Péntek: Csontleves, túrósgombóc. **Vacsora:** Kirántott hal burgonyapürével, fejes salátával, gyümölcs.

Június 18. Szombat: Paradicsomleves, savanyú tudó gombóccal. **Vacsora:** Kávé, vajkanyér, gyümölcs.

Június 19. Vasárnap: Sóskafejes, sertéskaraj egybesütve sült burgonya köritéssel, uborkasalátával, meggyespité. **Vacsora:** Hideg öntött salátával, gyümölcs.

Június 20. Hétfő: Húsleves finom metélttel, főtt hús petrezselymes burgonyával, egresmártás. **Vacsora:** Sajt, vaj, retek, gyümölcs.

Festett és előhúzott képek, terítők és fotelek leszállított áron

Wieg Testvérek, Budapest, IV. Deák Ferenc-u. 23

HÁZTARTÁS

Tejfölösleves. Egy liter vizet egy egész vöröshagymával és egy jó esipet köménymaggal főni tesszük és jól fornni hagyjuk. $\frac{1}{4}$ liter sűrű tejfölt két evőkanál liszttel elkeverünk, ráöntjük a köménymagos levest, ismét fornni hagyjuk, megszózzuk. Tálalás előtt szórásztán átszűrjük és kirántott borsóra, vagy kockára vágott zsemlyére öntve adjuk fel.

Töltött kalarábé. Apróbb kalarábét megtisztítunk, belsejét kifúrjuk és sós vízben félig megfőzzük. Ugyancsak főni tesszük az aprólevelekkel levágott tetejét is. Ezután szűrőkanállal kiszedjük és megtöltjük. Töltelék: fele borjú- és fele malachúst megdaralunk sóval, borsal és egyharmadrész rizzsel összevegyítjük és zsírban megpároljuk. A kalarábékat megtöltjük, a leveles fedőket rátesszük. Ezalatt fehér rántást készítünk, feleresztjük, ízlés szerint sózzuk, cukrozzuk és negyedórát főzzük. Tejfelezzve tálaljuk. Készíthetjük a töltött kalarábét úgy is, hogy nem főzzük meg félig, hanem nyersen töltjük meg és sózott, cukrozott vízben pároljuk, hagymás rántással feleresztjük és egészen megfőzzük. Szintén tejfellel adjuk fel.

Stefánia-szelet. Egy kg borjúhúst megmosunk és egészben ujjnyi vastagra kiverjük. Megsózzuk, egyik oldalát megborsozzuk és ugyanazon az oldalon írósvajjal vagy zsírral belocsoljuk. Öt kemény tojást a hús vajasoldalán szorosan egymás végébe rakunk, a húst összegöngyöljük és cérnával összekötjük. Ezután zöldséggel, fél fej vereshagymával, néhány szem borsal, babérlevéllel, kevés húslével, fehér borral zsírban puhára pároljuk. Ha zsírjára sült, felszeleteljük. Mártását áttörjük, kevés paradicsommal és tejfellel felfőzzük, melléje tálaljuk és tetszésszerűn körítést adunk hozzá.

Tartármártás. Öt tojás sárgáját, 5 evőkanál ételolajat, 5 kanál jó tejet, egy kanál cukrot, 2 kanál borecetet, kevés sót, kevés fehér borsot addig főzzük vízben, míg sűrű lesz. Azután elvesszük és kihűlésig kavarjuk. Végül 2 kanál mustárt teszünk bele.

Májpástétom. Félkiló borjúmájat megreszelünk, zsíros hagymában és champignonombával pároljuk. Egy zsem-

lyét tejben áztatunk, 2 tojást, kevés vaját és 10 deka kockára vágott úvesgre sült szalonnát, sót, kevés szegfűszeget, borsot kavarunk hozzá. Áttörjük és jól kikent formában pároljuk. Hidegen borítjuk ki.

RECEPTEK

Darázsészek. Két deci langyos tejben 3 deka élesztőt megkelesztünk. Ezzel 30 deka lisztből, 2 tojás sárgájából rétestésztát gyúrunk. Egy késhegynyi sót, egy evőkanálnyi cukorport adva hozzá. 10 deka vajat, két tetézt evőkanál vaniliás cukorral habosra keverünk. A rétestésztát gyúrótablán $\frac{1}{2}$ centi vastagra kinyújtjuk. A vaniliás vajat rákenjük s az egészet rétes-

beletesszük. A habbal együtt gyengén kavarrva, 30 deka lisztet is beletesszünk. Egy citrom héját és levét szintén. Liszttel meghintett, kikent tortaformában megsütjük. Tetejét hámozott, hosszúkárra vágott mandulával, vagy örölt dióval behintjük. Lehet felét így sütni, a másik felébe 3 szelet puhított csokoládét tenni és külön sütni. Minden lapot kihűlve kettévágunk és izzel megkenve, felváltva egymásra tesszük.

Páljános Endréné

BEFŐZÉS

Málnaszirup. A málnát összetörve, egy nagy üvegen 4—5 napig érleljük. Ekkor tiszta fehér ruhán, vagy muszlinon átnyomjuk és másnapig állni hagyjuk. A tisztáját leszűrjük filtráló papíron. Egy liter léhez 80 deka cukrot adunk és felfőzzük a fővestől számítva még 10 percig főzzük. Ha kihűl, üvegekbe tesszük, bedugaszoljuk és lepecsételjük, vagy hártypapírral lekötjük.

Narancsbólé. Bóléstálba szeletelünk héjastól 3 narancsot, 2 citromot. Jól megcukrozzuk. Ráöntünk 2 liter erős fehér bort. Tálalás előtt egy üveg jégbe-hűtött pezsgőt öntünk bele. Poharakba töltjük, mindenikbe egy szelet narancsot teszünk.

Egres cukorban. Egy kg magolt egrest, másnap egy kg cukorból közepes sűrűségű szirupot főzve, abban egyszer felforraljuk, üvegekbe tesszük és gözben kifőzzük.

Zöldborsó. A gyenge, de már kifejlett szemű borsót üvegekbe tesszük, egy üvegbe négy kockacukrot téve, tiszta vízzel felöntjük. Tetejére 3 kanál zsírt teszünk, lekötjük és gözben kifőzzük.

Ringló. A félérett ringlót megszurkáljuk, pár percre timsós vízbe tesszük, kimossuk, lecsurgatjuk, üvegbe rájuk sűrű szirupot főzünk rá, tetejére szalicilt hintünk és kigőzöljük.

Rétesmeggy. A meggyet megtisztítjuk, kimagozzuk, üvegekbe rakjuk, ha nem volna elég leve, szaliciles vízzel és sziruppal leöntjük. Lekötte kigőzöljük.

Földieperiz. A földiepret megtisztítjuk, megmossuk, feltesszük főni, azután szítán áttörjük, a már elkészített, sűrű szirupba tesszük és 10 percig együtt főzzük. Azután üvegekbe rakjuk, tetejére szalicilt teszünk, bekötözzük és letakarva hűlni hagyjuk.

**ARANY-,
EZUST-,
ÉKSZER**
valamint disztárgyszükségeit

TILLEMANN SEBESTYÉN
CÉGNÉL
Budapest, V., Vilmos császár-út 12
szereze be
E lap előfizetői 10% engedményben
részesülnek

szerűen összesodorjuk. 4 cm hosszúságú darabokra vágjuk. Egy lábost vastagon zsírral kikenünk és a tésztát egymástól 2 cm távolságra felállítva berakjuk és kelni hagyjuk. Mikor egészen megkelt és a vaj felülről rétegben látszik, forró sütőbe tesszük. Egy deci tejet, 10 deka kockacukorral s egy darab vaniliával felforralunk. Ha a tészta félig megsült, ezt a forró tejet ráöntjük és ismét vizsztatesszük sülni. Ha megsült, a lábóból kiborítjuk és a tálra visszafordítjuk, hogy a sütemény rózsza alakja felül legyen. Vaniliás cukorral meghintjük.

Dr. Kovács Zoltánné

Mandula-puding. Tizenkét és fél deka cukrot 8 tojás sárgájával habosra keverünk, teszünk bele félrúd vaniliát, félcitrom reszelt héját, 12 és $\frac{1}{2}$ deka darált mandulát, 8 deka lisztet és a 8 tojás kemény habját. Kikent és lisztezett formában fél óráig gözben sütjük, csokoládé sodóval tálaljuk.

Ambrus Antalné

Magyartorta. 6 tojást, 30 deka cukorral és $\frac{1}{4}$ kg vajjal jól eldörzsölünk. A 6 tojást fehérjét kemény habbá verve

On fotografál Mi kidolgozzuk

csodálkozni fog, mily kitűnően fényképez
Vidékről is érdemes beküldeni
Veres speciális fotoszaküzlet
Budapest, V, Vörösmarty-tér 6
Vidéki megrendeléseknél levélben
szaktanács

**Csecsemők, hölgyek,
turistáknak** izzadás, kipálás,
kiszáradás, elhűlés ellen leg-
jobbhan bevált a Krompecher-féle kellemes
illatú, higiénikus gyógyhintonőpor
1 praktikus csavaros bádogdoboz 60 fillér

Tanácsot kérnek

Kedves olvasótársnőim szíves értesítését kérem, hol található olyan intézet, melyben egy idősebb úrinő, kinek 3000 pengő megtakarított pénzeszkéje van, élete végéig szerény otthonban és ellátásban részesülni? Szívességüket hálás köszönettel várja »K. M.«-né.

Kedves asszonytársnőim, ki segítene okos tanácsával nagy gondomban. Rézedényben olvasott zsidom élvezhetetlen, különös avas íze miatt. Mit tegyek, hogy ne valljam kárát? Tejjel már próbálkoztam. Ebben főztem ki, de ez semmit sem segített. Köszönettel venném, ha valaki segítene avas ízű zsidom megjavításában. Szíves tanácsukat »Tavasza« jeligére kérem.

Kedves olvasótársnőim közül ki ajánlhatna a jövő iskolai évre nagyobb gimnazista, vagy tanítónőképzős növendéket teljes ellátásra, aki viszonzásul második gimnazista kislányom felügyeletét vállalná kevés ráfizetéssel. Szíves megkeresést »Székesfehérvár« jeligére a kiadóhivatal címére kérek.

Kedves olvasótársnőim közül ki eserne volem perzsaszövegmintát. Eredeti »állatos armen« és csikos szélű turán mintáimat teljesen jó állapotban szeretném elcserezni valódi perzsa mintákra. Szíves értesítést Hegedüs Gézáné, Balatonfüredre kérek.

Kérem kedves olvasótársnőim tanácsát, hogy arcomról a 4 éves májfoltot, mely ebben az évben látszik legjobban, mivel és mely módon tüntethetném el legegyszerűbben. Citromléval való mosogatást ajánlottak, de nem merem addig használni, míg olvasótársnőimtől tanácsot nem kapok. Szívességükért hálás köszönetet küld »Ica mama«.

Kedves olvasótársnőim közül ki tudna ajánlani Ausztriában, kizárólag hegyes vidéken lakó úricsaládót, ki VII. gimnáziumot végzett egészséges fiút német-szóra elfogadna egy, vagy két hónapra megfelelő díjazás ellenében. Szíves értesítést Jakovetzné Séder Ida gyógyped. tanár, Eger, állami kiegészítő iskola címre kérek.

Kedves olvasótársnőinktől kérjük alábbi dalok szövegét: »Dudus« jeligére: »Szeressük egymást, gyerekek« és »Egy csók az semmi, két csók...« »Borsod-megyei előfizető« jeligére »Ez az éjszaka tanunk« és »Maga rég nem lesz a világom«.

Kedves olvasótársnőim közül ki tudna a Semmeringen olyan leányotthont ajánlani, ahol magyarul is beszélnek. Esetleg olvasótársnőim fiatal leányai közül valaki, ki szintén a Semmeringen

nyaral, nem lenne-e lakótársa csak magyarul tudó 19 éves, egészséges, üdülni kívánó, kellemes modorú úri-leánykának? Szíves értesítést kér *ösv. dr. Kemény Aladárné*, Miskolc, Széchenyi-u. 26.

Kedves olvasótársnőim közül ki ajánlhatna magaslati helyen lakó ismerősei közül olyan úricsaládót, hol egészséges fiatal leány is van és ahol huszonegyéves húgom 3—4 hónapra teljes ellátást kaphatna és családtagnak tekintnék. Húgom nem beteg, még tüdőcsueshurutja sincs, csak azt szeretnők, hogy kissé megerősödjön. Szíves értesítést kér: *Szankó Stefi*, Balassagyarmat, Rákóczi fejedelem-út 3.

YOVO

(tojásos yoghurt)

hízlaló, vérképző, idegerősítő

Központi Tejcsernok

főlkjaiban és tejvíóiban

Üzenetek

Kedves Olvasóink! Mult számunkban szíves tudomásukra hoztuk és bejelentettük, hogy a folyó hó 20-án megjelenő M. U. L.-hoz külön 8 oldalt tartalmazó *Magyar Gyermekek Lapját* fogunk mellékelni és ettől kezdve minden hó 1-én és 20-án megjelenő lapunkhoz, tehát havonta kétszer, gyermeklap mellékletet is adunk kedves gyermekeik, a mi kis barátaink szórakoztatására. Ismételt felkérünk minden szülőt, szenteljenek egy félórát gyermeklapunk átolvasására, mielőtt gyermekeik kezébe adják, hogy az első számból megismerkedjenek azzal a gondolattal, amely e gyermeklapot életre hívta. Mult számunkban már részletesen ismertettük, hogy e gyermeklapnak a szórakoztatáson kívül mélyebb, fontosabb célja lesz. E gyermeklapon keresztül játszva akarjuk nevelni, tanítani, szellemüket foglalkoztatni és tehetségüket minden irányban fejleszteni. Pedagógus előfizetőinket is kérjük, kisérik figyelemmel gyermeklapmellékletünket és szívesen vesszük, ha munkánkban tapasztalataikkal, észrevételeikkel támogatnak, hogy a gyermek lelkéhez minél közelebb férjünk és minél szélesebbre tágítsuk azt a keskeny kört, mely látásukat elzárja.

Kedves kis barátaink, édes kisleányok, drága kisfiúk! Titeket is szeretettel kérlek, olvassátok át a Ti számotokra külön szerkesztett *Magyar Gyermekek Lapját* s ha még nem tudátok olvasni, kérjétek meg édes anyuskáitokat, hogy ők mondják el Nektek, mit

olvastak a Ti gyermeklapotokból és akik írni tudtok, írjátok meg, hogy mit is akartok Ti még ebben a lapban kapni? Mi úgy terveztük, hogy Titeket is megkérünk, segítsetek nekünk ennek a Magyar Gyermekek Lapjának a szerkesztésében és írjátok meg minden olyan gondolatot, amiről hiszitek, hogy más gyermekpajtásotok nem tud. Meglátjátok, mennyi ügyes, tréfás rajzot fogtok találni a Ti lapotokban és néhány év alatt úgy fogjátok ismerni ennek a gyermeklapnak a szerkesztési titkát, hogy magatok fogtok egy-egy kislapot szerkeszteni (természetesen kézzel írva), amit majd beküldtek és a legjobbakkal szép, értékes jutalomban részesülnek. Gyerekek! Kisbarátaink! Jertek, szórakozzunk, játszunk, tanuljunk együtt! Köszöntjük kedves szüleiteket, Titeket ölelünk. Szerk.

Kérés nyaraló olvasóinkhoz!

A nyaralás új környezetet, új társaságot és új emberekkel való ismerkedést jelent mindenkinek, aki megengedheti magának, hogy néhány hétre fűrdőre, vagy levegőváltoztatásra más vidékre utazzon. A pihenés pár hete alatt több idő jut a szellem szórakoztatására. Ez az idő az, mikor társaságunkkal tartalmasabb irodalmi véleményeket cserélünk ki és mindenki önzetlenül, lelkesedéssel csinál propagandát kedvelt folyóirata, vagy könyve mellett. Köszönettel vennők, ha kedves nyaraló előfizetőink szívesek volnának új ismerőseik körében lapunkra a figyelmet barátilag ráirányítani, hiszen tudjuk, hogy még vannak, akik nem ismerik. Hogy a saját lapjaikat a köleszövegetől mentesítsük, minden nyaraló előfizetőnk címére készségi küldünk 5—6 lap példányt, ha erre egy levelezőlapon bennünket felhívunk, hogy azokat ismerőseiknek adják. Tisztelettel kérjük kedves nyaraló előfizetőinket, kapcsolódjanak be ily módon intenzívebben a mi munkánkba és hálánk jeléül minden új feléves előfizető után egy kedves és praktikus dívánpárnát, vagy miliót küldünk ajánlékba.

Szíves fáradozásukat előre is hálásan köszönjük.

Teljes tisztelettel
a szerkesztőség és kiadóhivatal.

»Édesanya«. »Kedves Főszerkesztő Ur!
Hálás szívekkel köszönöm kedves meglepetését, melyet a küldött szép könyvajándékkal szerzett. Főszerkesztő Ur jósaága és szeretete irántunk — előfizetői iránt — páratlan. Nem elég ajándék-e már magában az, hogy a havonkénti fizetési ked-

vezménnyel lehetővé tette, hogy akik külső-növebben érezzük a mai súlyos időket, továbbra is e kedves lap előfizetői maradhattunk. Hogy nem kellett lemondani a mi hűséges barátunkról. Mert barátunk a M. U. L. a szó legszebb értelmében. Munkánk után lelketűdítő szórakozás, bajainkban megértő, hűséges résztvevő, tanácsatlanságunkban megbízható, erős kéz, melyre nyugodtan bízhatjuk magunkat. Alig várom, hogy tíznaponként kezembe vehessem és vele elfelejthessem minden gondomat, bajomat. Ilyenkor élvezem a M. U. L. cikkei szépségét és büszke, boldog vagyok, hogy a magyar uriaszonyoknak ilyen páratlan nivójú lapjuk van és hogy ez a lap az enyém is. Szegények vagyunk-e, ha ilyen magas színvonalú, külföldi folyóiratokat túlszárnyaló lapot mondhatunk a miénknék? Nem, mi nem mondhatjuk szegénynek magunkat. Mi gazdagok vagyunk és mindezt Önnek köszönhetjük, kedves Főszerkesztő úr, ki megteremtette és kivirágoztatta a M. U. L.-t és még ma is, a mai nehéz gazdasági viszonyok közepette is fejleszt, mindig szebbé, jobbá, bár ez már alig lehetséges, mert épp azt beszéltek társaságomban is, hogy már olyan tökéletes, hogy ennél jobbat, szebbet nem várhatunk. Különösen megkapott a szerkesztői üzenetek szeretetteljes hangja. Milyen jó lehet Ön, kedves Főszerkesztő Úr, hogy mindannyiunkhoz, kik bajainkkal Önhöz menekülünk, van szerető, biztató szava. Hány kéz tette már le talán a halált jelentő mérget, mert az Ön üzenete megvigasztalta. Hány helyen őrizte meg a családi békét, vagy bogozta össze az elszakított láncot. Sokszor úgy vágyom, hogy elmondjam Önnek az én kálváriám is, hogy hozzám is szóljon, hogy az én szívemet is gyógyítsa meg s azt a sok fájó sebet, amit az élet ütött rajta. De a jelen pillanatban talán nyugodtabb az életem és Önnek ügyis olyan sok, nálam még szerencsétlenebb társamnak kell üzennie, nem akarom terhelni. Így a másoknak küldött üzeneteiből meritek vigaszt magunknak is. Aldja meg az Isten a jószágos szívét és aranyos lelkét s tartsa meg nekünk, szegény, agyonhajszolt, robotoló, magyar uriaszonyoknak, hogy továbbra is érezzük a szívéből a betűikön keresztül felénk áradó szeretetét. Mégegyszer nagyon köszönöm kedves ajándékát, az én kedves barátaim számát szaporította a könyvajándékával. Szeretettel üdvözlöm. »

Köszönöm ennek a kedves, meleg, asszonyi lélekből lehullott virágszirmokra írott meghatóan kedves levélnek minden betűjét. Nagy örömet szerzett vele és azzal, hogy olyan igazán, őszintén szereti a mi szellemi gyermekünket, a M. U. L.-t. Nagyságos Asszonyom, nem tudom és nem tudhatom, hogy mi okoz Önnek szomorúságot, mi sebezte meg a lelkét és mégis üzenek Önnek. Üzenem, hogy a boldogság, ami nem

DEJO MINDEN ROVART MEGÖL!

CHINOIN UJPEST

tudom, hogy miért kerül el, egyedül csak Öntől függ. Még csak nem is egy másik embertől, nem külső körülményektől, hanem attól, hogy fölébe tud-e kerülni minden szomorúságnak, minden bánatnak, ami tönkre teheti az életét. Tud-e annyira igénytelen lenni, hogy a mások pompája ne érdekelje és tud-e olyan gazdag lenni, hogy mindenkinek adjon, akinek adnia kell. Egyiknek a szíve szeretetéből mérhetetlen mennyiséget, másiknak a lelke gazdagságából igazgyöngyöket, harmadiknak a könnyeiből harmatcseppeket, negyediknek a simogatásából örökéltű selymeket és mindezt úgy, hogy forrása

érezzék a sajátjukat. Ezt az együttérzést érezte ki Nagyságos Asszonyom azokból az üzenetekből, amelyek sebzett lelki embertársainknak szólnak. Köszönöm levelét. Az Önéhez hasonló levelek szépitik meg pályánkat és teszik tartalmassá életünket. *Sziv. üdv. Szerk.*

»B. Lajosné, Rómaifürdő«. Meghatottan köszönöm meleg sorait. Örülni fogok, ha alkalmam lesz a nyár folyamán személyesen is megismerni és lapom iránti pártfogását megköszönni. Retikulálajándékunk valóban a régi, hűséges barát megemlékezése. Köszönjük Nagyságos Asszonyonak, hogy büszkén, barátságunk jeléül szeretettel fogja hordani. *Sziv. üdv. Szerk.*

»Bánatos«. Nagyságos Asszony és férje véleményét helyeslem és arra kérem, hogy a gyász tartama alatt, vagy legalább is az első félidőben mondjanak le a sport említett ágáról. Hogy mások miként vélekednek, ne befolyásolja elhatározásukat, mert tulajdonképpen semmi szabály nincs erre, de a kegyelet és a jóérzés azt diktálja, hogy a gyászidő alatt hangos társasösszejövetelokban és ebből következően sportjátékokban se vegyünk részt. Az ősz folyamán, mikor már a gyászidő letelében, újból bekapcsolódhatnak társaságuk sportéletébe. Addig kérjék meg, hogy nélkülözzék társaságukat. *Sziv. üdv. Szerk.*

»Kéknefelejts«. Az édesanya kezével szeretném megsimogatni fejét a róla írt elmélkedéséért, amit gyermeki szíve és az iránta érzett hálás szeretete diktált. Irodalmilag fényjelzett magis szárnyalású hasonló témájú cikkeket olvashattok a lapunk »Anyák napja« ünnepi számában, most azonban nem irodalmi mértékkel bírálok el az édesanyját magasztaló írását, hanem hálás gyermeki szívét áldom, amelyből a túlárado szeretet tirádaival a legszigorubb kritikust is meghatja. Én is meghatódva üzenem Magának, édes kis leány, nagyon boldog minden édesanya, akinek ilyen gyermeket adott a jó Isten. Amit oly közvetlen egyszerűséggel írt édesanyjáról és minden édesanyjáról, azt soha-soha el ne felejtse, mert az ő nyugalmat nem ismerő szívük bogobogása viraszt a maguk boldog álma felett és az ő féltő, remegő gondolatuk ktséri gondtalan lépteiket. A gyermeki szeretet viszonzhatja egyedül csak azt az áldozatos jószágot, ami az édesanyják szívéből rájuk sugárzik. Verődjön vissza a szeretet fénye rájuk és soha egyetlen gyermek ne szomorítsa meg őket, akiknek a szívéből lett leszakítva az életük törékeny virága. Hogy ezt a virágbimbót mennyi szeretettel, gondnal ápolták, dédelgették, hogy

Cipő-vásár

Férfi félcipő fekete és barna kítűző boxbőr-
ből, kispári kézmunka . . . P **16.50**

„Mágnás“ férfi félcipő,
barna, szellős, erős varrott
talppal . . . P **14.80**

Női divat-szandalettek . . . P **9.50**tól

RUHAVÁSZNAK, FÜRDŐCIKKEK

Kovácssevics

I.V. Petőfi Sándor-u. 2. az udvarban

soha ki ne apadjon. Minden körülmények között boldognak, megelégedettnek, vidámnak lenni nagyobb életművészet, mint gazdagnak, szépnek, hódítónak lenni. A gazdagság labilis, egyik napról a másikra semmivé válhat; a szépségnek is megvan a határa, melyen túl meg nem hosszabbítható. Irigylésre méltó csak az, aki a szürke hétköznapokat ünnepnapokká, a lélek és szív ünnepnapjaivá változtathatja, amelynek fénye csak akkor tompulhat el, ha kialszik a magasabb értelem tüze. Talán semmi más ez, mint a lélek szuggesztója, aminek fénye átvilágítja borongós életünket. Nagyságos Asszonyom, a szívünket adnók oda, hogy bánatos, szomorú embertársainkat megvigasztaljuk, hogy nehéz sorsukat elviselhetővé tegyük és az élet szépségeinek megismerésére megtanítsuk. Ez nem hivatásunk, ezt az embertársainkkal való együttérzés oltotta a lelkünkbe, mert nem lehet senkinek örülni akkor, ha embertársát szenvedni látja. Nekünk, kiknek a megpróbáltatás szintén osztályrészül jutott, egymást meg kell értenünk, részt kell vennünk a mások szomorúságában és azért tartjuk oda a szívünket eléjük, hogy lássák a mi sebeinket és kevésbé fájdalmasnak

egységessé, nagygyá fejlődjön, ezt írta meg *Magya*, édes kisleány, iskolai dolgozatnak jelessel osztályozható tudásával. Egyszer, ha majd magasabbörptűvé fejlődik gondolata, ismét írja meg. Ez az egyetlen téma, melyet soha nem lehet elégszer megírni, hogy a szeretet friss virágát újra bele ne fonja valaki, akinek a lelkéből feltör az édesanyák előtt térdre hulló háta és szeretet szava. Sziv. üdv. Szerk.

»Első ősz hajszál...« Nem, nem féltetem! Ön sem most, sem soha nem követhet el örültséget! Ez a világ sok tekintetben megváltozhatott, nem lehet tagadni, alaposan megváltozott, azonban tagadom, hogy az édesanya szíve megváltozott volna. Még Önnel szemben is tagadom, Nagyságos Asszonyom, akiknek látását sok boldogtalan esztendő után a képzelt boldogság fénye elvakíthatta. Addig nézett a napba, míg a körülötte zajló eseményeket nem látja, de ha a nappali fény dacára sötétség borul látására. Előbb be kell hunyja szemét, hogy a fénytől elkáprázott látóidegei a mindennapi tárgyakat felvehessék és engedelmeskedjenek gondolatának. Felzaklatott, ingerült lelkiállapotában ismerje el, hogy sem tárgyilagossá, sem igazságos bírónak nem lehet. És mégis úgy vettem ki leveléből, mintha már döntött volna és a saját sorsa, rosszul mondom, nemcsak a saját, hanem gyermekei és férje sorsa felett is kimondta volna az ítéletet, ami ellen én egyenesen a legfelsőbb fórumhoz, az Ön édesanyai szívéhez felebbezek és a férj nevében is appellálok a feleséghez, aki nem mai asszony, nem is éppen tegnapi, mert be meri vallani az első ősz hajszálát. Ezt az egyetlen ősz hajszálát látom magam előtt, amit sokkal hamarabb követne sok, megszámlálhatatlanul sok társa, ha elhinné, hogy még jöhet olyan szerelem, ami édesanyai szívével elfelejtethetné két gyermekét és elfelejtethetné a feleséggel azt a fogadalmat, amiből két drága gyermek élete virágzott ki. Nagyságos Asszonyom, én csak férfi vagyok, de azért ne higgye, hogy részrehajló, elfogult lehetek nemével, vagy nememmel szemben és én úgy gondolom, hogy a feleségnek templom az otthona, szíve rajta az oltár és gyermekei az angyalok serege és nincs ennél nagyobb boldogság, tökéletesebb cél, szebb gondolat az életben, mintha ennek a magasztos, nagyszerű boldogságnak értékét meg tudjuk érteni és a szívünk képes ennek a csodálatos boldogságnak érzésére. A szerelem szép, gyönyörű, gyötrelmes álom. Virág, amely az érzések forráságában elég. Illat, amiről elkábul a lélek, elernyed a gondolat és megmámorosodik a szív. A szerelemre méltónak, tisztaszívűnek kell lenni, hogy azzá legyen, amivé rendeltetett: végtelen, infeláldozó, megértő és megbocsátó

szereletté. Ebből a gyönyörű érzésből, mint édes, tápláló, fenntartó gyümölcs érlelődik meg a szeretet. Bár olyan ez érzés, mint az elszállt álmokép, de hogy még sem volt álom, hanem az élet káprázatosan tündéri valósága, ami megszépítette, csillagok fölé emelte életünket: ennek jegyüül, velevál örök eljegyzésül, az életünk továbbfolytatásául hozzánk hasonló embervirágok hajtának ki szívünkéből, a mi gyermekeink. A gyermek ösztönszerűleg az anyához simul közvetlenebbül. Az anya ölet keresi, az ő fülébe súgja meg nagy gyermektitkát. Az igazi édesanya soha el nem vesztíti még fiúgyermekét sem, mert a szülők iránti szeretetet semmiféle érzés el nem nyomja, háttérbe nem szorítja a gyermek lelkében, ha csak olyan ok miatt el nem hidegül, amely a halált, a

előtte tátongó örvény mégis lerántaná, gyermekei egész életükre megsínylenék, hogy anyjuk lelke nem volt olyan szilárd, amilyen kellett volna legyen. Az az egy egészen bizonyos, hogy céltalanul rombolná le azt a boldogságot, szeretetet reményiséget, ami ma tulajdona, amit a megszokás következtében észre sem vesz már. Mi, illetve ki kényszerítette férjét arra, hogy a Nagyságos Asszonyt választotta feleségül? A szerelem, amely szeretetté alakult át, mintahogy szeretet lesz belőle minden időben és minden ember lelkében, akiket ez érzés egymáshoz fűzött. Óvakodjunk az örvény széléig merészkedni, mert a visszatéréshez már nem lesz elég erőnk. Az anya szíve mindig a legmagasabb csúsról sugározza szeretetét és fényét hullassa rá azokra, akikkel egygyórt a lelke. Úgy kell cselekednünk, hogy Isteni, aki előtt a szívünk dobbanását sem titkolhatjuk el, meg ne szomorítsuk. Lelkének nyugalmat, felzaklatott szívének békét és képzelt boldogságáról való lemondásáért a megbékülés csendjét, tiszta, új boldogságot kívánok. A boldogság megbíral bennünket, vajjon érdemesek vagyunk-e rá. Irja meg, Nagyságos Asszonyom, idegen befolyástól függetlenül tudott-e és miként tudott dönteni? Természetesnek fogja találni, hogy hozzám való bizalma és őszintesége után érdekel további sorsa.

Sziv. üdv. Szerk.

»Velencei emlék«, »Ne nézz...«, »A nő«, »Lévíl egy leányhoz« költemények nem elég értékesek, sajnálatunkra, nem közzétehetjük. Sziv. üdv. Szerk.

»V. Z.«-né. Az apának fix fizetése van, tehát a megítelt gyermektartási díjat minden körülmények között fizetnie kell. Ha nem fizeti, úgy jogában van az árvászéki határozat számára való hivatkozással az árvászékekhez fordulni és a lejárt részletekre végrehajtást kérni. A végrehajtás során leülhet a férjének törzsfizetését is és nem kell lakbérnyegyedig várni. Most már csak ezen az úton érheti el, hogy a gyermektartási díjat megkaphassa, mert mint bebizonyult, férje jószántából a fizetést nem akarja eszközölni. Sziv. üdv. Szerk.

»M. Eleonóra«. Sajnálatunkra kérését nem teljesíthetjük. Sziv. üdv. Szerk.

»M. L.«. A biztosító intézetnek igaza van. Ön a megkötött életbiztosítási szerződéstől egyoldalulag — tehát a biztosítóintézet beleegyezése nélkül — most már vissza nem léphet. A levelében is jelzett, a biztosítási díj fizetésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1927. évi X. tc. 9. §-a értelmében Ön köteles, sajnos, az első évre szóló biztosítási díjat a megállapodás szerinti részletekben a biztosítóintézetnek megfizetni. Ha ezt nem teszi, úgy az intézet az első évi díjak erejéig Önt perelheti és azt a bíróság feltétlenül meg is fogja

Molyok,
legyek,
rovarok
ellen használjon

SHELL
ROVARIRTÓT

tiszteletet, a szeretetet összerombolja lelkében. Az ilyen gyerekek egész életében siratni fogja, hogy neki a szó mély értelmében nem volt édesanyja, vagy édesapja. A gyermek akkor lesz egyé a szüleiével, ha a szülők nemcsak tanítják, hanem barátaikká lesznek, akivel mindent megbeszélhetnek. Ha a gyermek titkolódzó, magabazárkózott, annak okát első helyen a szülőknél kell keresni, mert a magárahagyott gyerek szülői iránt nincs bizalommal. A gyermek tartózkodó s a szülőnek kell hozzá hajolni és a szívet, lelkét a magáéhoz emelni. A szülők felelősek gyermekeik lelki és testi fejlődéséért, mert a gyerek olyan, mint a viasz, gyúrhatjuk, idomíthatjuk és azzá lesz kezünkben, amivé formáltuk. A gyerek arra hajlik, ahol szeretetet, megértést és bizalmat talál. Volt-e Nagyságos Asszony ilyen közel gyermekeihez? Érezte-e, hogy nincs akkora áldozat, amit meg ne tudna hozni érettük és nincs olyan észvesztő érzés, amiért el tudná hagyni őket? Ha igen, úgy kérdésére nincs mit válaszolni, mert ezeket a kérdésekre Ön helyett senki más feleletet nem adhat. Ha az

A BUDAPESTI BAÁR-MADAS REFORMÁTUS LEÁNYNEVELŐINTÉZET

Tízperces szünetben az iskola udvarán

A budapesti Baár-Madas református leánynevelő-intézetben — amely a főváros egyik legfestőibb, legegészségesebb részén, a Rózsadomb déli lejtőjén II., Lorántffy Zsuzsanna-ut 3. sz. alatt, 4400 □-öles parkban épült hatalmas székházával Közép-Európa egyik legszebb és legmodernebb leánynevelőintézete — a jövő évi felvételek most folynak. A *bennlakással* egybekötött intézetnek két tagozata van: az egyik az egyetemre és főiskolákra jogosító érettségi bizonyítványt nyújtó 8 osztályú leányközépiskola: *leányliceum*, másik tagozata az érettségi vizsgálatra és főiskolai tanulmányokra nem készülő, de általános műveltséget, főleg irodalmi, művészettörténeti, német francia, angol nyelvtudást, zenei képzettséget, háztartásban, főzésben, varrásban, iparművészetben, gyors- és gépírásban teljes kiképzést szerezni kívánó legalább négy középiskolai osztályt végzett, a művelt középosztály leányai számára fenntartott *továbbképző tanfolyam*.

A 100 bennlakó és 20 félbennlakó leányka számára a modern higiénia legfokozottabb követelményeinek megfelelően épült, kényelmes *internátusban* a növendékek a liceum tanárainak felügyelete és őrvezése mellett készülnek a másnapi leckeórákra. A modern nyelveknek tökéletes elsajátítására született idegenajkú nyelvmesternők, diakonissza nővérek, nevelőnők laknak benn az internátusban és a társalgási órákon s a pihenés idejében ál-

landóan foglalkoznak a bennlakó és félbennlakó növendékekkel. Igen nagy gondot fordít az intézet a növendékek magasabb zenei kiképzésére is. Az intézetnek három tennispályája és korcsolyapályája is van.

Az intézet célja az, hogy a gondjaira bízott leánykákban harmonikus lelki, szellemi és testi nevelés által művelt lelkű, tanult, derült kedélyű, az Evangélium szellemében élő, mélyen vallásos és igaz magyar érzésű, munkaszerető, testileg is edzett nőket neveljen a magyar hazának, az egyháznak.

Az évi tartásdíjak (melyekben a zene, társalgási, korrepetálási órák, a mosatás díja, stb. bennfoglaltatik) protestáns növendékek részére:

teljes bennlakóknál évi 1440.—, félbennlakóknál évi 1000.— pengő, nem protestáns vallásúak mérsékelten magasabb díjat fizetnek.

A főtisztelőt és méltóságos Igazgatótanácsához intézett felvételi kérvények — születési, anyakönyvi kivonat, hatósági orvosi bizonyítvány, a legutolsó iskolai bizonyítvány mellékelésével az intézet igazgatóságához nyújtandók be.

Érdeklődőknek írásban vagy személyesen délelőttönként 12—1-ig, pénteken d. u. 4—6-ig készséggel szolgál felvilágosítással az igazgatóság.

Főzőóra a továbbképző tanfolyamon

ítélni. A második és következő évekre szóló díjat azonban már nem köteles fizetni. Ez esetben azonban életbiztosítása természetesen az első év elteltével megszűnik és az első évre befizetett díjat elveszíti.

Szív. üdv. Szerk.

»Fruzsina«. »Elmegyek én...«, »Ha meghalok...« és a gyermekviccek sajnós, nem eléggé művésziék, nem elégitik ki közönségünket. Talán kisebb igényű közönségnek megfelelnek.

Szív. üdv. Szerk.

»Orgonavirág.« Sajnos, levelében nem írta meg pontosan, hogy mikor és mikorra mondották fel állását. A vonatkozó rendelet szerint a 3 havi felmondásnak a hónap végére kell szólnia. Önnek tehát a felmondó levelet legkésőbbben április 30-án kézhez kellett kapnia s ez esetben a felmondás július 31-ére szól. A felmondási idő beszámításával szolgálati ideje 1 hónap híján 19 év. Ennek megfelelően Önnek végkielégítés

címén 6 havi és 9 napi fizetésnek megfelelő összeg jár. A végkielégítési kiszámításánál a felmondás idején volt fizetés kell alapul vennie. Ezek szerint Önnek végkielégítési címén pontosan 822 pengő 90 fillér jár, mely összeg július 31-én egy összegben esedékes. Levelében csu-

pán törzsfizetéséről tett említést és így a végkielégítési összeget is csak ennek alapulvétele mellett számítottuk ki. Ha azonban Önnek más, rendszeresen élvezett járandósága (remuneráció, karácsonyi ajándék, szabadságpénz stb.) is volt, úgy e járandóságokat, illetőleg azok $\frac{1}{12}$ részét szintén hozzá kell adni a havi fizetéshez és a végkielégítést ennek megfelelően kell kiszámítani. Minthogy a munkaadója Önnek szabályszerűen felmondott és Ön a felmondást tudomásul is vette, a felmondási idő letelte után nem köteles tovább is alkalmazásban maradni még akkor sem, ha munkaadója Önt visszatartani kívánna. A végkielégítés természetesen ez esetben is megilleti Önt. Ha azonban Ön a felmondási idő lejártá után mégis visszamaradna, úgy a most történt és munkaadója által esetleg hatálytalanított felmondás nem szakítja meg szolgálati idejét és későbbi végkielégítését

CZIGÁNY ADÉL VIRÁGKERESKEDÉSEI

BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÜT 60.

TEL.: AUT. 150-70 ~ VI., ANDRÁSSY-
ÚT 50. ~ TEL.: AUT. 224-15 ~ ÚJPEST,
ÁRPÁD-ÚT 67. ~ TELEFON: 956-47

**Koszorú és
csokorkötészet
Estélyek, bálók díszíté-
sét vállalom
Déliszaki növények
kölcsonzése**

**Az ország legnagyobb
növénylerakata!**

ismét csak alkalmaztatásának kezdő napjától kell majd számítani. De ha fizetését aztán újból redukálnák, úgy a végkielégítés alapjául megint csak a redukált fizetést kell venni. Végül figyelemzetünk kell még arra is, hogy végkielégítés csak akkor illeti meg, ha Önnek mondanak fel, vagy ha jogos okból Ön mond fel azonnali hatállyal. A jogos ok fennforgását az eset körülményeiből a bíróság állapítja meg és minthogy a bírói gyakorlat etekintetben az alkalmazott hátrányára változott meg, bizony óvatosságnak kell lenni a jog gyakorlásánál. Jogtanácsosunk ezen véleményét tartsa szem előtt és cselekedjék aszerint.

Szív. üdv. Szerk.

»**Attila.** Drága kis diákleány. Lány, virágsziromszerű gyöngybetűi dacára nehezen lehet szabadulni jelégje dübörgő hatása alól. Jókedvű csilingelő nevetését elnyomja az »Istenostorának« képzelte suhogása. Eltakarom erőszakos jelentőségű jelégjét, hogy szemüvegem tükrében a tavasz millió százszorszára himbálja meg szirmai és a letűnt idők minden májusa itt táncoljon mégegyszer tollam hegyén és tündéri káprázatjátékot üzhessen velem. Fel-támadjanak az életbehívó tavaszok, mikor még a vágyak a lehetetlenség korlátait nem ismerték és mikor eget ostromlót tervek szikrái egymást üzve robantak ki fantáziám kohójából és a diadal mómora a lelkesedés sztratoszférájába röpített. A mi tavaszunk mennyei boldogságot, hírt, dicsőséget, Krózus-kínéseket ígért és telítődvel, türelmetlen, lázban égő lélekkel rohamoztuk meg jövőnk távoli magaslatait. Rohanásunkban a képzelet szívárványszínű léggömbjeit eregettük és ha ránk szállt az este, aranyszéli fellegek takartak be és lezárt pillánk mögött tovább

szövődött megkezdett álunk. Ne kérdezze, hogy hányan dültek ki, hányan maradtak le a cél előtt és azt se, hogy ki jutott fel közülünk a Parnassusra. A mi biborszínű tavaszunkról már csak regélni lehet, kis diákleány... És Maguk, mondja, eregetnek-e szívárványgömböket, szappanbuborékokat? Igér-e a Maguk tavasza forró délibábos reményeket, vagy szárnyukat szegte az édesapák gondja, ami hiába akarunk eltitkolni Maguk elől? Ebben az összekuszált gazdasági nyomorúságban milyen tervekbe sző fantáziájuk? Látnak-e maguk előtt olyan magábaolvasztó célt, amely elfelejteti a hozzávezető út fel-sebző töviseit, elbukató göröngyeit? Van-e a maguk célja olyan tündöklő, olyan mindent ígérő, olyan minden áldozatot megérő, hogy érette elfelejthessék a küzdelmek, a gátlások nehézségeit? Még akkor is, ha csak féltűg juthatnának el, a lelkesedés, a nagyotakarás, a mult fölé való emelkedés nemes versenyében, akkor is kívánom, hogy a rajon-

és onnan árasztaná reánk sugarát, fényét és így kárpótolnának a tavasz késő érkezéséért. A lélek hervadhatatlan virágai pompáznak előttünk. Reájuk hullajtjuk felcillanó szemünk harmatát, hogy virág és könny, a szeretet szimbólumai, egyesüljenek. Egyetlen könny-cseppbe több szeretet fér el, mintha a szavak díszseregét vonultatnánk fel lelki kincsünk külső pompájaként. Semmihez nem hasonlítható a mi hálánk, amit szeretetűk virágoztatott ki. Hogyan köszönjem meg Nagyságos Asszonyoknak ezt a boldog percet, melyet rohanásában szeretete megállított? Már tudom is. A M.U.L.-val, »amit az összes szépirodalmi lapok között legszívesebben olvas« s amelynek orchesterében új, művészi hangokat talál már ezen számunkban és a továbbiakban is, hogy a magyar lélek ezerhúrú muzsikája tovább zengjen lelkében.

Szív. üdv. Szerk.

Grafológia

»**Március.** Értékesnek látszó egyéniség, sok hajlammal a rendkívüliségek iránt. Jóval többre vágyik, mint amennyit elért az életben. Kalandos természet, a szó jobb értelmében. A mindennapi dolgok nem elégitik ki. Modorában van valami szertelenses, gondolkodásában valami könnyed felelőtlenség, ami azonban nem jellembe vágó. Sok tekintetben a külsőségek rabja, ezért nem is elmélyedő, hanem inkább fellobbanó, olykor vérmes. Mozdulatai nem eléggé kiegyensúlyozottak. A fiatalság lendülete és heve érzik egész magatartásából. Rajong a természetért és a szépművészetekért. Nagyon szívélyes és szolgálatkész. Működési körében jelentékeny helyet vívott ki magának.

»**Menyasszony, Kispest.** Komoly, kissé szűkszavú, zárkózott természet. Hisz magában, Az elhatározásaiban és a céljaiban. Világos látású, az élet valóságaival számot vető, de nem pesszimista. Kellemes modorú, tartózkodásában is urias. Érzelmi világa őszinte és elmélyült. Társaságban nehezen enged föl, de aztán közvetlen és barátságos. Tudatában van képességeinek, anélkül, hogy elbizakodott lenne. Magasabb célok felé tör, de nagyon óvatos az eszközök megválogatásában. Ha valamibe belefog, éppoly kitartó a munkában, mint amilyen aprólékosan fontolta meg előbb a lehetőségeket.

Felélős szerkesztő, kiadó és tulajdonos: **KERTÉSZ BÉLA**
Szerkesztő: tordai BÓJTHER ETELKA
Ügyvezető igazgató: BARTHA ISTVÁN
Kéziratokat nem adunk vissza

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét

Papp Jenő lapunk munkatársa **Rádiókrónikák**

című rendkívül értékes 300 oldal tartalmazó gyönyörű kiadványban megjelent könyvére,

melyet lapunk olvasói 3 pengőért kedvezményesen árón kiadói hivatalunknál megszerezhetnek az összeg előzetes beutalás ellenében. A könyvet vidékre is portómentesen küldjük.

kás, az idealizmus tüze úgy hevítse lelkeiket, mint lángrollobbantotta a miéngyet az első ifjúsági tavaszunk hajnalhasadása... Okos, reális hűvössége igyekszik a jelenell tovább látni és semmit nem kockáztatva, megfontoltan, minden lépést átgondolva haladni előre. Jelentéktelen, de mégis zavaró momentum akadt az útjába és maga sem tudja miért állt meg és egyszerűen miért nem lépett át rajta. Engedje, hogy segítsék Magának és én tegyem borítékba a visszakért fényképet és küldjem el. Ezen egyszerű akttal záruljon le egyszerűs mindenkorra vele foglalkozó gondolata, ami annál könnyebb, mert dacára néhány jelentéktelen levélváltásnak, mélyebb nyomot nem hagy a lelkében. S ha a szünidőben találkoznak, üdvözlője mint ismerőst szokás és barátságosan beszéljen vele, de a visszakérés indoka felől soha ne érdeklődjék. Tudomásul kell vegye minden hátsógondolat kutatása nélkül a kérést és a kis regény esőndben lezárul, melótt a szívét érintette volna.

Boldog, víg nyaralást kíván és szívélyesen üdvözlöi Szerk.

„B. Andrásné, Budapest.“ Mintha a nap áldást, örömet, vidámságot osztó melege olvasóink lelkébe költözött volna

PAPLAN!

kedvezményes árban kizárólag
e lap előfizetői részére:

Egyszerű paplan glottal behúzza

Pengő 20.—

Finom paplan szatennal behúzza

Pengő 35.—

Brokát glott paplan díszes

Pengő 45.—

Összes á g y n e m ű -cikk, matracok javítása és készítése

Smarz Károly
paplanos mester

Budapest, VIII., Őr-utca 3.

(a Baross-utcai templom mellett)

A KIADÓHIVATAL PÓSTÁJA

Tisztelettel kérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek ezen rovatunkat figyelemmel kíséreni, mert kiadóhivatali ügyekben hozznák forduló előfizetőinknek ezt válasszonk. Ha valaki jelégre kívánja a feleletet, úgy annak szives közlését kérjük.

Tisztelettel kérjük nyaralásra utazó, vagy civámváltoztató bejelentő előfizetőinket, hogy ne mulasszák el közölni régi címüket is, valamint azt, hogy az új cím állandó-e, vagy pedig csak ideiglenes. Ne sajnálják ezt a kis fáradságot, mert ezzel a lap zavartalan kiadását biztosítják. **K. Terézia, Demecser.** Későn méltóztatott bejelenteni a civámváltozást, s így a lapokat régi címére küldtük. Ismételtlen elküldtük.

Özv. E. G.-né, Szentés, B. J.-né, Kispest, B. B.-né, Dombrád. Elküldtük.

H. T.-né, Tokaj. A duplán kapott lapot kérjük, méltóztatassék egy-két ajánló szóval átadni ismerősöknek, s ha lapunkra előfizet, úgy hálánk jeléül ajándékban fogjuk részesíteni.

J. G.-né, Mór. Nb. előfizetése június 1-én lejár. A kért monogram szartsalóját elküldtük.

K. F.-né, Ikervár. Az elmaradt lapszámokat elküldtük.

Özv. A. S.-né, Nagykamarás. Nb. előfizetése július 1-ig van rendezve. Párnaajándékunkat postára adtuk.

Özv. R. V.-né, Debrecen. Párnaajándékunkat elküldtük.

L. E.-né, Balatonfüred. Nyaralócímét előjegyeztük és a kért lapokat elküldtük.

T. D.-né, Celdömlök és V. J.-né, Győrzentiván. A között új címet előjegyeztük.

B. Gy.-né, Szent-Anna. 50 lei portóköltség szives beküldését kérjük, hogy ajándékunkat elküldhessük.

K. Mária, Kunhegyes. A sablonlathoz szükséges kért portó elküldtük. Lapunkban megjelenő fényképek közlése díjtalan. Azonban a nyomásához szükséges kilisé díjának hozzájárulása fejében a kisalkú képeknél 5 pengő lefizetése szükséges. A fényképet leközlés után visszaküldjük.

D. Panna, Izsák. Az évi 24 pengős díj részletekben való lefizetése után fogjuk ajándékunkat megküldeni.

M. A. Szege. Nb. előfizetése november 1-ig van rendezve.

Egy márciusi ibolya. Készséggel megadjuk, Párnaajándékunkat elküldtük.

H. I.-né, Hódmezővásárhely. A kért lapból már teljesen kifogyottunk.

P. Ilona, Nyiregyháza. Ajándékunk az évi díj befizetése után válik esedékké.

Z. K.-né, Kiskunfélegyháza, G. N.-né, Felsőgalla, D. Ilona, Mezőgyeget, K. Ilona és Erzsébet, Akasztó, S. F.-né, Szege, R. Bibi, Buják. Elküldtük.

L. J.-né, Miskolc. A között civámváltozást előjegyeztük. Ajándékunkat elküldtük.

K. B. Erzsébet, Aba. Retikülajándékunkat elküldtük. Díválnapajándékunk mulinéval együtt 4 pengő értékű.

Dr. F. S.-né, Vésztó. Cs. P.-né, Vésztó úrnő amint előfizetését félre rendezte, ajándékunkat szives fardozásáért elküldjük. Kérjük szives türelmet.

Özv. L. Zs.-né, Homok. Előfizetése rendben van június 1-ig.

P. Ilona, Nagybarátfalu. A között címeiket hálaosan köszönjük, lapunk mutatványszámait elküldtük. B. Anna és G. Mária úrhölgyek előfizetése után a 2-es és 3-as számú milioajándékainkat megküldtük és ismételtlen hálaosan köszönjük szives fardozását.

B. L.-né, Budapest. A civámváltozást nem méltóztatott időben bejelenteni és így késett lapunk küldése. Intézkedünk.

Dr. Cs. L.-né, Budapest. Eddig hozznk értesítést nem érkezett. Előjegyeztük. A hiányzó lapot pótlunk.

B. G.-né, Békés. A beküldött összeg nem negyedévi, hanem kéthavi előfizetési díj. Nb. előfizetése július 1-ig van rendezve.

Z. Z.-né, Mezőkövesd. Nb. előfizetésére beküldött kérdéses összeget köszönettel megkaptuk.

B. Zs.-né, Vajszió. Nb. előfizetése december 1-ig van rendezve. Retikülajándékunkat elküldtük.

Özv. B. M.-né, Rákospalota. Nb. sorai szerint intézkedünk.

W. O.-né, Gödöllő. Nb. előfizetése november 1-ig van rendezve. Retikülajándékunkat elküldtük.

N. L.-né, Selyp. Az évi díj rendezése után küldhettek csak meg ajándékunkat. Még 7 pengő befizetése szükséges és az évi díj rendezve lesz.

M. Erzsébet, Debrecen, D. J.-né, Szőreg, K. S.-né, Kiskunhalas, K. K.-né, Székesfehérvár. Nb. címükre elküldtük.

T. A.-né, Napkor. B. P.-né úrasszony előfizetése után esedékes párnaajándékunkat szives fardozásáért elküldtük. A kívánt két portó is. Eddig azért késett, mert az utalvány-szelvényen nem méltóztatott jelezni kívánását, a kért mulinét elküldtük, kérjük annak árát 1,90 pengő, átutálni.

M. K.-né, Debrecen. Március 6-án elküldtük.

Sch. D.-né, Budapest. Lapunk küldését megindítottuk. Szives fardozását hálaosan köszönjük, s ha a felévi előfizetési díj befizetését nyert, ajándékunkat hálaan jeléül elküldjük.

Z. I.-né, Szege. Nb. előfizetése augusztus 1-ig van rendezve.

J. D.-né, Nagysolymos. Nb. előfizetése október 1-ig van rendezve. Lapunkat küldjük és annakidegen kérjük szives értesítést.

Sz. S.-né, Dész. Nb. előfizetése szeptember 1-ig van rendezve, a küldött 450 lei-vel.

B. A.-né, Gönc. A mult évi második 12 pengő relévi díj befizetése után párnaajándékunkat elküldtük. Ezen ajándékunk elküldése óta mindössze 14 pengő kaptunk, kérjük még 10 pengő szives átutalását, hogy az évi díj rendezést nyerjen és ajándékunkat elküldhessük.

P. Roza, Mezőtúr. A most beküldött 3 pengőrelévi, még 9 pengő átutalása szükséges ahhoz, hogy Nb. előfizetése 1933 január 1-ig legyen rendezve. Nb. előfizetése mult év november 1-én járt le, s ezen időtől 19 pengőt kaptunk, tehát január 1-ig 9 pengő beküldése szükséges.

Sz. Ilonka, Sárkeresztés, H. Ö.-né, Gödöllő. Elküldtük.

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közzétett hirdetés díja szavanként 10 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 20 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetési díja 1 P Jelírig hirdetésekre kérhető levelek továbbítására a hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 P utalandó át.

Hajdúszoboszló gyogytúródnél pormentes, árnyékos helyen komfortos nyaralás a Szerencsi villában.

Hajdúszoboszló Szentgyörgy-szaloda eladó - bérbeadó. Komfortos szobák penzióval 4, 5, 6 pengőrelé.

Gyermekeket németül tanítok. Szórakoztatok. Hajdú megyébe vilkére is elmegyek esküvel fizetésért. Tobik Ilona, Hajdúszoboszló 561. sz.

Okleveles tanítóknál keresek puszára július-augusztus hónapokra első polgárit vezetett leányok tovább oktatására. Erélyes, tanításhoz szokott, egészséges katolikus tanítónő nemétül beszélő, zongorázni tudó tanerők ajánlatát fizetési igényeik megjelölésével. Vakáció jellege alatt a kiadóhivatal továbbítja.

Intelligens nő orvosi rendelőben, szanatóriumban, magán- vagy közkegyintézetben alkalmozást keres. Szivesen vezet gyors- és gépirásit, esetleg könyvelést is. Szives megkeresést szorgalmas jelégre kiadóba kérek.

Balaton-Szepezd mellett gyönyörű kilátással klimatikus helyen, víz, erdő, szénvas és forrás viz közvetlen közelségben úri keresztény exkluzív emberek között kedvező feltétel mellett még néhány elsőrangú balatoni villatelek, kizárólag garanciósan üriembereknek eladó, gyógyulás, üdülés, h. ház és pihenésre a legelőnyösebb, mert nem üzleti vállalkozásról van szó. Cím: Moógor Ernőné, Virüstelep, u. p. Balaton-Szepezd.

Rákoslipeten eladó vagy kiadó négyosztás összkomfortos gyönyörű családi ház. Révész papírüzlet, Visegrádi-u. 17.

Női divatszalon legújabb divat szerint készítenek angol és francia ruhákat jutányos áron. Vidékre egyeztetési próba vagy mintaruha után. Demacsékné, Deák Ferencné, u. 14., III. 2.

Intelligens fiatal leány elmenne nyári pihenésre úri családhoz vidékre és ellenszolgálatot szakszerűen vállalni női ruhát, fehérművet és a háztartásban segítőkés. Leveletet "Férfarva" jelégre kiadóba kérek.

Szovátán I. osztályú villában napi panzió 200 lei. Szobákban villany, folyóvíz, loyag dr. Reichardsporg Lajosné Szováta.

Középkorú övezgy úriasszony, háztartás vezetésében, főzésben perfect, teljesen megbízható, mérsékelt díjazásért úriházhöz ajánlkozok, hol akár teljesen egyedül vezeti a háztartást. Szives értesítést "Erzsébet" jelégre kiadóba kérek.

Női divatszalon a legutolsó divat szerint izlésesen, olcsón készít női ruhát. Jutányos feltételek mellett. Rövid idő alatt tökéletesen tanít szabni, varni. Szakvizsára előkészít. Bognárné, Budapest, VI., Vilmos eszár-út 45., I. em. 1/a.

Nyaralásra alkalmas hely város legzsebbe helyén, hegyekre gyönyörű kilátással, tizholdas gyümölcsösben egy 3 és egy 4 személyre alkalmas szobával, ötszóri étkezőszobával 4 pengő. Eyetovicsné, Eger, Bem-ler.

Jobb nő, ki kitűnően főz, varr, ajánlkozok intéztebe, úrlébe, háztartásba, hol komoly nőre van szükség. Leveletet "Lelekismeretes" jelégre kiadóba kérek.

Balatonrévfülöpen Palágyiné Horváth Erzsébet panzióiban négy-szeri étkezés, kényelem, k. kert, könyvtár, kabinhasználatú 6 pengő.

Intelligens házikasszonyok gyermekek mellé vagy harmely job állásba. Egy-szerűben főzéshez, varráshoz, kézimunkához ért. Ajánlatokat "Vidéki" jelégre kiadóba kérek.

Kiadó lakás Buda legjobb helyén. Alkotás-utca és Márvány-utca sarkán, földszinten 3 szoba, előszoba, esedékszóba összes mellékhelyiségekkel évi 1800 pengő bérrel augusztusra kiadó. Megtekinthető d. e. 10-1-ig, délután 4-6-ig. I. Alkotás-u. 31. sz. 6. 21-es autóbussz mezzőli és 23-es villamos mezzőli a ház előtt.

Középkorú úriasszonyt keresek 14 éves kislány mellé június közepére. Megbízható, jómódú és lelki hőperge ajánlkozását kérem. Marinczer Jenő gyogyserész, Gsorna.

Tiszviselőtelepen háromszobás, komfortos, verandás lakás kiadó. Víz-áram, 20. Jézsenkynéval.

Fizetés nélkül vakációra elmegy gyermekek mellé tanító. Wagner Magdolna, Véménd, Baranya m.

Miskolcon strandfürdőhöz közel sziveskésű, jó levegőjű, pormentes helyen 2 szoba, konyha nagy verandával berendezett villa nyaralásra alkalmas, azonnal kiadó. Cím: dr. Fekete Lászlóné, Miskolc, Mikes Kelemen-u. 10.

Keresetétik középkorú úri női falusi háztartásba, ki családtagnak tekintendő, gép- és gyorsírású előnyben. Ajánlatokat "Jószárgazgató" jelégre kiadóhivatalba kérek.

Gyógyvívonsitai fajúborokat, 1928. évi termést szállított, cirka 60 literes kölesonhorodokban, de nagyobbban is. A horodok 2-3 héten belül bérmentve visszaküldendők. A borok árát utánvételezem és garantálom azoknak kiváló minőségét. Kadarka nemes siller 36 P. Ezerjó, kintő 38 P. Rajnai rizing 52 P. Leánykabar, a borok gyogyóe 56 P. Carantor vörös bor, tizes 56 P. Muskotálybor, különleges 58 P 100 literenként. Cirka 6 és fél literes kosárvizekben, az üveget gratis adom, esemege aszúbor fehér és vörös 2 P. Muskotály aszúbor, különleges 2,20 P. Úrnös, vörös, k. k. különleges 2,20 P. literenként, ha azonban 15 literes kölesonhorodokaimban szállítom postán, utánvétellel, az arak literenként 40 fillérel olcsóbban. Nagyobb vétel esetén külön ajánlatot adok. Báró Orzay Gyogyós.

Csakis franciául beszélő kisaszonyt keres gyermektelen házaspár. Ajánlatokat "Kiskunfélegyháza" jelégre kiadóba kérek.

Gyermekszerező, négy középiskolai végzettségű leány elmenne gyermek mellé és háztartásban segítőkés. Cím: Krénusz Lili, Kőszeg, Vas m.

Balatonbogláron jó házikost lakással és kabinhasználatú napi 4,50 P. Özv. Polgár Nándornéval.

Megbízható német nevelőnő ket reszek 5 és 7 éves fiam mellé Jullu-ter. Hárs Györgyné, Sopron, Gr. Tisza utván-u. 5.

Két tanító Kőszegen, központban, szeryny úri családnál egy szobát teljes ellátással és két szemlelyre kózztal keres. Leveletet "Piros rózsá" jelégre kiadóba kérek.

Teológus, r. kath., vakációban víz mellett lakó vagy nyaraló kis diák mellé elmenne teljes ellátás és az úti költségek megtérítése ellenében. Molnár János, Pécs, Antonia-u. 5.

Tanárjelölt pedagógus nyári szünidőre bárhova elmenne kevés díjazásért nevelőnek. Korrepetálási is vállal. Megkereséseket V. cimre, Budapest, Dob-u. 84., 9. em. kérek, honnan továbbkérlek.

Családias balatoni gyermeknyaralás! Ötszóri bőséges étkezés, sportok, német társalgás havi 100 és 120 pengő. Kérjen prospectust! "Fecskefészek". Fonyód, vítef Ottóffy Szombathelyi Irén fővárosi tanító. Telefon: délelőtt: Budapest 878-15 Birkerne.

Középskolák közelében tanárnál ellátást kaphat diák. Jó nevelés, korrepeticia. Cím: Atilla-körút 14, I. 9.

Társaságbeli úriasszony, elsőrendű szalonszabász, vidéki úri léányokat jutányosan tanítana a nyári hónapok alatt szabni, varni és ruhákat előkészíteni. Leveletet "szabászno" jelégre kiadóba kérek.

Magántanulókat vagy korrepetálókat vizsgára előkészít VI. gimnáziumig lelkiismeretes r. kath. "Pap-növendék". Megkeresést kiadóhivatalba kérek.

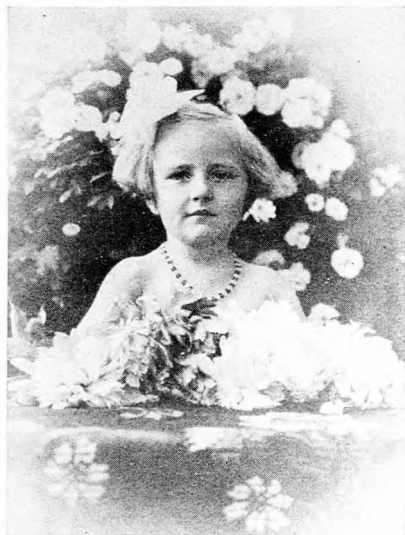
Úri család magához vesz Gárdonyifüreden 8 évesűt szolid úri léányként saját nyaralójában junistól teljes ellátásra, strandfürdőjü beleértve. Fizetés megegyezés szerint. Cím: Budapest, VI., Forgách-u. 9/a. I. em. Dr. Cs. A.

Ajánlkozok urasági főzőnő éves bizonyítványokkal. Cím: Ranolder-utca 3. I. em. 11.

Josina miánya 100 naposidőre csak 10 P. Josina Baromfitelep. Bana, Komárom m.

MAGYAR URIASZONYOK LAPJA

KEDVES ELŐFIZETŐINK GYERMEKEI

HIRSCHFELDNÉ GERE RÉZIKE
KISLEÁNYA, IDUSKA, KOLOZSVÁR

LAHNER ÖCSIKE
FELSŐVISÓ

STÉGER MAGDUSKA, MÓR

KUCSERA BANDI, NÓGRÁD